

APROBAT

În ședința Biroului permanent al
Camerei Deputaților

din data de 13 iunie 2007

Nr. 446

Parlamentul României Camera Deputaților

DIRECȚIA AFACERI EUROPENE

Nr. 51/2664

12 iunie 2007

MEMORANDUM INTERN

Către: Biroul Permanent al Camerei Deputaților

De la: Georgeta Ionescu, secretar general al Camerei Deputaților

Tema: Documente adoptate de Parlamentul European.

Secretarul General al Parlamentului European a transmis parlamentelor naționale documentele adoptate la sesiunea sa din perioada 23-26 aprilie 2007.

Documentele Parlamentului European vor fi afișate pe site-ul Camerei Deputaților, pentru a fi consultate de parlamentari și persoanele interesate.

Lista documentelor primite cu extrasele în limba română se va difuza la casele parlamentarilor, iar documentele integrale se vor transmite potrivit profilului lor, spre informare, următoarelor comisii:

- Comisia pentru afaceri europene a Parlamentului României;
- Comisia pentru politică externă;
- Comisia pentru industrii și servicii;
- Comisia pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților naționale;
- Comisia pentru buget, finanțe și bănci;
- Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională.

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ PARLAMENTO EUROPEO EVROPSKÝ PARLAMENT EUROPA-PARLAMENTET
EUROPÄISCHES PARLAMENT EUROOPA PARLAMENT ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPÉEN PARLAIMINT NA HEORPA PARLAMENTO EUROPEO EIROPAS PARLaments
EUROPOS PARLAMENTAS EURÓPAI PARLAMENT IL-PARLAMENT EWROPEW EUROPEES PARLEMENT
PARLAMENT EUROPEJSKI PARLAMENTO EUROPEU PARLAMENTUL EUROPEAN
EURÓPSKY PARLAMENT EVROPSKI PARLAMENT EUROOPAN PARLAMENTTI EUROOPAPARLAMENTET

Parlamentul României
Camera Deputaților

The Secretary-General

B.P. Nr. 746 din 12.06.2007

110471 04.06.2007

Doamnei Georgeta Elisabeta Ionescu
Secretar General
Camera Deputaților
Palatul Parlamentului
Str. Izvor nr. 2-4, sector 5
RO - BUCUREȘTI

Doamnă Secretar General,

În cursul perioadei de sesiune dintre 23 și 26 aprilie 2007, Parlamentul European a adoptat următoarele documente:

- poziția referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului între Comunitatea Europeană și Guvernul Malaysiei referitor la anumite aspecte ale serviciilor aeriene,
- poziția referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului multilateral între Republica Albania, Bosnia-Herțegovina, Republica Bulgaria, Republica Croată, Comunitatea Europeană, Republica Islanda, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Regatul Norvegiei, România, Serbia și Muntenegru și Misiunea ONU de administrație interimară în Kosovo privind stabilirea unui spațiu aerian comun european (ECAA),
- poziția referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului-cadru privind un program multilateral de mediu în domeniul nuclear în Federația Rusă și a Protocolului privind acțiunile în justiție, procedurile judiciare și acordarea de despăgubiri la Acordul-cadru privind un program multilateral de mediu în domeniul nuclear în Federația Rusă,
- rezoluția referitoare la Cartea verde privind acțiunile în despăgubiri în cazul încălcării normelor comunitare privind concurența,
- rezoluția privind relațiile transatlantice,
- rezoluția privind raportul de progrese din 2006 al Croației,
- rezoluția privind situația femeilor cu handicap în Uniunea Europeană,
- rezoluția privind negocierile contractului de concesiune Galileo,
- rezoluția privind raportul anual privind drepturile omului în lume în 2006 și politica UE în această privință,
- rezoluția privind finanțele publice în UEM 2006,

- rezoluția privind răpirea jurnalistului BBC Alan Johnston în Gaza,
- rezoluția privind Zimbabwe.

În numele Președintelui Parlamentului European, am onoarea să vă transmit în anexe documentele mai sus menționate, pe care Parlamentul a decis să le transmită parlamentelor statelor membre.

Vă asigur, doamnă Secretar General, de înalta mea considerație.

Harald Rømer

Anexe

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2007 - 2008

EXTRAS

DIN DOCUMENTUL „TEXTE ADOPTATE”

AL ȘEDINȚEI DIN

24 aprilie 2006

RO

Acord CE-Malaysia privind anumite aspecte ale serviciilor aeriene *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 24 aprilie 2007 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului între Comunitatea Europeană și Guvernul Malaysiei referitor la anumite aspecte ale serviciilor aeriene (COM(2006)0619 – C6-0004/2007 –2006/0202(CNS))

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de decizie a Consiliului (COM (2006)0619)¹,
 - având în vedere articolul 80 alineatul (2) și articolul 300 alineatul (2) primul paragraf prima teză din Tratatul CE,
 - având în vedere articolul 300 alineatul (3) primul paragraf din Tratatul CE, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C6-0004/2007),
 - având în vedere articolul 51, articolul 83 alineatul (7) și articolul 43 alineatul (1) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism (A6-0093/2007),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și Guvernului Malaysiei.

¹ Npublicată încă în JO.

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2007 - 2008

EXTRAS

DIN DOCUMENTUL „TEXTE ADOPTATE”

AL ȘEDINȚEI DIN

RO

25 aprilie 2006

Acord multilateral privind stabilirea unui spațiu aerian comun european (ECAA) *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 aprilie 2007 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea Acordului multilateral între Republica Albania, Bosnia-Herțegovina, Republica Bulgaria, Republica Croată, Comunitatea Europeană, Republica Islanda, Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Regatul Norvegiei, România, Serbia și Muntenegru și Misiunea ONU de administrație interimară în Kosovo privind stabilirea unui spațiu aerian comun european (ECAA) (COM(2006)0113 – C6-0218/2006 – 2006/0036(CNS))

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de decizie a Consiliului (COM(2006)0113)¹,
 - având în vedere articolul 80 alineatul (2) în coroborare cu articolul 300 alineatul (2) primul paragraf prima teză și alineatul (4) din Tratatul CE,
 - având în vedere articolul 300 alineatul (3) primul paragraf din Tratatul CE, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C6-0218/2006),
 - având în vedere articolul 51 și articolul 83 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism (A6-0060/2006),
1. aprobă încheierea acordului;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și Republicii Albania, Bosniei-Herțegovina, Republicii Croația, Republicii Islanda, Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei, Republicii Muntenegru, Regatului Norvegiei, Serbiei, și Misiunii ONU de administrație interimară în Kosovo.

¹ Nepublicată încă în JO.

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2007 - 2008

EXTRAS

DIN DOCUMENTUL „TEXTE ADOPTATE”

AL ȘEDINȚEI DIN

RO

25 aprilie 2006

Acordul-cadru privind un program multilateral de mediu în domeniul nuclear în Federația Rusă și Protocolul privind acțiunile în justiție, procedurile judiciare și acordarea de despăgubiri *

Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 25 aprilie 2007 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Acordului-cadru privind un program multilateral de mediu în domeniul nuclear în Federația Rusă și a Protocolului privind acțiunile în justiție, procedurile judiciare și acordarea de despăgubiri la Acordul-cadru privind un program multilateral de mediu în domeniul nuclear în Federația Rusă (COM(2006)0665 – C6-0475/2006 –2006/0227(CNS))

(Procedura de consultare)

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea de decizie a Consiliului (COM (2006)0665)¹,
 - având în vedere articolul 181a și articolul 300 alineatul (2) primul paragraf din Tratatul CE,
 - având în vedere articolul 300 alineatul (3) primul paragraf din Tratatul CE, în temeiul căruia a fost consultat de către Consiliu (C6-0475/2006),
 - având în vedere articolul 51 și articolul 83 alineatul (7) din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie (A6-0126/2007),
1. aprobă încheierea acordului-cadru și a protocolului la acesta;
 2. încredințează Președintelui sarcina de a transmite poziția Parlamentului Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și ale Norvegiei și Rusiei.

¹ Nepublicată încă în JO.

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2007 - 2008

EXTRAS

DIN DOCUMENTUL „TEXTE ADOPTATE”

AL ȘEDINȚEI DIN

RO

25 aprilie 2006

Acțiuni în despăgubiri în cazul încălcării normelor comunitare privind concurența

Rezoluția Parlamentului European din 25 aprilie 2007 referitoare la Cartea verde privind acțiunile în despăgubiri în cazul încălcării normelor comunitare privind concurența (2006/2207(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Cartea verde a Comisiei privind acțiunile în despăgubiri în cazul încălcării normelor comunitare privind concurența (COM(2005)0672) (Cartea verde privind acțiunile în despăgubiri),
- având în vedere raportul Comisiei privind politica de concurență pe anul 2004 (SEC(2005)0805),
- având în vedere rezoluția sa din 15 noiembrie 1961, ca răspuns la solicitarea Consiliului de Miniștri CEE ca Parlamentul să fie consultat cu privire la propunerea de regulament inițial de aplicare a articolelor 85 și 86 din Tratatul CEE¹,
- având în vedere Nota Comisiei privind cooperarea dintre autoritățile naționale de concurență și Comisie în instrumentarea cauzelor care intră sub incidența articolelor 85 și 86 din Tratatul CE²,
- având în vedere concluziile președinției Consiliului European de la Lisabona din 23 și 24 martie 2000, ale Consiliului European de la Gothenburg din 15 și 16 iunie 2001, ale Consiliului European de la Laeken din 14 și 15 decembrie 2001, ale Consiliului European de la Barcelona din 15 și 16 martie 2002 și Consiliilor Europene de la Bruxelles din 20 și 21 martie 2003, 25 și 26 martie 2004, 22 și 23 martie 2005 și 23 și 24 martie 2006,
- având în vedere raportul publicat de Grupul la nivel înalt în noiembrie 2004, intitulat „Înfruntarea provocărilor - Strategia de la Lisabona pentru creștere și ocuparea forței de muncă”,
- având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat³, Regulamentul (CE) nr. 773/2004 al Comisiei din 7 aprilie 2004 privind desfășurarea procedurilor puse în aplicare de Comisie în temeiul articolelor 81 și 82 din Tratatul CE⁴ și Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi⁵,

¹ JO 61, 15.11.1961, p. 1409

² JO C 313, 15.10.1997, p. 3.

³ JO L 68, 6.3.2004, p. 1.

⁴ JO L 123, 27.4.2004, p. 18

⁵ JO L 24, 29.1.2004, p. 1.

- având în vedere instrumentele internaționale care recunosc dreptul la protecție juridică eficientă, în special, Declarația Universală a Drepturilor Omului, Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale, precum și protocoalele la acestea,
 - având în vedere articolul 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și protocoalele anexate acesteia,
 - având în vedere articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene¹,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și avizul Comisiei pentru afaceri juridice (A6–0133/2007),
- A. întrucât politica din domeniul concurenței a făcut de la bun început parte din proiectul de integrare europeană și este un element cheie în cadrul procesului de construcție a Uniunii Europene,
 - B. întrucât concurența liberă și loială este esențială pentru îndeplinirea obiectivelor Strategiei de la Lisabona-Göteborg, pentru vitalitatea pieței interne, excelența antreprenorială, interesele consumatorilor și obiectivele Uniunii Europene, în timp ce comportamentul anticoncurențial dăunează acestor obiective,
 - C. întrucât articolele 81 și 82 din Tratatul CE sunt dispoziții de ordine publică care au efect direct și care ar trebui să fie automat aplicate de către autoritățile competente; întrucât aceste prevederi creează drepturi între persoane pe care autoritățile judiciare naționale ar trebui să le protejeze eficient, în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Comunităților Europene, inclusiv cu hotărârea acesteia în cauza 20/62 (*Van Gend & Loos*)², remarcabilă, în special, pentru că a fost prima dintr-o serie de cauze asemănătoare,
 - D. întrucât în statele membre dreptul concurenței este aplicat, în special, prin canale de drept public și există diferențe și obstacole considerabile la nivelul statelor membre care pot împiedica potențialii reclamanți să inițieze acțiuni judiciare în despăgubiri,
 - E. întrucât Curtea de Justiție consideră că, în absența unor norme comunitare care să reglementeze dreptul victimelor de a pretinde despăgubiri în fața autorităților judiciare naționale, este de competența sistemului juridic național al fiecărui stat membru să desemneze instanțele competente și să stabilească norme procedurale detaliate, care să se aplice în cazul acțiunilor menite să apere drepturile persoanelor, care decurg direct din dreptul comunitar, cu condiția ca aceste norme să nu fie mai puțin favorabile decât cele care se aplică la nivel național în cazul acțiunilor similare (principiul echivalenței) și cu condiția ca acestea să nu facă imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea practică a drepturilor conferite de dreptul comunitar (principiul eficienței),
 - F. întrucât în fața autorităților judiciare naționale acțiunile individuale sunt utilizate rar și doar în mod excepțional, astfel cum se menționează în Regulamentul (CE) nr. 1/2003 se

¹ JO C 364, 18.12.2000, p. 1.

² NV Algemene Transport-en Expeditie Onderneming van Gend en Loos v Netherlands Inland Revenue Administration [1963] ECR-1.

indică necesitatea adoptării unor măsuri care să faciliteze introducerea de acțiuni în despăgubiri; întrucât asemenea măsuri ar trebui să sporească conformitatea cu dreptul CE al concurenței, ținând seama de diferitele norme procedurale și mijloace probatorii din statele membre; întrucât aceasta nu trebuie să conducă la o situație în care întreprinderile implicate în activități economice legale riscă să fie nevoite să plătească daune nejustificate, sau să își schimbe comportamentul economic pentru a evita procese costisitoare;

- G. întrucât consumatorii și întreprinderile care au suferit un prejudiciu în urma încălcării normelor concurențiale ar trebui să aibă dreptul la despăgubiri,
- H. întrucât evoluțiile normelor de drept civil european, în special în ceea ce privește accesul la justiție, nu au ținut pasul cu evoluțiile recente ale dreptului concurenței pe piața internă comunitară;
- I. întrucât în cauza C-453/99¹, Curtea de Justiție a hotărât că, pentru a garanta întreaga eficacitate a articolului 81 din tratat, persoanele fizice și întreprinderile pot pretinde despăgubiri pentru prejudiciul adus în urma unui contract sau a unui comportament care restrânge sau denaturează concurența;
- J. întrucât mecanismele de atac existente în cazul încălcării normelor anticoncurențiale la nivel european nu garantează eficacitatea articolului 81 din tratat, în special în ceea ce privește cei care suferă o daună;
- K. întrucât multe state membre caută modalități pentru o mai bună protejare a consumatorilor prin autorizarea acțiunilor colective și întrucât existența unor acțiuni diferite în acest sens pot duce la distorsionarea concurenței pe piața internă;
- L. întrucât orice propunere din partea Comisiei, în domenii care nu țin de competența sa exclusivă, trebuie, în conformitate cu tratatul, să respecte principiul subsidiarității și cel al proporționalității;
- 1. atrage atenția asupra faptului că normele comunitare în domeniul concurenței nu ar mai avea un efect de descurajare și eficacitatea lor a fi compromisă dacă o persoană care ar acționa ilegal ar putea beneficia de avantaje pe piață sau de imunitate pentru actele sale ilegale, datorită obstacolelor în calea cererilor de despăgubire; consideră că ar trebui facilitată introducerea de acțiuni în justiție de către reprezentanții interesului public și de către victime;
- 2. consideră că cetățenii sau întreprinderile care au suferit prejudicii în urma încălcării dreptului concurenței ar trebui să aibă posibilitatea de a cere despăgubiri pentru pierderile lor;
- 3. salută faptul că Curtea de Justiție a recunoscut dreptul victimelor care au suferit pierderi ca urmare a comportamentului anticoncurențial, de a introduce acțiuni juridice „stand alone” sau „follow on” în vederea despăgubirii; salută, prin urmare, Cartea verde privind acțiunile în despăgubiri, precum și lucrările preliminare legate de aceasta;

¹ *Courage Ltd v Crehan* [2001] ECR I-6297 și hotărârea din 13 iulie 2006 în cauzele comune C-295/04 până la 298/04, Manfredi și alții c. Lloyd Adriatico Assicurazioni SpA și alții, Culegerea de jurisprudență a Curții de Justiție 2006, p. I - 6619.

4. solicită ca, în vederea promovării concurenței și nu a litigiului, să se promoveze înțelegerile extrajudiciare rapide și pe cale amicală și facilitarea acordurilor în cazul cererilor de despăgubire generate de comportamentul anticoncurențial și subliniază că, în cazul în care partea care se presupune că a încălcat normele privind concurența susține și dovedește că s-au acordat despăgubiri pentru daunele cauzate înainte de încheierea procedurilor, aceasta să fie considerată ca circumstanță atenuantă în stabilirea sumei daunelor-interese ce trebuie acordate; salută, de asemenea, faptul că autoritățile responsabile în materie de concurență în Uniunea Europeană pot avea, într-o anumită măsură, un rol instituțional de arbitraj prin gestionarea procedurilor de arbitraj, inclusiv prin desemnarea de arbitri la cererea părților;
5. consideră, prin urmare, că sistemele juridice din statele membre ar trebui să prevadă proceduri civile eficiente, care să permită solicitarea de despăgubiri în cazul prejudiciilor cauzate de încălcarea legislației anticoncurențiale;
6. consideră că introducerea de acțiuni juridice personale ar trebui să fie complementară și compatibilă cu acțiunea de control public, care, la rândul său, ar putea deveni strategică și mai selectivă, concentrându-se asupra celor mai importante chestiuni și cauze; consideră, cu toate acestea, că asemenea schimbare în abordare nu ar trebui să constituie o justificare pentru a alocă resurse insuficiente autorităților de concurență;
7. solicită ca articolele 81 și 82 din tratat să fie aplicate în mod uniform, indiferent de natura administrativă sau judiciară a autorității care a adoptat decizia; consideră că deciziile adoptate de autoritățile judiciare ar trebui să fie conforme cu și să reflecte principiile comune de securitate și eficiență care evită denaturările și neconcordanțele din cadrul Uniunii; consideră că obiectivul ar trebui să fie acela de a se ajunge la proceduri și la o situație în care o hotărâre anterioară definitivă emisă de o autoritate națională de concurență sau de o autoritate judiciară națională este obligatorie în toate statele membre, în măsura în care părțile și circumstanțele cauzei sunt aceleași;
8. subliniază că formarea autorităților judiciare în domeniul dreptului concurenței este esențială pentru a asigura calitatea hotărârilor lor, precum și importanța gestionării procedurilor de către organisme specializate sau de înaltă calificare;
9. susține că, pentru a proteja concurența și drepturile victimelor, toate autoritățile judiciare care pun în aplicare normele dreptului comunitar al concurenței ar trebui să poată adopta măsuri provizorii, să dispună măsuri de anchetă și să se folosească, atunci când este necesar, de competențele lor de anchetă;
10. subliniază că, în scopul stabilirii faptelor relevante în aplicarea articolelor 81 și 82 din tratat, autoritățile judiciare naționale ar trebui să beneficieze de competențe de executare comparabile cu cele conferite autorităților de concurență comunitare, și că, pentru a asigura conformitatea, este necesară consolidarea cooperării dintre autoritățile de concurență naționale și instanțele naționale și în cadrul autorităților judiciare naționale;
11. subliniază că autoritățile competente care pun în aplicare normele comunitare în domeniul concurenței trebuie să dispună de criterii omogene pentru stabilirea sarcinii probei; observă că poate fi necesar să se țină cont de diferențele dintre informațiile de care dispun părțile; propune ca, în procedurile judiciare, faptele să fie considerate dovedite atunci când autoritatea judiciară competentă este convinsă de existența unei încălcări și a unui prejudiciu, precum și de o legătură causală între cele două;

12. solicită ca autoritățile judiciare responsabile cu aplicarea dreptului concurenței să aibă competența de a ordona accesul la informații pertinente pentru soluționarea acțiunilor în despăgubiri, sub rezerva audierii prealabile a celeilalte părți, cu excepția cazurilor urgente, prin intermediul unor măsuri proporționale aflate sub controlul lor; subliniază că, în ceea ce privește accesul la informații pertinente pentru soluționarea acțiunilor, trebuie să se respecte legitimitatea secretului profesional în relațiile dintre avocați și clienții lor, secretele comerciale ale operatorilor economici și legislația privind secretele de serviciu; invită Comisia să elaboreze, în cel mai scurt timp, o comunicare privind prelucrarea informațiilor confidențiale de către autoritățile care aplică dreptul comunitar în domeniul concurenței;
13. îndeamnă statele membre să accepte faptul că constatarea definitivă a infracțiunii de către o autoritate națională de concurență, care a fost, dacă este cazul, confirmată printr-o cale de atac, constituie, în mod automat, dovada suficientă *prima facie* de vinovăție în cadrul acțiunilor civile de aceeași natură, cu condiția ca pârâtul să fi avut posibilitatea de a se apăra în cadrul procedurii administrative;
14. consideră, de asemenea, că nu este necesar să se discute și să se prescrie la nivel comunitar necesitatea de a numi experți;
15. consideră că regulamentul propus privind legislația aplicabilă obligațiilor necontractuale („Roma II”) ar trebui să ofere o soluție satisfăcătoare, cu excepția cazului în care comportamentul anticoncurențial afectează concurența în mai multe state membre și că ar trebui, prin urmare, prevăzută o regulă specială privind asemenea cazuri;
16. îndeamnă autoritățile judiciare naționale să coopereze pentru a proteja informațiile confidențiale și pentru a asigura eficiența programelor de clemență; consideră că în eventualitatea unui conflict privind accesul și prelucrarea acestui tip de informații, aflate la dispoziția membrilor Rețelei Europene de Concurență (REC), acesta trebuie soluționat în lumina interpretării dreptului comunitar furnizat de Curtea de Justiție;
17. subliniază că daunele acordate reclamanților ar trebui să fie compensatorii și ar trebui să nu depășească prejudiciul efectiv (*damnum emergens*) și beneficiul nerealizat (*lucrum cessans*), pentru a evita îmbogățirea fără justă cauză, iar capacitatea victimei de a micșora impactul daunei și pierderile să poate fi luată în considerare; cu toate acestea, în cazul cartelurilor, este de părere că primii solicitanți care cooperează cu autoritățile de concurență în programe de clemență nu ar trebui să fie ținuti răspunzători solidar sau individual, alături de ceilalți făptuitori și că dobânzile ar trebui calculate de la data încălcării;
18. consideră că orice măsură propusă trebuie să respecte întru totul ordinea publică a statelor membre, în special în ceea ce privește daunele punitive;
19. subliniază că statele membre ar trebui să ia în considerare faptul că posibilitatea pârâților de a susține că toate sau o parte a câștigurilor realizate ca urmare a încălcării comise au fost transferate către părți terțe (apărarea de tip „passing-on” - a trece mai departe) ar împiedica stabilirea exactă a daunelor produse și a legăturii de cauzalitate;

20. este de acord cu jurisprudența Curții de Justiție conform căreia toate victimele trebuie să aibă posibilitatea de a introduce acțiuni în justiție; împărtășește opinia că statele membre care oferă posibilitatea introducerii de acțiuni pentru daune indirecte ar trebui să acorde părților apărarea „passing-on”, pentru a evita posibilitatea îmbogățirii fără justă cauză; remarcă faptul că este prin urmare esențial să existe un mecanism de gestionare a cererilor minore multiple;
21. consideră că, în interesul justiției și din motive de economie, rapiditate și coerență, victimele ar trebui să poată introduce acțiuni colective, direct sau prin organizații cu acest obiect de activitate, stabilit prin statut;
22. remarcă faptul că, în cadrul procedurilor judiciare pentru daune rezultate din comportament anticoncurențial, între reclamant și pârât va exista în multe cazuri o asimetrie în ceea ce privește resursele și că, în asemenea cazuri, reclamantii ar trebui să nu fie descurajați să înainteze acțiuni în despăgubiri bine fondate, de teama unor costuri juridice excesive, inclusiv a cheltuielilor pârâtului, în cazul în care cad în pretenții; sugerează, prin urmare, că autoritățile judiciare ar trebui să fie capabile să țină cont de situația economică diferită a părților și, acolo unde este cazul, să facă o evaluare la inițierea procedurilor; consideră că nivelul costurilor ar trebui să se bazeze pe criterii rezonabile și obiective, care să țină seama de natura procesului și ar trebui să includă costurile generate de procedurile juridice;
23. recomandă ca, în programele de asistență judiciară care se pot adopta în mod justificat pentru a facilita introducerea de acțiuni individuale în justiție pentru despăgubirea daunelor produse de comportamentul anticoncurențial, să se stabilească condiții clare în ceea ce privește supravegherea procedurilor și rambursarea asistenței, în special atunci când cauza este soluționată, iar făptuitorul este obligat să plătească cheltuielile inerente;
24. consideră că termenele de prescripție stabilite la nivel național pentru acțiuni de încălcare a normelor comunitare în domeniul concurenței ar trebui să permită introducerea de acțiuni în termen de un an de la o decizie a Comisiei sau a unei autorități naționale de concurență cu privire la încălcarea acelor norme (sau, în cazul unei căi de atac, în termen de un an de la încheierea acesteia); consideră că, în cazul în care nu există o asemenea decizie, ar trebui să fie posibilă introducerea de acțiuni în despăgubiri pentru încălcarea articolelor 81 și 82 din tratat, a normelor comunitare în domeniul concurenței, oricând pe parcursul perioadei în care Comisia are dreptul să decidă impunerea unei amenzi pentru acele încălcări; consideră că, termenul se suspendă pe durata oricăror discuții formale sau a medierii între părți;
25. sugerează că termenul de prescripție aplicat pentru dreptul de a pretinde despăgubiri în caz de încălcare a dreptului concurenței ar trebui suspendat din momentul în care Comisia sau autoritatea națională de concurență din unul sau mai multe state membre deschide o anchetă cu privire la această încălcare;
26. subliniază că introducerea de acțiuni în despăgubiri individuale nu aduce atingere competențelor de executare sau responsabilităților Comisiei, conferite prin tratat, în domeniul dreptului concurenței;
27. îndeamnă Comisia să adopte, cât mai curând posibil, orientări privind asigurarea de asistență părților la determinarea daunelor suferite și stabilirea legăturii de cauzalitate; solicită, de asemenea, să se acorde prioritate elaborării unei comunicări privind

introducerea de acțiuni în justiție independente, care să includă recomandări pentru introducerea cererilor precum și exemple pentru cele mai frecvente cauze;

28. solicită Comisiei să pregătească o carte albă cu propuneri amănunțite privind facilitarea introducerii de acțiuni în despăgubiri individuale „stand alone” și „follow on” pentru încălcarea normelor comunitare în domeniul concurenței, care să abordeze, de o manieră cuprinzătoare, problemele ridicate în prezenta rezoluție și să propună, dacă este cazul, un cadru juridic adecvat; invită, de asemenea, Comisia să includă propuneri de consolidare a cooperării între toate autoritățile responsabile pentru aplicarea normelor comunitare în domeniul concurenței;
29. consideră că orice inițiativă a Comisiei privind dreptul victimelor de a solicita despăgubiri în fața instanțelor naționale trebuie să fie însoțită de un studiu de impact;
30. invită Comisia să coopereze îndeaproape cu autoritățile naționale competente din statele membre în vederea diminuării tuturor obstacolelor transfrontaliere care împiedică cetățenii europeni și întreprinderile să inițieze acțiuni transfrontaliere pentru solicitarea de despăgubiri, în caz de încălcare a normelor comunitare în domeniul concurenței în statele membre; consideră că, dacă este necesar, Comisia ar trebui să inițieze acțiuni în justiție pentru a elimina aceste obstacole;
31. îndeamnă acele state membre în care cetățenii și întreprinderile nu au încă dreptul efectiv de a solicita despăgubiri, să își adapteze codul de procedură civilă în consecință;
32. subliniază că Parlamentul ar trebui să dețină rolul de co-legislator în domeniul dreptului concurenței și că ar trebui să fie informat în mod periodic cu privire la introducerea de acțiuni individuale;
33. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și partenerilor sociali.

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2007 - 2008

EXTRAS

DIN DOCUMENTUL „TEXTE ADOPTATE”

AL ȘEDINȚEI DIN

25 aprilie 2006

RO

Relații transatlantice

Rezoluția Parlamentului European din 25 aprilie 2007 privind relațiile transatlantice

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind relațiile transatlantice, în special cele două rezoluții din 1 iunie 2006 privind îmbunătățirea relațiilor UE-SUA în cadrul Acordului de Parteneriat Transatlantic¹ și relațiile economice transatlantice UE-SUA²,
- având în vedere Declarația UE-SUA privind combaterea terorismului din 26 iunie 2004 și Declarația privind consolidarea cooperării cu privire la neproliferare și la combaterea terorismului din 20 iunie 2005,
- având în vedere concluziile reuniunii la nivel înalt UE-SUA de la Viena din 21 iunie 2006,
- având în vedere următoarea reuniune la nivel înalt UE-SUA care va avea loc la Washington la 30 aprilie 2007,
- având în vedere articolul 103 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât parteneriatul dintre Uniunea Europeană și Statele Unite, bazat pe valori comune precum libertatea, democrația, statul de drept și respectarea drepturilor omului reprezintă piatra de temelie a securității și stabilității în zona euro-atlantică,
- B. întrucât, în lupta împotriva terorismului internațional, este necesar să se sublinieze importanța respectării pe deplin a dreptului internațional și a tratatelor privind drepturile omului și libertățile fundamentale,
- C. întrucât situația actuală de la Guantánamo Bay și programul de detenție secretă al CIA creează tensiuni în relațiile transatlantice, având în vedere că UE nu poate accepta aceste nereguli de ordin juridic care subminează valorile fundamentale ale statului de drept,
- D. întrucât ordinea economică și politică mondială suferă în prezent schimbări majore, care determină importante provocări de ordin politic și economic, implicând totodată grave amenințări la adresa securității și a mediului, precum și amenințări sociale,
- E. întrucât situația actuală din Orientul Mijlociu necesită o strânsă cooperare între UE și SUA, în cadrul Cvartetului și cu Liga Statelor Arabe (LAS), în vederea ameliorării stabilității în regiune prin promovarea păcii, a democrației și a respectării drepturilor omului,
- F. întrucât un parteneriat puternic și funcțional între UE și SUA reprezintă un instrument vital pentru orientarea dezvoltării mondiale către valorile comune și pe baza unei

¹ JO C 298 E, 8.12.2006, p. 226.

² JO C 298 E, 8.12.2006, p. 235.

multilateralități veritabile și a dreptului internațional; întrucât o forță politică puternică și coerentă este necesară pentru a permite partenerilor să atingă acest obiectiv,

- G. întrucât SUA se opune în continuare extinderii programului de scutire de viză și continuă să impună, în mod nereciproc, obligația de a dispune de viză cetățenilor celor unsprezece noi state membre ale Uniunii Europene, precum și Greciei, punând astfel în dificultate legăturile transatlantice și perpetuând inegalitatea între cetățenii UE,
- H. întrucât piața transatlantică, considerată a fi cea mai amplă relație comercială și de investiții la nivel mondial, oferă locuri de muncă pentru 14 milioane de oameni în UE și SUA, reprezintă 40% din comerțul mondial și rămâne forța motrice a economiei mondiale,
- I. întrucât, dat fiind rolul lor în economia mondială, partenerii transatlantici împărtășesc responsabilitatea de a orienta dezvoltarea și guvernarea mondială către valorile comune, printr-o multilateralitate veritabilă, pentru a repartiza prosperitatea în mod echitabil și pentru a răspunde cu succes provocărilor globale precum securitatea, guvernarea economică mondială, mediul și reducerea sărăciei,
- J. întrucât o relație economică de cooperare transatlantică este în interesul reciproc al Uniunii Europene și al Statelor Unite, iar forța politică coerentă este necesară în consolidarea pieței transatlantice; sprijină, astfel, Președinția germană în eforturile sale de a realiza un progres real în procesul de veritabilă consolidare a cooperării în materie de reglementare, în cadrul viitoarei reuniuni la nivel înalt,
- K. întrucât Senatul american a adoptat în unanimitate, la 9 decembrie 2006, o rezoluție care îndemna ambii parteneri transatlantici să coopereze, în vederea consolidării pieței transatlantice și să constituie un exemplu în cadrul reuniunii UE-SUA la nivel înalt din 2007, prin stabilirea unui termen-limită pentru finalizarea pieței transatlantice,
- L. întrucât serviciile financiare reprezintă elemente-cheie ale relațiilor UE-SUA; întrucât cooperarea consolidată, convergența în materie de reglementare și condiții echitabile de concurență între UE și SUA, în cadrul reglementării serviciilor financiare, sunt în interesul ambilor parteneri,

Probleme în materie de politică, securitate și drepturile omului

- 1. salută ameliorarea relațiilor UE-SUA în calitate de parteneri egali; consideră că acest context pozitiv oferă serioase oportunități de strânsă colaborare între UE și SUA într-o gamă largă de probleme politice de interes comun, în special în abordarea comună a problemelor din Balcanii de Vest, regiunea Caucazului de Sud, Asia Centrală, Orientul Mijlociu, Afganistan, zona Mediteraneană, America Latină și Africa;
- 2. invită Consiliul și administrația americană să își intensifice eforturile, în cadrul Cvartetului pentru Orientul Mijlociu, în vederea promovării negocierilor între israelieni și palestinieni pentru a se ajunge la o soluție de pace globală, bazată pe două state sigure și viabile; sprijină apelul Cvartetului pentru asistență internațională permanentă acordată poporului palestinian; consideră că ar trebui depuse toate eforturile pentru stabilizarea situației din Liban; salută relansarea planului adoptat de LAS în cadrul reuniunii la nivel înalt de la Riad; salută formarea Guvernului palestinian de uniune națională și îndeamnă ambii parteneri transatlantici să se angajeze pe calea dialogului cu acesta, luând în

considerare poziția Consiliului;

3. salută recente vizite la Damasc ale politicianilor de rang înalt americani și europeni; solicită o acțiune comună UE-SUA pentru a pune la încercare dorința necondiționată a Siriei de a reîncepe negocierile cu Israelul și de a coopera în mod constructiv cu comunitatea internațională;
4. salută cooperarea strânsă dintre UE și SUA privind problema nucleară iraniană și încurajează ambii parteneri să continue cooperarea în consolidarea Agenției Internaționale pentru Energie Atomică (AIEA) și stabilirea unui sistem global de acorduri internaționale privind neproliferarea armelor de distrugere în masă, în vederea consolidării comune a Tratatului de neproliferare, ca element-cheie în prevenirea răspândirii armelor nucleare;
5. deplânge declarația făcută de Iran potrivit căreia acesta intenționează să treacă la îmbogățirea uraniului la scară industrială, întrucât această măsură din partea Iranului ar contrazice în mod direct solicitările repetate ale Consiliului guvernatorilor AIEA și apelurile cu caracter obligatoriu adresate Iranului de către Consiliul de Securitate al ONU de a suspenda orice activitate legată de îmbogățirea uraniului, în rezoluțiile sale 1737 (2006) și 1747(2007);
6. consideră că lupta de combatere a terorismului și proliferarea armelor de distrugere în masă rămân cele mai mari provocări în materie de securitate pentru ambii parteneri; subliniază, astfel, necesitatea ca ambele părți să consolideze colaborarea în acest domeniu și să sprijine rolul pe care ONU trebuie să îl joace în soluționarea ambelor provocări;
7. consideră că se impune definirea, împreună cu SUA, a unui cadru comun de protejare, în contextul parteneriatului special dintre UE și SUA, a garanțiilor necesare în lupta împotriva terorismului, cadru care ar putea, de asemenea, constitui o reglementare a tuturor aspectelor privind libera circulație a persoanelor între UE și SUA; din acest punct de vedere, consideră că ar trebuie ameliorate contactele între Parlament și Congres;
8. recunoaște că utilizarea în comun a datelor și informațiilor constituie un instrument important în lupta internațională de combatere a terorismului și a crimelor aferente, dar subliniază că puternice garanții în materie de protecție a datelor ar facilita utilizarea în comun a acestora, garantând, în același timp, protecția vieții private, și că asemenea transferuri ar trebui să aibă la bază, indiferent de situație, unul sau mai multe acorduri internaționale similare, din punct de vedere al structurii, cu acordul americano-european privind cooperarea judiciară în materie penală și extrădare, care face în prezent obiectul examinării în cadrul Congresului american;
9. regretă profund faptul că acordurile referitoare la Registrul pasagerilor (PNR) și SWIFT și existența Sistemului american de orientare automată au creat o situație de incertitudine juridică cu privire la garanțiile necesare în materie de protecția datelor, în cazul utilizării în comun a datelor și al transferului acestora între UE și SUA, în scopul asigurării siguranței publice și, în special, al prevenirii și combaterii terorismului; subliniază necesitatea schimbului de date în conformitate cu acordul existent dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind asistența juridică reciprocă și extrădarea, precum și cu legislația europeană și comunitară în materie de protecția datelor; consideră că utilizarea în comun a datelor cu caracter personal trebuie să aibă o bază juridică adecvată, corelată cu reguli și condiții clare și trebuie să fie guvernată de o protecție corespunzătoare a vieții private și a libertăților civile ale fiecărui cetățean;

10. invită SUA și toate celelalte țări care cer viză de intrare pentru anumite state membre UE să elimine imediat acest regim de vize și să trateze în mod egal toți cetățenii din statele membre UE; regretă includerea unei „clauze adiționale privind schimbul de informații” (o clauză privind PNR) în modificările propuse pentru programul american de scutire de viză;
11. subliniază faptul că o mare parte a măsurilor conținute în propunerea legislativă americană de îmbunătățire a legislației privind securitatea din 2007, o dată adoptate de Congresul Statelor Unite, vor avea un impact direct asupra țărilor UE, în special în ceea ce privește cooperarea polițienească și judiciară în lupta împotriva terorismului și protecția drepturilor și garanțiilor fundamentale;
12. salută angajamentul manifestat de vice-președintele F. Frattini de a lansa un cadru euro-atlantic de cooperare în lupta împotriva terorismului internațional, cu norme armonizate privind protecția drepturilor omului și a libertăților fundamentale; solicită Comisiei să continue aceste eforturi și să asocieze pe deplin Parlamentul European la această inițiativă;
13. ia act de crearea recentă a Grupului de lucru la nivel înalt, format din reprezentanți ai Comisiei și ai Consiliului, precum și din reprezentanți ai Departamentului de Justiție și de Securitate Internă al guvernului Statelor Unite, care reprezintă cadrul pentru dialogul UE-SUA în materie de probleme de securitate; solicită implicarea Parlamentului European în acest grup astfel încât dialogul să beneficieze de o mai mare legitimitate democratică.
14. reamintește rezoluțiile Parlamentului prin care se solicită închiderea centrului de detenție de la Guantánamo Bay; invită Consiliul și Comisia să îndemne guvernul american să găsească un mecanism care să faciliteze punerea sub acuzare sau eliberarea deținuților, în conformitate cu dreptul internațional; este îngrijorat de faptul că însăși existența centrului de detenție de la Guantánamo Bay continuă să trimită un semnal negativ cu privire la modul în care se desfășoară lupta împotriva terorismului; îndeamnă Consiliul să emită o declarație clară și categorică prin care să se solicite administrației SUA să pună capăt practicii arestărilor și predărilor extraordinare și solicită guvernului american să facă precizări privind existența unor închisori secrete în afara teritoriului american;
15. reiterează faptul că NATO, care rămâne o punte de legătură importantă între multe țări europene și Statele Unite, precum și garantul securității europene, ar trebui să-și dezvolte potențialul ca forum transatlantic pentru o dezbatere politică bazată pe un adevărat parteneriat între egali;
16. salută cooperarea strânsă între Statele Unite și Uniunea Europeană privind negocierile referitoare la statutul regiunii Kosovo și subliniază necesitatea găsirii unei soluții echilibrate și viabile privind viitorul său statut; încurajează cei doi parteneri să profite de reuniunea UE-SUA la nivel înalt care va fi organizată la Washington în aprilie 2007 pentru a ratifica acordul privind planul Ahtisaari și pentru a-și continua dialogul cu toate părțile implicate; recomandă, în acest scop, instituirea unei relații strânse între NATO și Uniunea Europeană, în special în ceea ce privește situația din Kosovo unde Uniunea Europeană va prelua activitățile desfășurate în cadrul Misiunii Națiunilor Unite în Kosovo, în vreme ce aproximativ 16 000 de soldați NATO sunt încă pe teren; consideră că un parteneriat UE-SUA mai solid mai degrabă va completa decât va submina această relație;

17. solicită Statelor Unite să-și dubleze eforturile în vederea prezentării și a explicării proiectului său privind sistemul de apărare împotriva rachetelor în cadrul NATO, pentru a permite Alianței și Europei să rămână unite, să reziste presiunii străine și să evite orice divergențe cu privire la diverse probleme de securitate; subliniază importanța desfășurării unor consultări cu privire la acest sistem în cadrul Consiliului NATO-Rusia; subliniază necesitatea existenței unei coordonări și a unei interoperabilități între sistemul american și sistemul de apărare împotriva rachetelor balistice tactice (TBMD) al NATO;
18. invită președinția UE și guvernul SUA să transmită Președintelui Băncii Mondiale, Paul Wolfowitz, că demisia sa ar fi o măsură adecvată pentru a preveni subminarea politicii anticorupție a băncii;

Aspecte economice și comerciale

19. subliniază faptul că, cu ocazia viitoarei reuniuni la nivel înalt UE-SUA ar trebui dat un nou impuls relațiilor transatlantice prin actualizarea noii Agende transatlantice;
20. sprijină ferm inițiativa președinției germane a Consiliului European de a lansa un nou Parteneriat Economic Transatlantic, cu o foaie de parcurs pentru a realiza o piață transatlantică fără obstacole, cu scopul de a consolida poziția celor doi parteneri în cadrul concurenței mondiale și de a le permite o mai bună utilizare a potențialului lor economic, fără a submina negocierile comerciale multilaterale, inclusiv Runda Doha;
21. solicită președinților Consiliului European, Comisiei Europene și Statelor Unite ale Americii să profite de viitoarea reuniune la nivel înalt UE-SUA pentru a iniția negocierile pentru un nou Acord de Parteneriat Transatlantic, inclusiv o piață transatlantică consolidată între UE și SUA, care să acopere investițiile, proprietatea intelectuală, inovația, achizițiile publice și relația comerț-securitate; solicită celor doi parteneri să lanseze negocieri privind un real Acord de cooperare în materie de reglementare, în special metodologii comune, măsuri în vederea minimizării viitoarelor divergențe în domeniul reglementării, angajamente care să implice autoritățile de reglementare și măsuri pentru a obține cooperarea industriilor, sindicatelor și grupurilor de consumatori; îndeamnă participarea sistematică la negocieri a legiuitorilor de ambele părți;
22. insistă asupra faptului că negocierile privind o piață transatlantică fără obstacole nu trebuie să ducă la o diminuare a armonizării standardelor sociale, ecologice și de sănătate și trebuie să mențină autonomia și integritatea politicii UE în domeniul concurenței și ale normelor sale privind protecția serviciilor publice și a diversității culturale;
23. este îngrijorat de impactul, care s-ar putea dovedi periculos, al deficitului balanței de cont curent federal american în creștere asupra economiei mondiale și asupra stabilității piețelor monetare internaționale; încurajează ferm partenerii să facă eforturi pentru a evita deficitele excesive care accentuează dezechilibrele internaționale;
24. salută decizia luată de președinția germană din cadrul G8 de a introduce problema reglementării pieței internaționale de capital în programul viitoarei reuniuni la nivel înalt a G8; își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că Statele Unite au anunțat în mod unilateral noi principii pentru grupurile de capital privat care au la bază măsuri de transparență fără caracter obligatoriu; solicită Comisiei să garanteze drepturi de

proprietate echivalente pentru întreprinderi în ambele teritorii; este ferm convins că este necesară inițierea unui dialog privind fondurile de investiții speculative și fondurile private de acțiuni, având în vedere riscul sistematic pe care îl reprezintă activitățile acestora și dezbateră tot mai amplă cu privire la consecințele lor sociale și economice la scară largă; solicită Comisiei să precizeze măsurile pe care le va lua în această privință, având în vedere faptul că Statele Unite se pregătesc să înainteze propuneri; reamintește că două treimi din fondurile de investiții speculative și fondurile private de acțiuni se bazează pe centre off-shore și solicită, prin urmare, examinarea implicațiilor fiscale pe care le pot avea;

25. subliniază importanța caracterului convergent al practicilor de supraveghere cu privire la consolidarea transatlantică a burselor de valori; își reiterează, prin urmare, cererea care vizează sporirea Dialogului privind reglementarea piețelor financiare prin intermediul unei revizuii bianuale a serviciilor financiare transatlantice înainte și după reuniunea anuală la nivel înalt între Uniunea Europeană și Statele Unite; îndeamnă participanții la respectiva reuniune să ajungă la un acord asupra recunoașterii reciproce a standardelor contabile, bazată pe un control fiabil al reglementărilor; subliniază importanța aplicării de către Statele Unite a Acordului Basel II privind cerințele în materie de capital și a recunoașterii, de către Comisia privind valorile mobiliare și operațiunile de schimb, a Standardelor de raportare financiară internațională; reamintește, exprimându-și regretul în acest sens, că reasiguratorii din Uniunea Europeană prezenți în Statele Unite trebuie să garanteze totalitatea riscurilor, supunându-se unor reguli naționale extrem de discriminatorii; invită, prin urmare, participanții la reuniunea la nivel înalt UE-SUA să cadă de acord asupra realizării, pe viitor, a unei recunoașteri reciproce transatlantice și a unor cerințe armonizate în materie de solvabilitate și de raportare privind conturile; solicită Comisiei să garanteze că fuziunile comerciale și/sau achizițiile de la nivelul burselor de valori și al instituțiilor financiare nu se vor solda, direct sau indirect, cu impunerea unilaterală în UE a legilor, regulamentelor și practicilor de supraveghere specifice Statelor Unite;
26. invită cele două părți să ducă la bun sfârșit aspectele preconizate în cadrul Agendei OMC pentru dezvoltare de la Doha, respectând pe deplin abordarea în favoarea dezvoltării; îndeamnă, prin urmare, UE și SUA să declare, cu ocazia Reuniunii la nivel înalt din 2007, că se angajează pe deplin să colaboreze în vederea realizării unor progrese reale înainte de vara lui 2007 și, în afară de obiectivele legate de accesul la piață și de servicii, să convină asupra unei abordări comune pentru promovarea aplicării standardelor fundamentale de muncă ale Organizației Internaționale a Muncii în acordurile OMC și acordurile comerciale bilaterale și invită părțile să își reafirme angajamentul față de categoria verde a subvențiilor (Green Box) din domeniul agricol, alături de abordarea unei strategii comune privind eco-condiționarea, biocarburanții, bunăstarea și sănătatea animalelor, precum și gripa aviară, și să evidențieze importanța unui acord UE-SUA privind vinul;
27. solicită Consiliului și Comisiei să poarte discuții cu partenerii transatlantici asupra modalităților de realizare a progreselor în problema accesului țărilor în curs de dezvoltare la medicamente și să se opună categoric inițiativei SUA de a introduce în toate acordurile bilaterale negociate cu țările în curs de dezvoltare o serie de clauze prin care aceste țări să renunțe la dispoziția din cuprinsul Acordului Doha care prevede posibilitatea ca ele să producă și să importe medicamente de uz general necesare pentru combaterea problemelor majore privind sănătatea populației (SIDA, tuberculoză etc.); cu toate acestea, își exprimă îngrijorarea în legătură cu faptul că intenția Congresului de a autoriza

importurile paralele de medicamente provenind din statele membre ale UE poate afecta disponibilitatea acestora pentru pacienții din UE și poate favoriza contrafacerea; prin urmare, solicită UE să ridice această problemă în cadrul următoarei Reuniuni la nivel înalt;

28. consideră că UE și SUA, în condițiile în care reprezintă 38% din consumul mondial de energie, ar trebui să preia inițiativa prin depunerea unor eforturi comune în direcția dezvoltării producției de energie alternativă și a sporirii eficienței energetice; prin urmare, invită ambele părți să își consolideze colaborarea în domeniul energetic, al siguranței energetice și al durabilității mediului, să instituie o piață mondială a energiei stabilă și previzibilă, bazată pe reguli de piață și să facă eforturi pentru includerea dispozițiilor privind schimburile energetice în regulamentele OMC;
29. insistă, în acest context, asupra responsabilității specifice a țărilor în curs de dezvoltare de a prelua inițiativa în eforturile de reducere a emisiilor; îndeamnă SUA să își reconsidere poziția în ceea ce privește ratificarea Protocolului de la Kyoto; invită, pe lângă aceasta, SUA să adopte o serie de măsuri ferme la nivel intern, în vederea reducerilor absolute ale emisiilor și să joace un rol activ în cadrul viitoarelor negocieri internaționale, în vederea participării lor la viitorul regim al schimbărilor climatice; salută inițiativele regionale din SUA bazate pe asocierea plafoanelor cu schimburile, precum și activitățile de la nivel statal în scopul reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră; îndeamnă administrația SUA, Comisia, Consiliul și statele membre să adopte de urgență o serie de măsuri eficiente în vederea reducerii impactului aviației asupra schimbărilor climatice; solicită abordarea cu regularitate a problematicii privind schimbările climatice la nivelul delegației interparlamentare și în cadrul Dialogului legislativ transatlantic;
30. speră că viitoarea reuniune la nivel înalt va pregăti terenul pentru un acord în cadrul G8 din luna iunie privind lansarea unui regim al cotelor de emisie post-Kyoto, la care să participe Statele Unite și principalele economii emergente, cum ar fi China, Brazilia, India, Mexic, Africa de Sud și Indonezia și care să prevadă, printre altele, un sistem eficient de comercializare a cotelor de emisii de carbon și promovarea noilor tehnologii;
31. salută Strategia de acțiune comună UE-SUA pentru aplicarea drepturilor de proprietate intelectuală, adoptată cu ocazia Reuniunii la nivel înalt UE-SUA din 2006; recomandă o revizuire, de ambele părți, a procesului de reformă a brevetelor;
32. îi cere din nou Comisiei¹ să realizeze de urgență o anchetă asupra faptului că societățile și sectoarele europene care desfășoară activități în SUA și nu fac obiectul Acordului privind sfera de securitate pot fi în prezent obligate să pună la dispoziția autorităților americane date cu caracter personal, acesta fiind îndeosebi cazul filialelor americane de bănci, companiilor de asigurări, instituțiilor de asigurări sociale și prestatorilor europeni de servicii de telecomunicații;
33. încurajează administrația SUA, președinția UE și Comisia Europeană să semneze, cu ocazia viitoarei reuniuni la nivel înalt, Acordul cu privire la transportul aerian din 2 martie 2007 între administrația SUA și Comisia UE, care se dorește a fi un acord de primă etapă în cadrul noii colaborări dintre SUA și UE în domeniul deosebit de important al

¹ Rezoluția Parlamentului European din 14 februarie 2007 privind SWIFT, acordul PNR (registru de nume al pasagerilor) și dialogul transatlantic pe aceste teme, Texte adoptate P6_TA(2007)0039.

Spațiului aerian transatlantic; speră că SUA va ratifica în curând acest acord și încurajează ambele părți să demareze cât mai rapid cu putință negocierile în vederea unui acord de a doua etapă;

34. invită partea europeană și cea americană să ia în considerare, în relațiile lor economice, rolul și caracteristicile specifice ale sectoarelor cultural și educațional;

Cadrul instituțional și rolul Parlamentului

35. subliniază că numai printr-o implicare mai largă, la toate nivelurile, a Congresului și, a Parlamentului European se poate cu adevărat consolida întregul proces, iar schimburile interparlamentare ar trebui transformate treptat într-o „Adunare transatlantică” de facto;
36. invită participanții la Reuniunea la nivel înalt UE-SUA să sprijine dimensiunea parlamentară a parteneriatului transatlantic și să consolideze rolul instanțelor legislative în cadrul dialogului dintre UE și SUA și să aibă în vedere o participare sporită a societății civile de ambele părți ale Atlanticului;
37. subliniază angajamentul său de a contribui în mod permanent la consolidarea și stabilitatea Parteneriatului transatlantic prin participarea sa la Dialogul instanțelor legislative transatlantice; sprijină efortul de a institui un sistem de alertă precoce între Parlamentul European și Congresul Statelor Unite;
38. îndeamnă participanții la viitoarea reuniune la nivel înalt UE-SUA să cadă de acord asupra unui nivel corespunzător de participare parlamentară la Reuniunile la nivel înalt UE-SUA și solicită organizarea unei reuniuni, înaintea fiecărei reuniuni la nivel înalt, între părțile implicate în Dialogul instanțelor legislative transatlantice și componente ale Grupului la înalt nivel, pentru realizarea unor dezbateri cu privire la evoluția Programului de lucru și la pregătirile pentru Reuniunea la nivel înalt; reiterează necesitatea creării unui cadru parlamentar stabil;
39. solicită Comisiei să poarte discuții cu comisiile relevante din cadrul PE în legătură cu strategia pe care urmează să o adopte în cadrul negocierilor, înainte de începerea acestora cu omologii săi americani, de fiecare dată când aceste negocieri se poartă pe marginea aspectelor legislative;
40. invită comisia sa relevantă să recurgă la resursele bugetare pe 2007 pentru furnizarea fondurilor necesare instituirii unui reprezentanțe permanente oficiale a Parlamentului European în Washington DC, care să asigure instituționalizarea corespunzătoare a activităților proprii Parlamentului și să facă posibilă o mai bună legătură între PE și Congresul SUA;
41. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și Președintelui și Congresului Statelor Unite ale Americii.

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2007 - 2008

EXTRAS

DIN DOCUMENTUL „TEXTE ADOPTATE”

AL ȘEDINȚEI DIN

25 aprilie 2006

RO

Raport de monitorizare 2006 privind Croația

Rezoluția Parlamentului European din 25 aprilie 2007 privind raportul de progrese din 2006 al Croației (2006/2288(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere decizia Consiliului din 3 octombrie 2005 privind deschiderea negocierilor de aderare cu Croația,
 - având în vedere raportul de progrese din 2006 al Croației, publicat de Comisie la 8 noiembrie 2006 (SEC(2006)1385),
 - având în vedere recomandările Comisiei parlamentare mixte UE-Croația din 3-4 octombrie 2006,
 - având în vedere concluziile președinției Consiliului European din 14-15 decembrie 2006,
 - având în vedere Rezoluția sa din 13 decembrie 2006 referitoare la comunicarea Comisiei privind strategia de extindere și principalele provocări 2006-2007¹,
 - având în vedere recomandările Comisiei parlamentare mixte UE-Croația din 20-21 martie 2007,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A6-0092/2007),
- A. întrucât Croația a continuat să înregistreze progrese importante în îndeplinirea criteriilor politice, economice și referitoare la *acquis* și ar trebui să fie felicitată pentru măsurile importante adoptate în multe domenii, în vederea adaptării legislației sale în lumina procesului de evaluare,
- B. întrucât, în cazul în care Croația rezolvă problemele rămase și dezvoltă o capacitate administrativă adecvată, negocierile ar trebui să continue într-un ritm susținut și să conducă la aderarea la timp a Croației la Uniunea Europeană, de îndată ce sunt îndeplinite toate criteriile și negocierile sunt încheiate,
- C. întrucât Croația ar trebui să depună toate eforturile pentru a realiza reformele necesare care să permită încheierea în timp util a negocierilor, astfel încât Parlamentul European să-și dea avizul conform înainte de următoarele alegeri ale Parlamentului European, care vor avea loc în iunie 2009,
- D. întrucât perspectivele de aderare ale Croației au o dimensiune regională, deoarece reprezintă un indiciu evident că, în conformitate cu concluziile Consiliului European de la Salonic din 2003, viitorul tuturor țărilor din Balcanii de Vest este cu adevărat în Uniunea

¹ Texte adoptate, P6_TA(2006)0568.

Europeană, așa cum s-a confirmat în numeroase rezoluții ale Parlamentului European,

- E. întrucât Croația susține în mod hotărât aspirațiile europene ale vecinilor săi,
 - F. întrucât extinderile anterioare au arătat că fiecare țară ar trebui să fie apreciată în funcție de propriile merite, că ritmul negocierilor de aderare ar trebui să fie dictat de respectarea efectivă a criteriilor de la Copenhaga și că, de asemenea, gradul de respectare a acestora ar trebui să determine data finală a aderării,
 - G. întrucât Tratatul de la Nisa nu furnizează o bază adecvată pentru viitoare extinderi și întrucât, prin urmare, elementele esențiale ale Tratatului de instituire a unei Constituții pentru Europa ar trebui să intre în vigoare până la sfârșitul lui 2008, pentru a crea condițiile necesare pentru viitoare extinderi și pentru a permite Uniunii să lucreze într-un mod mai eficient, mai transparent și mai democratic, acest lucru fiind o condiție prealabilă indispensabilă pentru viitoare extinderi; întrucât, în plus, Comisia și Consiliul trebuie să lucreze intens la crearea condițiilor preliminare necesare extinderii - și în mod particular pentru aderarea Croației la UE,
 - H. întrucât Uniunea, și nu țările candidate, are responsabilitatea de a asigura capacitatea Uniunii Europene pentru aderări viitoare de succes,
 - I. întrucât procesul comun de evaluare s-a încheiat cu succes în octombrie 2006 și, prin urmare, negocierile bilaterale cu Croația ar putea începe pornind de la aspecte specifice ale acquis-ului,
 - J. întrucât, până în prezent, au fost deschise cinci capitole diferite ale acquis-ului și alte două, cel privind știința și cercetarea și cel privind educația și cultura au fost închise provizoriu,
 - K. întrucât Comisia a folosit deja criterii de evaluare în vederea monitorizării progreselor făcute de autoritățile croate în domenii cheie sensibile, precum politica în domeniul concurenței, achizițiile publice, libera circulație a capitalurilor, justiție, libertate și securitate, politica socială și ocuparea forței de muncă,
 - L. întrucât eforturile Croației de a îndeplini criteriile de aderare trebuie susținute și însoțite de măsuri eficiente de punere în aplicare și de mecanisme de monitorizare adecvate,
 - M. întrucât, reforma deplină a administrației publice, a sistemului judiciar și a poliției reprezintă un element esențial și o condiție necesară în vederea atingerii standardelor necesare pentru aderarea la UE,
 - N. întrucât o analiză minuțioasă și obiectivă a istoriei recente a regiunii, o reconciliere adevărată între diferitele popoare și bune relații de vecinătate pot contribui, în mod substanțial, la un veritabil proces de integrare europeană,
 - O. întrucât anchetarea crimelor de război și reintegrarea refugiaților și a persoanelor strămutate sunt elemente fundamentale ale procesului de reconciliere,
1. observă că Croația a înregistrat deja progrese importante în procesul de aderare la UE;
 2. consideră că, în conformitate cu comunicarea Comisiei privind strategia de extindere și principalele provocări 2006 -2007, Croația respectă, în continuare, criteriile politice de

aderare și că poate fi considerată o economie de piață funcțională care ar trebui să fie în măsură să facă față presiunilor și forțelor de piață concurențiale din cadrul Uniunii pe termen mediu, cu condiția să pună în aplicare, în mod energic, programul său de reformă, pentru a înlătura actualele slăbiciuni importante cu care încă se confruntă;

3. felicită autoritățile croate pentru progresul rapid făcut în cadrul negocierilor de aderare, în special în adoptarea textelor legislative cheie în domenii esențiale precum administrația publică, administrația instanțelor și politica anticorupție;
4. sprijină eforturile depuse de guvern și de opoziție, în pofida viitoarelor alegeri, pentru a lua deciziile necesare, deși dificile câteodată, în special în domeniul politicii concurenței și ajutorului de stat și subliniază faptul că de aceste decizii vor beneficia toți cetățenii croați;
5. solicită guvernului croat să își consolideze capacitatea de punere în aplicare a legilor transpuse din acquis-ul comunitar în legislația națională în toate domeniile, mai ales în domeniul mediului;
6. în acest sens, îndeamnă autoritățile croate să ia în considerare în mod convenit îngrijorarea manifestată de comunitățile locale și de opinia publică în legătură cu unele proiecte industriale controversate, care pot reprezenta o amenințare la adresa mediului sau a sănătății publice și le invită pe acestea să stabilească o procedură clară și transparentă de informare și consultare a tuturor părților interesate, nu numai a investitorilor;
7. în acest sens, invită guvernul croat să respecte pe deplin și să pună în aplicare acte internaționale precum Convenția de la Aarhus și să ratifice în cele din urmă Protocolul de la Kyoto, în conformitate cu cele mai recente strategii ale CE în domeniul mediului;
8. este îngrijorat de diminuarea sprijinului public pentru aderarea la UE în Croația și salută faptul că guvernul și opoziția își unesc forțele pentru a explica publicului avantajele economice, politice, sociale și culturale rezultate în urma procesului de aderare; invită Comisia să își intensifice propriile activități de informare cu privire la avantajele menționate anterior;
9. subliniază necesitatea punerii în aplicare rapide și eficiente a reformelor adoptate până în prezent în vederea modernizării în continuare a Croației și, prin urmare, în vederea consolidării și stabilizării democrației și a economiei de piață sociale; în această privință:
 - (a) observă că dispozițiile din Acordul privind funcția publică prin care se introduce transparență și obiectivitate în numirea și evaluarea funcționarilor publici nu vor intra în vigoare înainte de următoarele alegeri; observă, în continuare, că această decizie ar putea crea impresia unei întârzieri în acest domeniu important și, prin urmare, ar putea încuraja opinia conform căreia guvernul nu este suficient de hotărât pentru a reforma administrația publică, cu toate că este deosebit de important pentru prezentul guvern să se pună capăt intervenției politice în serviciul public;
 - (b) ia notă de angajamentul ministrului croat al justiției privind raționalizarea, în conformitate cu cele anunțate, a numărului de instanțe care operează în țară, pentru a le face mai profesionale și eficiente; reamintește ministrului că acest proces trebuie să se desfășoare în paralel cu stabilirea unor proceduri și criterii adecvate de

numire și evaluare a personalului judiciar, care să vizeze oferirea unor garanții suficiente pentru o instanță profesională și independentă; salută, în această privință, înființarea unui grup de lucru pentru dezvoltarea de noi criterii generale pentru evaluarea judecătorilor și modificarea Actului privind instanțele, care introduce obligația judecătorilor de a-și declara averea și posibilitatea transferării unor judecători către instanțe suprasolicitate; este convins de faptul că trebuie abordată în continuare problema reducerii întârzierii proceselor, promovând mecanisme alternative de soluționare a litigiilor, în vederea realizării unui sistem judiciar eficient;

- (c) salută faptul că Croația a cooperat pe deplin cu Tribunalul Penal Internațional pentru Fosta Iugoslavie (TPIFI); este îngrijorat, totuși, de faptul că, așa cum au arătat hotărârile judecătorești recente, anchetarea efectivă a crimelor de război ar putea fi compromisă de ostilitatea manifestată la nivel local, de prejudecățile pe care unii magistrați încă le au față de cetățenii care nu sunt de origine croată și de protecția insuficientă a martorilor împotriva intimidării; îndeamnă guvernul croat să continue să încurajeze și să sprijine activ judecarea crimelor de război, indiferent de naționalitatea autorilor acestora; este îngrijorat, de asemenea, de anumite inițiative luate de către guvern, în special oferta sa de a acoperi cheltuielile de judecată ale generalilor de armată și cererea sa de a acționa în calitate de *amicus curiae* (*prietemul judecătorului*) în cazul proceselor aflate pe rol la TPIFI;
- (d) este de părere că toate instituțiile și părțile croate ar trebui să combată percepția opiniei publice referitoare la TPIFI ca fiind o instituție ostilă și să facă cunoscut rolul Tribunalului în judecarea crimelor comise împotriva civililor croați;
- (e) observă că există un cadru juridic adecvat cu privire la protecția minorităților, precum și un angajament demonstrat privind integrarea minorităților în sistemul politic; reamintește importanța asigurării unei reprezentări adecvate a acestor minorități în serviciul civil, în forțele de poliție și în sistemul judiciar, precum și a unui tratament egal în aspectele legate de proprietate și cele economice; solicită dezvoltarea la toate nivelurile administrației de stat a unui plan concret de acțiune pentru realizarea unei reprezentări proporționale a minorităților, în conformitate cu legea constituțională și cu dispozițiile pertinente de monitorizare;
- (f) observă cu satisfacție evoluțiile pozitive în ceea ce privește procesul de întoarcere a refugiaților și a persoanelor strămutate; invită guvernul să încurajeze în continuare întoarcerea acestora, prin căutarea unor modalități echitabile, eficiente și durabile de abordare a problemelor legate de locuințe și de locuri de muncă, deoarece acestea reprezintă principalele preocupări ale viitoarelor persoane returnate; solicită autorităților croate să garanteze serviciile de furnizare a apei și electricității tuturor satelor în cauză;
- (g) salută noul plan pe cinci ani al guvernului pentru rezolvarea problemei referitoare la asigurarea de locuințe pentru foștii titulari de drepturi de închiriere în afara zonelor de interes statal special; în acest context, subliniază necesitatea punerii în aplicare imediate a noului plan de acțiune, în vederea rezolvării nevoilor urgente ale populației implicate;
- (h) și în acest caz, invită autoritățile croate să prelungească termenul limită pentru recunoașterea anilor de experiență în ceea ce privește persoanele care au lucrat în

aşa-numita „Republika Srpska Krajina” pe perioada conflictului şi să permită şi acestor persoane care nu sunt rezidente să solicite o astfel de recunoaştere; reaminteşte autorităţilor faptul că acesta ar fi un semn concret al voinţei Croaţiei de a depăşi sciziunile apărute în urma conflictului şi de a promova reconcilierea în ţară;

- (i) constată cu plăcere creşterea economică constantă a Croaţiei, bazată pe un program de reformă ambiţios şi pe solide investiţii private şi speră că acest lucru se va concretiza în curând într-un număr crescut de locuri de muncă mai bune;
 - (j) reaminteşte autorităţilor croate că o economie de piaţă deschisă şi competitivă este o cerinţă fundamentală pentru aderarea la UE; le îndeamnă, prin urmare, să pună în aplicare mai serios şi cu promptitudine obiectivele stabilite privind vânzarea participaţiilor de stat minoritare şi majoritare din cadrul companiilor şi reducerea subvenţiilor de stat, în special în sectorul construcţiilor navale şi în cel siderurgic; consideră că ar trebui făcute eforturi în vederea deschiderii pieţei croate pentru investitorii străini şi furnizorii de servicii precum şi a plasării acestora la acelaşi nivel cu operatorii naţionali; cere Croaţiei să autorizeze, utilizând în integralitate şi cu promptitudine procedurile sale existente, achiziţiile de proprietăţi imobiliare de către cetăţenii UE, cu excepţia zonelor interzise; reaminteşte faptul că obiectivele de mai sus sunt deja prevăzute în Acordul de stabilitate şi asociere cu Croaţia;
 - (k) invită guvernul croat să-şi consolideze capacitatea administrativă, pentru a beneficia într-o mare măsură de Instrumentul de Asistenţă pentru Preaderare;
- 10. laudă Croaţia pentru rolul pozitiv şi important pe care îl joacă în sud-estul Europei şi salută în această privinţă activităţile guvernului croat în calitatea sa actuală de preşedinte în exerciţiu al Procesului de cooperare în sud-estul Europei; invită Croaţia şi statele învecinate să rezolve definitiv toate problemele nesoluţionate legate de frontiere;
 - 11. îndeamnă în special guvernul croat şi sloven să exploateze toate oportunităţile disponibile pentru a ajunge la un acord asupra tuturor chestiunilor restante legate de frontiere, având în vedere acordurile încheiate până acum şi concluziile Consiliului European din 17-18 iunie 2004 şi le invită să se abţină de la orice acţiune unilaterală care ar putea compromite un astfel de acord;
 - 12. solicită să se recurgă la serviciile unei părţi terţe în cazul conflictelor deschise la frontieră pentru care nu se pot găsi soluţii la nivel bilateral cu ţările învecinate;
 - 13. invită Comisia să încurajeze şi să susţină, în continuare, un adevăr şi un proces de reconciliere la scară largă, în Croaţia şi în toată regiunea Balcanilor de Vest, şi să includă şi alte ţări învecinate, dacă este cazul; este ferm convins că acest proces ar trebui să implice societatea civilă, actorii politici şi personalităţile culturale şi să pună bazele păcii şi stabilităţii durabile în regiune; consideră că acest proces de reconciliere trebuie să vizeze mai ales tinerii şi că acesta ar trebui să includă o revizuire aprofundată a manualelor şi programelor şcolare pentru studiile de istorie;
 - 14. încurajează în acest sens toate eforturile făcute de societatea civilă croată pentru a angaja publicul larg în dezbateri şi pentru a spori gradul de sensibilizare a acestuia la istoria recentă a Balcanilor de vest; subliniază faptul că organizaţiile non-guvernamentale croate reprezintă un element fundamental şi indispensabil al unei veritabile societăţi pluraliste;

invită guvernul croat să sprijine educația în domeniul istoriei recente, care favorizează înțelegerea reciprocă;

15. invită noile state membre să joace un rol activ în evoluția Croației în vederea aderării, permițându-i să beneficieze de experiența lor în privința reformelor;
16. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și Guvernului și Parlamentului Croației.

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2007 - 2008

EXTRAS

DIN DOCUMENTUL „TEXTE ADOPTATE”

AL ȘEDINȚEI DIN

RO

26 aprilie 2007

Situația femeilor cu handicap în Uniunea Europeană

Rezoluția Parlamentului European din 26 aprilie 2007 privind situația femeilor cu handicap în Uniunea Europeană (2006/2277(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Convenția privind drepturile persoanelor cu handicap, adoptată de către Adunarea Generală a Națiunilor Unite la 13 decembrie 2006,
 - având în vedere Manifestul femeilor cu handicap din Europa, adoptat de către Forumul european al persoanelor cu handicap la 22 februarie 1997,
 - având în vedere Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene¹,
 - având în vedere anul european al egalității de șanse pentru toți (2007),
 - având în vedere articolul 13 din Tratatul privind Uniunea Europeană,
 - având în vedere comunicarea Comisiei, intitulată „Egalitate de șanse pentru persoanele cu handicap: un plan de acțiune european” (COM(2003)0650),
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea între sexe (A6 - 0075/2007),
- A. întrucât Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap (Convenția) recunoaște că femeile și fetele cu handicap sunt adeseori expuse, atât în interiorul cât și în afara familiei, la un risc mai mare de violență, de atingere adusă integrității fizice sau de abuz, de neglijență sau tratament neglijent, de maltratare sau exploatare,
- B. întrucât Convenția subliniază, de asemenea, necesitatea includerii unei perspective de gen în toate eforturile de promovare a posibilității depline a persoanelor cu handicap de a se bucura de drepturile omului și de libertățile fundamentale,
- C. întrucât Convenția recunoaște dreptul tuturor persoanelor cu handicap, care au împlinit vârsta legală pentru căsătorie, de a se căsători și de a întemeia o familie,
- D. întrucât aproape 80% dintre femeile cu handicap sunt victime ale violenței fizice și psihologice și întrucât riscul la care acestea sunt supuse în ceea ce privește violența sexuală este mai mare decât în cazul altor femei; întrucât violența nu este doar un fenomen frecvent în viața femeilor cu handicap, ci și, uneori, sursa handicapului lor,
- E. întrucât persoanele cu handicap reprezintă o categorie diversificată a populației, iar

¹ JO C 364, 18.12.2000, p. 1.

acțiunile destinate sprijinirii acestora trebuie să țină seama atât de această diversitate, cât și de faptul că unele grupuri, precum femeile cu handicap, se confruntă cu dificultăți suplimentare și cu o discriminare multiplă,

- F. întrucât, conform studiilor realizate în statele membre, în special mamele copiilor cu handicap sunt cele care realizează primele demersuri (medicale, școlare, administrative etc.) pentru a se informa cu privire la handicapul copilului lor și pentru a găsi cele mai bune soluții pentru a-i face față,
 - G. întrucât responsabilitatea pentru persoanele cu handicap și dependente este asumată, în general, de către femei, ceea ce implică, atunci când nu există structuri de asistență adecvate, că acestea trebuie să părăsească piața muncii,
 - H. întrucât atât instituțiile europene, cât și autoritățile naționale și regionale trebuie să încurajeze acțiuni prin care egalitatea între persoane să devină reală și efectivă și întrucât anul egalității de șanse pentru toți (2007) ar trebui să servească drept catalizator în acest sens,
 - I. întrucât femeile cu handicap suferă de o discriminare multiplă, bazată pe sex, infirmitate, rasă și handicap și sunt expuse într-o mai mare măsură riscului de sărăcie și de excludere socială,
 - J. întrucât egalitatea de tratament a femeilor cu handicap și a mamelor copiilor cu handicap este un drept uman fundamental și o obligație etică,
1. solicită Comisiei și statelor membre să asigure eliminarea obstacolelor și barierelor existente, inclusiv barierele arhitecturale, astfel încât să se creeze drepturi și oportunități egale de participare a femeilor și fetelor cu handicap la viața familială, politică, culturală, socială și profesională, în special printr-o mai bună punere în aplicare a legislației comunitare privind lupta împotriva discriminărilor și egalitatea între sexe, precum și prin utilizarea într-o mai mare măsură a posibilităților oferite de programele comunitare relevante și de Fondul Social European;
 2. invită statele membre să integreze nevoile persoanelor cu handicap și nevoile specifice ale femeilor în politicile naționale, regionale și locale, în special în cele referitoare la urbanism, educație, ocuparea forței de muncă, locuințe, transport, sănătate și servicii sociale;
 3. solicită Comisiei și statelor membre să adopte și să pună în aplicare măsurile necesare pentru a sprijini progresul femeilor cu handicap în domeniile vieții sociale și profesionale, culturale și politice în care acestea sunt, în continuare, insuficient reprezentate;
 4. solicită guvernelor naționale și regionale să promoveze și să finanțeze, prin mijloace adecvate, politici și servicii inovatoare axate pe gen și pe handicap, în special în materie de asistență personală, mobilitate, sănătate, educație, formare, învățare continuă, angajare, autonomie și securitate socială;
 5. invită Comisia și statele membre să stabilească o legislație și politici eficiente, axate pe femei și copii, care să garanteze identificarea, anchetarea și, atunci când este cazul, aducerea în justiție a cazurilor de exploatare, violență și abuz sexual la adresa persoanelor cu handicap, fie că acestea au loc în interiorul sau în exteriorul domiciliului lor; sugerează

că, în acest sens, trebuie acordată o atenție specială femeilor cu handicap, care, din cauza handicapului lor, nu se pot reprezenta singure; să elaboreze măsuri preventive astfel încât să nu existe nicio diferență în ceea ce privește dreptul femeilor, cu sau fără handicap, la propriul corp și la propria sexualitate;

6. este consternat de faptul că riscul femeilor cu handicap de a deveni victime ale violenței este de trei ori mai mare decât cel al femeilor fără handicap și solicită, prin urmare, ca programul Daphné să fie utilizat și pentru combaterea acestei forme de violență;
7. relevă importanța combaterii active a segregării încă din copilărie a persoanelor cu handicap;
8. solicită Comisiei și statelor membre să promoveze proiecte pilot și, respectiv, proceduri testate și verificate, în vederea instituirii unor echipamente care să permită integrarea persoanelor cu handicap de la grădiniță, până la viața profesională, trecând prin școală și pregătire profesională;
9. subliniază necesitatea ca Uniunea Europeană să ia toate măsurile posibile, inclusiv măsuri legislative, pentru a facilita demersurile administrative legate de obținerea de ajutoare și pentru a pune la dispoziția femeilor și copiilor cu handicap mai multe fonduri;
10. invită statele membre să rezolve problema legată de lipsa de îngrijiri medicale primare și ginecologice pentru femeile cu handicap, prin asigurarea existenței unui personal medical specializat și a infrastructurilor adecvate;
11. invită Comisia să analizeze, împreună cu autoritățile naționale competente, problemele de sănătate și de îngrijire medicală specifice cu care se confruntă femeile cu handicap, concentrându-și atenția asupra prevenirii și informării;
12. consideră că există o relație între existența unui handicap și nivelul mai scăzut de studii realizate și că acest lucru are consecințe la nivelul ratei de ocupare a forței de muncă din categoria persoanelor cu handicap;
13. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că femeile cu handicap prezintă un nivel de educație din cele mai scăzute și, în consecință, se confruntă cu dificultăți sporite de acces și menținere pe piața muncii, precum și de promovare profesională; consideră că persoanele cu handicap trebuie să beneficieze de aceleași oportunități de studiu și să aibă drept de acces pe piața muncii pentru a putea fi autonome; consideră că femeile și fetele cu handicap ar trebui încurajate să urmeze studii și să exercite o activitate în funcție de capacitățile și interesele lor și nu de lacunele lor;
14. invită Comisia și statele membre să sprijine punerea în aplicare a principiului de acces universal la cadrul social, bunuri și servicii, astfel încât femeile cu handicap să poată beneficia de o autonomie maximă;
15. solicită Comisiei și statelor membre, deoarece tehnologiile informației și comunicării (TIC) reprezintă, adeseori, un instrument esențial pentru integrarea persoanelor cu handicap, să stabilească măsuri adecvate pentru eliminarea fracturii numerice bazate pe gen, astfel încât femeile cu handicap să poată avea acces la TIC și să beneficieze de acestea în aceleași condiții ca și bărbații;

16. consideră că, pentru a îmbunătăți accesul pe piața muncii al persoanelor cu handicap și a le permite acestora să devină mai active și să-și dezvolte capacitățile, ar trebui să se recurgă la toate formele posibile de facilități, inclusiv fiscale, pentru a stimula angajatorii să recruteze persoane cu handicap și să adapteze programul de lucru la nevoile mamelor care cresc copii cu handicap;
17. invită Comisia și statele membre să prevină, în cadrul eforturilor lor de ameliorare a situației femeilor cu handicap pe piața muncii, discriminarea din partea angajatorilor la recrutarea femeilor cu handicap;
18. invită Comisia și statele membre să introducă conceptul de „flexibilitate” în domeniile legate de handicap, recunoscând faptul că fiecare persoană cu handicap are diferite nevoi, pentru ca, într-o comunitate de cetățeni bazată pe diversitate, să se poată acorda asistență fiecărei situații individuale;
19. consideră că măsurile instituite trebuie să vizeze o mai bună integrare;
20. reamintește că, în majoritatea cazurilor, femeile sunt cele care au în îngrijire persoane cu handicap și, prin urmare, consideră necesar să se elaboreze măsuri de sensibilizare socială care să conducă la implicarea, într-o mai mare măsură, a bărbaților în această responsabilitate;
21. invită Comisia și statele membre să facă în așa fel încât responsabilitatea pentru asistența și participarea persoanelor cu handicap să fie responsabilitatea întregii societăți și nu numai a familiilor persoanelor cu handicap și să ia în considerare, atunci când elaborează politici, dedicația specială a femeilor care răspund de persoane cu handicap și situația acelor persoane, adesea rude, care își asumă responsabilitatea pentru persoanele cu handicap; consideră că este important de subliniat faptul că este vorba, de cele mai multe ori, de femei și că acestea sunt, prin urmare, afectate în mod special de reducerile de ajutor public, atât în calitate de îngrijitoare, cât și în calitate de rude;
22. solicită Comisiei și statelor membre să adopte măsurile necesare pentru sprijinirea familiilor și a organizațiilor care oferă asistență atât persoanelor cu handicap, cât și familiilor acestora;
23. consideră că este necesar să se ia diverse măsuri pentru a ajuta persoanele cu handicap și familiile acestora să ducă o viață obișnuită în aceleași condiții ca persoanele fără handicap și familiile acestora, precum și măsuri de sprijin pentru persoanele, care de cele mai multe ori fac parte din familie și care au în grija lor socială și financiară persoane cu handicap, cărora le consacră, adesea izolându-se, tot timpul lor, ceea ce în multe cazuri necesită un sprijin la mai multe niveluri; subliniază că, de fapt, este vorba în general de femei, plătite sau nu; consideră că această responsabilitate evident nu este rezervată niciunuia dintre sexe și că trebuie luptat activ împotriva concepției conform căreia aceasta este responsabilitatea femeilor;
24. propune ca statele membre să-și armonizeze reglementările municipale în privința parcarilor pentru persoanele cu handicap și să ia în considerare posibilitatea de a reduce tarifele de transport pentru persoanele care însoțesc persoane cu handicap;
25. consideră că unul dintre principalele obiective pe care Uniunea Europeană ar trebui să și le fixeze este îmbunătățirea calității vieții persoanelor cu handicap și a familiilor lor și

integrarea deplină a acestora în societate;

26. subliniază necesitatea consolidării vizibilității și ameliorării imaginii femeilor cu handicap în mass-media, ceea ce va conduce la o mare sensibilizare a publicului la viața zilnică a acestora și le va oferi acestora mai multe ocazii de a se exprima și de a participa la viața socială și politică;
27. subliniază importanța recunoașterii de către statele membre a dreptului fundamental al femeilor cu handicap la propria lor viață sexuală și familială;
28. invită Comisia și statele membre să pună în aplicare o legislație care să garanteze autonomia femeilor și bărbaților cu handicap, recunoscând în aceasta un drept fundamental care trebuie respectat;
29. invită Comisia și statele membre să garanteze copiilor, tinerilor și adulților cu handicap existența condițiilor necesare pentru a trăi în mod autonom și pentru a-și stabili singuri parcursul în viață și, făcând aceasta, să acorde o atenție deosebită aspectelor legate de egalitate;
30. recunoaște că, chiar și în raport cu serviciile existente în materie de asistență pentru o viață autonomă și de îngrijiri medicale, femeile cu handicap sunt victime ale discriminărilor în ceea ce privește accesul la acestea;
31. subliniază rolul pe care îl poate juca educația băieților și a fetelor în construcția societății de mâine și subliniază necesitatea orientării educației astfel încât handicapul să nu reprezinte un obstacol în calea participării acestora la viața socială cu șanse și drepturi egale în vederea instaurării unui climat de cooperare și de integrare, precum și de sensibilizare la handicap în școală, aceasta din urmă fiind o condiție necesară pentru realizarea acestui lucru;
32. subliniază rolul important pe care îl au ONG-urile care lucrează cu femei cu handicap și invită Comisia și statele membre să le sprijine;
33. subliniază necesitatea de a se colecta date recente legate de handicap, defalcate pe sex, și de a se realiza studii care să integreze indicatorii în materie de egalitate între femei și bărbați pentru a se putea cunoaște situația reală a femeilor și fetelor cu handicap;
34. subliniază nevoia de garantare a protecției sănătății reproductive a femeilor cu handicap, acordându-se atenție unor aspecte precum planificarea familială și serviciile de sănătate și de informare asupra maternității, astfel încât acestea să poată stabili relații echitabile, responsabile și satisfăcătoare;
35. consideră că, prin intermediul politicilor sale, Uniunea Europeană ar trebui să încurajeze mai mult organizațiile patronale, syndicatele și organizațiile non-guvernamentale să elaboreze modalități mai eficiente de ajutorare a persoanelor cu handicap;
36. invită Comisia să faciliteze crearea unei rețele pentru femeile cu handicap în întregul spațiu comunitar și în statele candidate la aderare, care să permită împărtășirea celor mai bune practici, consolidarea capacităților și responsabilizarea;
37. subliniază necesitatea femeilor cu handicap de a beneficia de acces liber la noile servicii

audiovizuale;

38. reamintește Comisiei că o cunoaștere aprofundată a acestei chestiuni și a „modelului social de handicap” care se concentrează pe barierele societății, opus „modelului medical de handicap” care conține doar aspectele medicale ale handicapului, este baza potrivită pentru oferirea de soluții, servicii și sprijin, elaborarea de politici, alocarea de resurse și măsurarea impactului politicilor asupra situației persoanelor cu handicap;
39. reamintește statelor membre că este esențial să colaboreze în ceea ce privește progresul și ameliorarea situației femeilor și fetelor care suferă de orice formă de handicap;
40. invită statele membre să promoveze inițiativele cetățenilor care vizează sprijinirea persoanelor cu handicap;
41. reamintește importanța partenerilor sociali, ai societății de afaceri și civile și, în special, a organizațiilor de femei, a părinților copiilor cu handicap, în promovarea și transmiterea de oportunități egale, accesul la forța de muncă și la formarea de-a lungul vieții pentru persoanele cu handicap care acordă o atenție corespunzătoare nevoilor speciale;
42. salută eforturile asociațiilor de părinți, ale căror activități sunt, în general, inițiate și desfășurate de către mamele copiilor cu handicap, care, prin intermediul asociației lor și al paginilor de internet, adună informații (despre centre medicale specializate, reglementări în materie de educație, securitate socială etc.), ajutând astfel alți părinți și sensibilizând autoritățile publice;
43. invită statele membre să transmită un raport Parlamentului European și Comisiei privind situația femeilor și fetelor cu handicap, întocmit similar cu rapoartele de țară, și referitor la măsura în care au respectat Convenția ONU privind eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor;
44. consideră că handicapul trebuie privit ca un fenomen natural, care face parte din viața zilnică, și nu ca un fenomen exterior anormal; constată că vor exista întotdeauna cetățeni cu handicap și că, prin urmare, este evident că handicapul este parte integrantă a societății;
45. consideră că trebuie mărit nivelul de dezvoltare și de utilizare a tehnologiei și a mijloacelor disponibile pentru eliminarea spațiilor care creează handicap; consideră că această evoluție trebuie să se bazeze pe faptul că bărbații și femeile nu au întotdeauna aceleași nevoi;
46. invită Comisia și statele membre să promoveze egalitatea condițiilor de viață pentru persoanele cu handicap, fie ele fete sau băieți, femei sau bărbați;
47. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Consiliului Europei și Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite.

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2007 - 2008

EXTRAS

DIN DOCUMENTUL „TEXTE ADOPTATE”

AL ȘEDINȚEI DIN

RO

26 aprilie 2007

Negocierile contractului de concesiune Galileo

Rezoluția Parlamentului European din 26 aprilie 2007 privind negocierile contractului de concesiune Galileo

Parlamentul European,

- având în vedere propunerea Comisiei privind un regulament al Parlamentului European și al Consiliului referitor la desfășurarea fazelor de execuție și de operare comercială ale programului european de radionavigație prin satelit (COM(2004)0477)¹ și poziția sa adoptată în primă lectură la 6 septembrie 2005,
 - având în vedere propunerea Comisiei privind un regulament al Consiliului de modificare a statutului întreprinderii comune Galileo anexat la Regulamentul (CE) nr. 876/2002 (COM(2006)0351) al Consiliului, și poziția sa din 24 octombrie 2006²
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1321/2004 din 12 iulie 2004 al Consiliului privind crearea unor structuri de gestionare a programelor europene de radionavigație prin satelit² și propunerea Comisiei pentru un regulament al Consiliului de modificare a acestui Regulament (COM(2005)0190), și poziția sa din 12 octombrie 2006³,
 - având în vedere rezoluția sa din 28 septembrie 2006 privind bilanțul programului Galileo⁴,
 - având în vedere concluziile adoptate de Consiliul pentru transporturi, telecomunicații și energie (TTE) la 22 martie 2007 privind bilanțul negocierilor aferente contractului de concesiune referitoare la sistemul global de navigație prin satelit,
 - având în vedere documentele relevante înaintate miniștrilor TTE, precum scrisoarea Vicepreședintelui Comisiei Europene, domnul Barrot, privind statutul negocierilor de concesiune și raportul actualului Președinte al Consiliului privind problemele nesoluționate menționate de consorțiul candidaților,
 - având în vedere dublul mandat conferit de Consiliul TTE Vicepreședintelui Comisiei Europene, domnul Barrot, de a prezenta în cadrul reuniunii din iunie 2007 a Consiliului propuneri privind realizarea obiectivelor financiare publice pe termen lung, precum și scenarii alternative, în situația unui eventual eșec, când nu ar fi posibilă reluarea unor negocieri eficiente, încadrate într-un calendar stabilit, cu consorțiul candidaților,
 - având în vedere articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
1. reiterează sprijinul acordat programului Galileo, inclusiv serviciilor de navigație prin

¹ JO C 193 E, 17.8.2006, p. 61.

² Texte Adoptate, P6_TA(2006)0423.

² JO L 246, 20.7.2004, p.1.

³ Texte Adoptate, P6_TA(2006)0401.

⁴ Texte Adoptate, P6_TA(2006)0385

satelit EGNOS ca precursor ale programului Galileo, însă este profund preocupat de faptul că negocierile privind concesionarea au stagnat de câteva luni și că astfel de întârzieri afectează semnificativ costurile totale;

2. reamintește rezoluția sa din 28 septembrie 2006 care invita părțile implicate în negocieri să ajungă la o înțelegere într-un mod constructiv; salută, astfel, scrisoarea Vicepreședintelui Comisiei Europene responsabil cu programul Galileo și concluziile Consiliului TTE din 22 martie 2007, și insistă asupra importanței punerii în aplicare de către părțile implicate a deciziilor la care s-a ajuns în decembrie 2005 (așa-numitul acord van Miert);
3. subliniază faptul că Parlamentul, Consiliul, Comisia și organele consultative ale UE susțin incontestabil mandatul clar acordat de Vicepreședintele Comisiei Europene responsabil cu programul Galileo, de a prezenta Consiliului din iunie 2007, în special:
 - a) un parcurs credibil pentru încheierea cât mai rapidă a contractelor de concesiune;
 - b) posibile soluții pentru a îndeplini angajamentele financiare pe termen lung;
 - c) un scenariu privind furnizarea cât mai rapidă de servicii de navigație prin satelit EGNOS;
 - d) scenarii alternative în vederea realizării programului, în special cu privire la costuri, risc și accesibilitate;
4. invită Comisia să accelereze procesul legislativ privind piața reglementată, pe baza Cărții verzi a Comisiei privind sistemele de navigație prin satelit, în vederea asigurării unui plan de afaceri credibil;
5. invită Comisia să prezinte o propunere – împreună cu Agenția Europeană Spațială – de rezolvare a problemei privind ameliorarea guvernării publice, garantând, astfel, responsabilitatea politică clară și rolul conducător al Comisiei;
6. invită Comisia, având în vedere caracterul comunitar al proiectului, să respecte acordul-cadru privind relațiile dintre Parlamentul European și Comisie¹, în special alineatul (19) privind relațiile externe, asigurând, astfel, informarea deplină a Parlamentului cu privire la punerea în aplicare a deciziei Consiliului de autorizare a Comisiei pentru negocierea cu țări terțe, în vederea încheierii de acorduri privind participarea acestora, ca membri asociați, în cadrul Autorității de control Galileo;
7. invită Comisia să îi prezinte un raport privind progresele realizate până la mijlocul lunii iunie 2007, și un altul înainte ca negocierile să atingă stadiul în care se va dispune de o propunere revizuită de modificare a cadrului juridic de finanțare a programului Galileo;
8. invită Consiliul să garanteze reducerea la minimum a altor întârzieri în cadrul acestui proiect;
9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

¹ A se vedea Anexa la Decizia Parlamentului din 26 mai 2005 (OJ C 117 E, 18.5.2006, p. 125)

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2007 - 2008

EXTRAS

DIN DOCUMENTUL „TEXTE ADOPTATE”

AL ȘEDINȚEI DIN

RO

26 aprilie 2007

Raport anual privind drepturile omului în lume în 2006 și politica UE în această privință

Rezoluția Parlamentului European din 26 aprilie 2007 privind raportul anual privind drepturile omului în lume în 2006 și politica UE în această privință (2007/2020(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere cel de-al optulea raport anual UE privind drepturile omului (2006)¹,
- având în vedere articolele 3, 6, 11, 13 și 19 din Tratatul privind Uniunea Europeană și articolele 177 și 300 din Tratatul CE,
- având în vedere Declarația Universală a Drepturilor Omului și toate instrumentele internaționale relevante privind drepturile omului²,
- având în vedere Carta Organizației Națiunilor Unite,
- având în vedere toate convențiile ONU privind drepturile omului și protocoalele lor opționale,
- având în vedere intrarea în vigoare la 1 iulie 2002 a Statutului de la Roma al Curții Penale Internaționale (CPI) și rezoluțiile sale privind CPI³,
- având în vedere Convenția Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane și planul UE pe 2005 privind cele mai bune practici, standarde și proceduri pentru combaterea și prevenirea traficului cu ființe umane⁴,
- având în vedere Protocolul nr. 13 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO), privind abolirea pedepsei cu moartea în toate circumstanțele,
- având în vedere Convenția ONU împotriva torturii și altor pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene⁵,
- având în vedere Acordul de parteneriat ACP-UE și revizuirea acestuia⁶,
- având în vedere rezoluțiile sale anterioare privind drepturile omului în lume,

¹ Documentul Consiliului 13522/1/2006.

² Pentru toate textele de bază relevante, a se vedea tabelul din anexa III la raportul A6 -0128/2007 al Comisiei pentru afaceri externe.

³ JO C 379, 7.12.1998, p. 265; JO C 262, 18.9.2001, p. 262; JO C 293, 28.11.2002, p. 88; JO C 271 E, 12.11.2003, p. 576.

⁴ JO C 311, 9.12.2005, p. 1.

⁵ JO C 364, 18.12.2000, p. 1.

⁶ JO L 317, 15.12.2000, p. 3. JO L 209, 11.8.2005, p. 27.

- având în vedere Rezoluția sa din 16 martie 2006 privind rezultatul negocierilor din cadrul Consiliului pentru Drepturile Omului și a 62-a sesiune a UNCHR¹,
 - având în vedere Rezoluția sa din 14 februarie 2006 privind clauza referitoare la drepturile omului și la democrație în acordurile UE²,
 - având în vedere Rezoluția sa din 1 februarie 2007 privind inițiativa pentru un moratoriu universal asupra pedepsei cu moartea³,
 - având în vedere toate rezoluțiile în procedura de urgență privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept pe care le-a adoptat,
 - având în vedere Rezoluția sa din 18 ianuarie 2007 privind cel de-al șaptelea și cel de-al optulea raport anual al Consiliului, în conformitate cu dispoziția operativă nr. 8 din Codul de conduită al Uniunii Europene în materie de export de armament⁴,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1889/2006 a Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind instituirea unui Instrument de promovare a democrației și a drepturilor omului la nivel mondial⁵,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 168/2007 al Consiliului din 15 februarie 2007 privind înființarea Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene⁶,
 - având în vedere concluziile Forumului anual UE privind drepturile omului, organizat de către Președinția finlandeză și Comisie și care a avut loc la Helsinki, în decembrie 2006,
 - având în vedere Convenția privind drepturile persoanelor cu handicap, adoptată prin Rezoluția A/RES/61/106 a Adunării Generale a ONU din 13 decembrie 2006, care prevede obligația de a include interesele și preocupările persoanelor cu handicap în acțiunile referitoare la drepturile omului în țările terțe,
 - având în vedere Convenția internațională privind protecția tuturor persoanelor împotriva dispariției forțate, adoptată prin Rezoluția A/RES/61/177 a Adunării Generale a ONU din 20 decembrie 2006 și deschisă spre semnare la 6 februarie 2007,
 - având în vedere Orientările UE de promovare a respectării dreptului umanitar internațional (IHL)⁷,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A6-0128/2007),
- A. întrucât raportul anual al Consiliului și Comisiei privind drepturile omului în 2006 oferă o vedere de ansamblu a activităților instituțiilor Uniunii Europene cu privire la drepturile omului atât în interiorul, cât și în afara Uniunii Europene,

¹ JO C 291 E, 30.11.2006, p.409.

² JO C 290 E, 29.11.2006, p. 107.

³ *Texte Adoptate*, P6_TA(2007)0018.

⁴ *Texte adoptate*, P6_TA(2007)0008.

⁵ JO L 386, 29.12.2006, p.1.

⁶ JO L 53, 22.2.2007, p.1.

⁷ JO C 327, 23.12.2005, p. 4.

- B. întrucât prezenta rezoluție își propune să examineze, să evalueze și, în anumite cazuri, să prezinte atât critici constructive ale activităților referitoare la drepturile omului întreprinse de Comisie și Consiliu, cât și activitățile generale ale Parlamentului, în special atrăgând atenția asupra aspectelor neglijate în acele activități,
 - C. întrucât ar trebui admis că există o legătură între politicile interne și externe ale UE, pe baza faptului că rezultatele UE în domeniul drepturilor omului au un impact direct asupra credibilității și capacității sale de a pune în aplicare o politică externă eficientă,
 - D. întrucât respectarea drepturilor omului și un sistem democratic de guvernare sunt implicite în strânsă legătură, și întrucât promovarea drepturilor omului ar trebui corelată cu promovarea și aplicarea guvernării democratice,
 - E. întrucât trebuie făcute eforturi în general pentru a acorda o mai mare atenție respectării drepturilor fundamentale, în special a drepturilor politice, în cadrul negocierii de acorduri comerciale regionale, chiar și cu partenerii comerciali importanți,
1. salută rolul activ tot mai mare pe care îl joacă UE la nivel mondial în îmbunătățirea situației referitoare la drepturile omului și democrație, la nivel global; consideră că ultima extindere UE la 27 de state membre, cu 494 milioane de locuitori, a sporit importanța mondială a Uniunii Europene, oferindu-i astfel o mai mare pondere în politica internațională de promovare a drepturilor omului și a democrației;
 2. consideră că trebuie acordată o mai mare prioritate îmbunătățirii capacității UE de a reacționa la cazurile de încălcare a drepturilor omului în țările terțe, prin integrarea dimensiunii drepturilor omului în politicile comunitare referitoare la astfel de țări, inclusiv impactul extern al politicilor interne ale UE;
 3. continuă să sublinieze necesitatea unei politici coerente puse în aplicare de toate statele membre ale UE în relațiile lor bilaterale cu țările terțe în care drepturile omului sunt încălcate în mod frecvent sau în care există un risc real ca aceste drepturi să fie încălcate și invită statele membre să întrețină contactele bilaterale cu acele țări, în conformitate cu politica UE, în special în ceea ce privește eforturile active pentru a asigura respectarea drepturilor omului;
 4. este de părere că o politică externă europeană coerentă trebuie să acorde o prioritate absolută promovării democrației, având în vedere că societatea democratică stă la baza apărării drepturilor omului;
 5. consideră că progresul realizat în înființarea Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene reprezintă un prim pas care răspunde apelului Parlamentului de stabilire a unui cadru integrat de reguli și instituții concepute pentru a conferi un caracter obligatoriu Cartei drepturilor fundamentale și pentru a asigura respectarea sistemului prevăzut în CEDO; subliniază faptul că mandatul Agenției include și acele țări care au încheiat un Acord de stabilizare și asociere cu UE; consideră că Agenția ar trebui să aibă competența de a acorda asistență Uniunii Europene pentru punerea în aplicare a politicilor sale externe, atunci când acestea necesită o evaluare a situației drepturilor omului într-o țară terță;

Raportul anual privind drepturile omului în lume în 2006 (elaborat de Consiliu și Comisie)

6. subliniază importanța raportului anual al UE în ceea ce privește analiza și evaluarea politicii UE în domeniul drepturilor omului, mai ales în vederea creșterii vizibilității

problemelor legate de drepturile omului, în general;

7. salută prezentarea în public a raportului pentru 2006 elaborat de Consiliu și Comisie în cadrul ședinței plenare din decembrie 2006, în paralel cu acordarea de către Parlament a premiului anual Sakharov pentru libertatea de gândire lui Aliaksandr Milinkevich, militant pentru libere și democrație din Belarus; consideră că, prin stabilirea acestei practici, sesiunea plenară a Parlamentului European din decembrie a devenit perioada anuală de referință a activităților UE privind drepturile omului;
8. recunoaște importanța activităților UE în domeniul drepturilor omului în diferite părți ale lumii, dar își reiterează apelul pentru o evaluare mai aprofundată a utilizării instrumentelor și inițiativelor UE în țările terțe; salută evaluările menționate în raportul Consiliului și al Comisiei; consideră că ar trebui creat un mecanism care să permită deputaților din Parlament să primească evaluările efectuate în domenii specifice, de exemplu, cele care privesc țări individuale, grupuri de țări și zone geografice, și în primul rând acele zone cu probleme în ceea ce privește drepturile omului; consideră că un astfel de mecanism ar trebui să permită Parlamentului să discute rezultatele acestor evaluări în cadrul cel mai adecvat;
9. subliniază importanța eforturilor actuale de promovare a integrării drepturilor omului și a democrației, precum și a coerenței și consistenței politicilor și acțiunilor Consiliului, Comisiei, Parlamentului European și ale statelor sale membre UE în domeniul drepturilor omului și al democrației;
10. consideră o dezvoltare pozitivă faptul că raportul încearcă să dea dreptate activităților Parlamentului European, dar reiterează cererea sa, inclusă în Rezoluția din 2006 a Parlamentului European privind drepturile omului, ca viitoarele președinții să includă în rapoartele anuale ale UE modalitățile în care rezoluțiile Parlamentului - inclusiv rezoluțiile de urgență privind cazurile de încălcare a drepturilor omului, a democrației și a statului de drept - au fost luate în considerare de către Consiliu și Comisie; constată cu mulțumire evoluțiile menționate la punctul 13 de mai jos;
11. reiterează faptul că, în viitorul raport anual privind drepturile omului, Consiliul și Comisia ar trebui să analizeze modalitățile în care este abordată problema drepturilor omului în cadrul altor politici comunitare, cum ar fi politica externă și de securitate comună, politicile de dezvoltare, comerciale și de imigrare, precum și alte politici relevante legate de relațiile externe ale UE, în special în grupurile de lucru ale Consiliului și în mecanismele specifice stabilite în acordurile de cooperare; consideră că aceste instituții ar trebui să ia act și de deciziile Curții Europene a Drepturilor Omului;
12. invită Consiliul și Comisia să aibă în vedere adoptarea abordării guvernelor unora dintre statele membre și a anumitor organizații neguvernamentale (ONG-uri), și să întocmească, astfel, o listă generală cu „țările de interes major” în ceea ce privește încălcarea drepturilor omului, în cadrul raportului lor anual;
13. este conștient de faptul că, în special în domeniul drepturilor omului, activitățile UE, precum demersurile față de țările terțe, trebuie să fie, în unele cazuri, confidențiale; consideră totuși că o listă a acestor activități ar trebui inclusă în raportul anual, lăsând o anumită marjă de deplină confidențialitate pentru contactele diplomatice bilaterale cu guvernele;
14. salută consultarea sporită cu Parlamentul European și progresele făcute în vederea

întocmirii unui raport anual al UE care reprezintă activitățile Consiliului, ale Comisiei și ale Parlamentului European, fiind de părere, în același timp, că Parlamentul trebuie să continue elaborarea unui raport propriu în această privință; consideră, în acest context, că, pe viitor, o discuție deschisă, în faza de proiect, în cadrul comisiilor, ar da Parlamentului ocazia de a îmbunătăți precizia și conținutul raportului;

Activitățile Consiliului și Comisiei în domeniul drepturilor omului în cadrul forumurilor internaționale

15. aduce un omagiu excelenței activități desfășurate de fostul Reprezentant personal pentru Drepturile Omului al Secretarului General /Înaltul Reprezentant pentru politică externă și de securitate comună (PESC), dl Michael Matthiessen, în 2006; continuă să îl sprijine pe Reprezentantul personal nou numit în funcție, Riina Kionka, în eforturile sale de a spori vizibilitatea și de a consolida rolul UE în cadrul forumurilor internaționale pentru drepturile omului; se așteaptă ca Înaltul Reprezentant, Consiliul și toți reprezentanții statelor membre să sprijine, pe deplin, lucrările acesteia, în orice moment;
16. consideră că, în prezent, UE prezintă o capacitate insuficientă de a preveni, a răspunde la crize și de a le gestiona; recomandă înființarea unei noi infrastructuri pentru prevenirea și gestionarea conflictelor civile care necesită măsuri proactive și preventive, crearea unor mecanisme adecvate de alertă precoce în materie civilă, introducerea unei planificări pentru situații de urgență, formarea de personal specializat pentru misiuni de gestionare a conflictelor internaționale și o mai mare concentrare pentru promovarea societăților care sunt capabile, din punct de vedere structural, să trăiască în pace; subliniază importanța examinării cu atenție a aspectelor drepturilor omului legate de planificarea măsurilor de prevenire și gestionare a conflictelor cu privire la fiecare criză în care este implicată UE;
17. solicită Comisiei să încurajeze statele membre ale UE să semneze și să ratifice toate convențiile ONU și ale Consiliului Europei privind drepturile omului și protocoalele opționale la acestea; atrage atenția statelor membre UE mai ales asupra nevoii de a ratifica Convenția internațională din 1990 privind protecția drepturilor tuturor muncitorilor migranți și a membrilor familiilor acestora, precum și Convenția internațională pentru protejarea tuturor persoanelor împotriva dispariției forțate;
18. recunoaște implicarea activă a UE și a statelor sale membre în chestiunile legate de respectarea drepturilor omului și a democrației în diverse forumuri internaționale în 2006, inclusiv Consiliul ONU pentru Drepturile Omului (UNHRC) nou constituit, Adunarea Generală ONU, Consiliul Ministerial al Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) și Consiliul Europei;
19. salută intenția Consiliului de a intensifica relațiile dintre Uniunea Europeană și Consiliul Europei; invită Consiliul și Comisia să țină cont de recomandările formulate în raportul Juncker din 11 aprilie 2006, intitulat „Consiliul Europei - Uniunea Europeană: o singură ambiție pentru continentul european”;
20. observă că noul UNHCR are potențialul de a se dezvolta ca o rețea importantă pentru eforturile multilaterale ale UE în domeniul drepturilor omului și recunoaște că, în primul său an de existență, UNHCR și-a stabilit un program de lucru ambițios, care include revizuirea și întreținerea sistemului de proceduri speciale, crearea și punerea în aplicare a unei evaluări periodice universale la care vor fi supuse toate statele, definirea metodelor sale de lucru și promovarea și protejarea drepturilor omului, în special în

țările în care aceste drepturi au fost încălcate sau puse în pericol; regretă totuși că noul UNHRC s-a dovedit inefficient în rezolvarea, în mod corespunzător, a crizelor în domeniul drepturilor omului în lume, datorită faptului că multe state au folosit UNHRC ca forum pentru presiune politică în loc să promoveze drepturile omului; invită instituțiile UE și statele membre să joace un rol mai activ în UNHRC în cadrul comunității democrațiilor, în vederea consolidării și aprofundării normelor și practicilor democratice la nivel mondial;

21. invită miniștrii de externe ai UE și președințiile acestora să folosească influența politică pentru a rezolva dificultățile întâmpinate de noul UNHCR; afirmă necesitatea unei agende politice clare în ceea ce privește acțiunile desfășurate de statele membre în UNHCR; subliniază faptul că UNHCR nu mai trebuie folosit ca un forum politic pentru conflictele dintre diferitele blocuri geografice și ideologice la nivel mondial; îndeamnă miniștrii de externe ai UE și președințiile acestora să colaboreze pentru a ajunge la un consens, în cadrul UNHCR, în favoarea unei mai mari implicări din partea comunității internaționale în rezolvarea cazurilor de încălcare gravă a drepturilor omului și de abuzuri pe plan umanitar;
22. își reiterează cererea de elaborare a unui acord extins privind drepturile omului între părțile implicate în conflictul din Sri Lanka și facilitarea acestuia prin crearea unei misiuni de supraveghere internațională, eficientă și independentă, care să aibă acces nelimitat la zonele controlate atât de guvern, cât și de Tigrii Eliberării din Tamil Eelam, așa cum recomandă domnul Philip Alston, raportorul special al ONU privind execuțiile extrajudiciare, sumare și arbitrare; consideră că Uniunea Europeană, în calitate de copreședintă a Conferinței donatorilor de la Tokyo, ar trebui să ia inițiativa pentru a se ajunge la un consens privind propunerile prezentate de UNHCR în această privință;
23. recunoaște că UE trebuie să-și utilizeze într-un mod mai eficient influența pentru a introduce probleme importante pe ordinea de zi a UNHCR și a-și adapta mai bine activitățile de presiune și informare;
24. reamintește Consiliului de rezoluția sa menționată anterior, din 16 martie 2006, care salută înființarea UNHRC și invita UE să joace un rol de pionierat în cadrul acestei instituții; salută, în acest context, crearea unui mecanism de sesiuni speciale pentru a răspunde crizelor urgente și cazurilor de violare a drepturilor omului; este îngrijorat totuși de gradul deja înalt de politizare a reuniunilor speciale ale UNHCR; solicită menținerea și protejarea independenței procedurilor speciale; salută crearea unui mecanism de revizuire universal și periodic și solicită în acest sens un proces de evaluare întemeiat pe punerea în aplicare a recomandărilor efectuate de către mecanismele independente ale ONU; încurajează implicarea societății civile independente, dacă este cazul, și recunoaște importanța implicării victimelor încălcării drepturilor omului într-un dialog interactiv cu comunitatea internațională, în special în cazurile în care cetățenii nu își pot exprima opiniile în propriile lor țări; invită statele membre UE din cadrul UNHRC să își motiveze voturile pentru toate rezoluțiile;
25. subliniază rolul pozitiv pe care îl pot juca raportorii speciali în structura UNHRC și solicită sprijin continuu pentru astfel de proceduri speciale; recunoaște totuși faptul că, dacă raportorii speciali trebuie să fie eficienți, aceștia trebuie să beneficieze de o finanțare corespunzătoare și de personal suficient; subliniază faptul că independența acestora trebuie păstrată;
26. îndeamnă statele membre ca, în negocierile bilaterale cu membrii UNHCR, să îndrepte

agenda UNHCR într-o direcție pozitivă; recunoaște faptul că Parlamentul și UE trebuie să continue crearea de alianțe în afara Genevei, în special cu statele influente; consideră că Parlamentul trebuie să continue să participe, în mod regulat, la reuniunile UNHRC;

27. își exprimă dezamăgirea cu privire la caracterul defectuos al rezoluției UNHCR privind situația din Darfur; consideră că conflictul din Darfur afectează tot mai mult stabilitatea în Africa Centrală și constituie o amenințare pentru pacea și securitatea internațională; regretă faptul că delegația UNHCR a fost împiedicată să intre în Sudan prin neacordarea vizelor de către autorități; consideră că încetarea imediată a propagării violenței și protejarea populației din Darfur trebuie să rămână obiective prioritare pentru comunitatea internațională; recunoaște, de asemenea, că securitate pe termen lung nu poate fi garantată decât prin soluționarea politică a conflictelor în regiune; îndeamnă Consiliul și Comisia să lucreze, în cadrul UNHCR, la elaborarea unei strategii globale de pace care să includă toate părțile; îndeamnă Uniunea Europeană și statele membre să folosească în mod mai eficient influența lor în cadrul UNHCR pentru ca UNHCR să adopte măsuri adecvate și puternice pentru a reacționa la catastrofa umanitară din Darfur, în urma raportului misiunii speciale UNHCR;
28. își exprimă îngrijorarea legată de dificultățile întâmpinate de statele membre ale UE în încheierea unui acord cu Organizația Conferinței Islamice privind o serie de rezoluții ale UNHRC; consideră nerezolvarea conflictului israelo-palestinian drept un obstacol major în calea unei cooperări pozitive;
29. își exprimă îngrijorarea față de efectul asupra populației palestiniene de rând al deciziei UE de a suspenda acordarea de ajutoare, prin intermediul Autorității palestiniene, ca urmare a eșecului Autorității de a îndeplini condițiile legitime și îndeamnă la extinderea mecanismului temporar internațional; îndeamnă Consiliul și Comisia să monitorizeze îndeaproape circumstanțele schimbătoare și să încurajeze circumstanțele care ar permite reluarea acordării de ajutoare prin intermediul Autorității;
30. încurajează statele membre ale UE din cadrul UNHRC să examineze modul în care ar putea utiliza, mai eficient, timpul lor de discuții;
31. este îngrijorat de faptul că, deși a crescut numărul reuniunilor grupului de lucru al Consiliului pentru drepturile omului (COHOM), este necesar mai mult timp și mai multe resurse pentru realizarea obiectivelor UE la nivelul UNHRC; invită statele membre și Comisia să consolideze resursele umane disponibile la Geneva;
32. îndeamnă statele membre să nu sprijine candidatura pentru posturi de responsabilitate în cadrul forumurilor internaționale a țărilor care au încălcat, în mod grav și repetat, drepturile omului și democrația; îndeamnă statele membre să se implice în negocieri cu state influente, în scopul de a bloca alegerea unor astfel de țări în astfel de poziții; sprijină necesitatea ca toate țările candidate să coopereze în cadrul procedurilor speciale și al altor mecanisme create de UNHCR; în această privință, îndeamnă încă o dată statele membre să își exprime sprijinul pentru crearea de criterii de aderare, care să coreleze accesul la UNHRC cu obligația statelor membre de a face o invitație constantă de participare la mecanismele Organizației Națiunilor Unite;
33. încurajează Consiliul să utilizeze sancțiuni specifice, cum ar fi cele introduse împotriva regimului din Belarus, pentru sancționarea persoanelor care sunt în mod deosebit responsabile pentru încălcări ale drepturilor omului în alte țări;

34. reiterează solicitarea adresată Consiliului de a explica cum a fost posibil ca Belarusul să fie ales în consiliul de administrație al Organizației Mondiale a Muncii (OIM) în iunie 2005, atât timp cât patru mari țări ale UE sunt membri permanenți ai acestui consiliu de administrație; solicită Consiliului să explice demersurile sale diplomatice înaintea acestei alegeri și dacă a avut în vedere opunerea la aderarea Belarusului;
35. constată cu îngrijorare că, în octombrie 2006, într-un raport al unui grup de experți al Organizației Națiunilor Unite, s-a ajuns la concluzia că diamantele de război de pe Coasta de Fildeș infiltrau comerțul legal cu diamante prin Ghana, participantă la procesul Kimberley; invită Comisia să își utilizeze poziția, în calitate de președinte al Procesului Kimberley pe durata întregului an 2007, pentru a consolida mecanismele menite să pună capăt fluxului de diamante de război; recomandă Comisiei să depună eforturi pentru a ajunge la un consens care să impună tuturor sectoarelor legate de comerțul cu diamante să pună în aplicare sisteme care să urmărească diamantele din mină până la comerciantul cu amănuntul, să elaboreze politici responsabile și transparente, cu garanții verificate de un auditor independent, și să îmbunătățească exactitatea statisticilor generale referitoare la comerțul cu diamante, astfel încât să se facă, suficient de rapid, analize eficiente pentru a detecta orice comercializare de diamante de război;
36. invită Consiliul și Comisia să sprijine Declarația de la Oslo privind muniția cu dispersie din 23 februarie 2007, semnată de 46 de țări, care încearcă să încheie până în 2008 un tratat internațional care să interzică producția, utilizarea, transferul sau stocarea de bombe cu dispersie, în conformitate cu principiile dreptului umanitar internațional; invită Consiliul și Comisia să ia măsuri la nivelul Comunității pentru a se asigura că diferitele state membre urmează exemplul Austriei și Belgiei în interzicerea bombelor cu dispersie, iar la nivel internațional să se asigure că țările care încă nu au semnat Declarația de la Oslo o semnează acum;
37. invită Consiliul și Comisia să își continue eforturile ferme de promovare a ratificării universale a Statutului de la Roma și adoptarea legislației necesare de punere în aplicare la nivel național, în conformitate cu poziția comună a Consiliului 2003/444/PESC din 16 iunie 2003 privind Curtea Penală Internațională¹ și Planul de acțiune aferent din 4 februarie 2004; salută faptul că Republica Ciad a ratificat de curând Statutul de la Roma, numărul total al statelor părți fiind astfel de 104, la 1 ianuarie 2007; îndeamnă Republica Cehă, singurul stat membru al UE care nu a ratificat Statutul de la Roma, să îl ratifice imediat; în același spirit, invită Consiliul și Comisia să încurajeze țările terțe să promoveze mecanisme tranzitorii în domeniul justiției pe teritoriul lor, ca un pas înainte în a face dreptate victimelor unor grave încălcări ale drepturilor omului;
38. salută faptul că au fost introduse referiri la CPI în mai multe planuri noi de acțiune privind vecinătatea europeană (privind Egiptul, Iordania, Moldova, Armenia, Azerbaijan, Georgia, Liban și Ucraina) și reprezintă obiectul negocierilor în cadrul altor noi planuri de acțiune și acorduri de parteneriat și cooperare cu mai multe țări; sprijină pe deplin finanțarea de către Comisie, prin intermediul Instrumentului European pentru Democrație și Drepturile Omului (IEDDO), *inter alia*, a lucrărilor coaliției pentru Curtea Penală Internațională, a organizației „No Peace Without Justice”, a Federației Internaționale pentru Drepturile Omului și a parlamentarilor pentru o acțiune globală de promovare a ratificării și punerii în aplicare a Statutului de la Roma;

¹ JO L 150, 18.6.2003, p. 67.

39. recunoaște importanța pe care ar avea-o ratificarea Statutului de la Roma de către Statele Unite ale Americii, dintr-o perspectivă globală; invită, încă o dată, Consiliul și Comisia să folosească toate mecanismele disponibile pentru a încuraja Statele Unite să semneze și să ratifice Statutul de la Roma prin care se înființează CPI și să descurajeze, de asemenea, Statele Unite să împiedice, în mod activ, alte țări să ratifice acest Statut și să propună unor țări terțe acorduri paralele, precum tratate bilaterale de exonerare;
40. îndeamnă toate statele membre să colaboreze pe deplin cu mecanismele justiției penale internaționale și, în special, prin aducerea în fața justiției a criminalilor aflați în libertate;
41. îndeamnă toate statele membre să contribuie în mod activ la mecanismele judiciare internaționale ad-hoc, în special la cele care primesc finanțare voluntară;
42. subliniază faptul că mecanismele judiciare provizorii menționate anterior nu trebuie să se abată niciodată de la respectarea drepturilor omului și a statului de drept, acestea fiind singurele mijloace de a face dreptate victimelor și de a preveni impunitatea continuă pentru cele mai grave încălcări ale drepturilor omului;

Rezultate referitoare la orientările UE în domeniul drepturilor omului

43. apreciază eforturile continue de punere în aplicare a metodelor și priorităților politice prezentate în cinci dintre orientările UE în domeniul drepturilor omului, precum și publicarea evaluărilor impactului pentru fiecare orientare, permițând evaluarea eficienței acestora în introducerea schimbării în țările terțe; este îngrijorat de faptul că a fost informat, în mod regulat, că ambasadele statelor membre ale UE din țările terțe și misiunile UE cunosc foarte puțin sau deloc aceste orientări;
44. solicită Comisiei să se asigure că tot personalul său, în special persoanele care lucrează în domeniul politicii de dezvoltare, cunoaște suficient de bine orientările din domeniul drepturilor omului; recunoaște nevoia unei mai mari transparențe în ceea ce privește modul de punere în aplicare a fiecărei orientări, inclusiv prin transmiterea opiniilor privind cazurile individuale și informații privind acțiunile desfășurate de ONG-uri; solicită realizarea de evaluări regulate și transparente privind punerea în aplicare a orientărilor UE care implică Parlamentul, astfel încât să i se permită să joace un rol activ, în deplină responsabilitate;
45. salută angajamentul Președinției germane în ceea ce privește stabilirea de orientări UE în domeniul drepturilor omului privind drepturile copilului; o încurajează să consulte Parlamentul, Comisia și societatea civilă cu privire la detaliile acestor orientări și, dacă este cazul, să stabilească o coordonare cu viitoarea Președinție portugheză în vederea finalizării introducerii acestor orientări, al căror scop ar trebui să fie eliminarea efectivă a muncii efectuate de minori, punând accent, în principal, pe învățarea și educarea copiilor, ca unul dintre Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului;
46. constată că orientările UE se referă la diferite țări, în moduri diferite și că sunt necesare planuri individuale de punere în aplicare a orientărilor în diferite circumstanțe;
47. constată responsabilitatea pe care o au reprezentanții speciali ai UE și misiunile UE în străinătate în ceea ce privește promovarea orientărilor UE; încurajează o abordare mai proactivă în vederea promovării orientărilor la toate nivelurile; subliniază problema resurselor și a personalului în cadrul misiunilor UE în țările terțe referitoare la

promovarea, monitorizarea și punerea în aplicare a orientărilor; invită reprezentanțele statelor membre în țările terțe și delegațiile Comisiei să coordoneze mai eficient, împărțind structurile și personalul pentru crearea unor autentice „ambasade ale Uniunii Europene” în toată lumea, și deci să își asume responsabilități în domeniul drepturilor omului;

Pedeapsa cu moartea

48. îndeamnă președințiile să continue promovarea abolirii pedepsei cu moartea, acordând prioritate unui număr specific de țări în care există posibilitatea unei schimbări pozitive a politicii;
49. încurajează președințiile să facă publice numele țărilor pe care le vizează, în contextul orientărilor UE privind pedeapsa cu moartea în cadrul campaniei așa-numite „countries on the cusp” (referitoare la țările care sunt pe punctul de a realiza o schimbare în acest domeniu), campanie care vizează acele state unde pedeapsa cu moartea este oscilantă; încurajează Consiliul și Comisia să caute un sprijin mai puternic în favoarea acțiunilor Adunării Generale actuale a Organizației Națiunilor Unite, pentru obținerea unui moratoriu universal privind pedeapsa cu moartea, în vederea abolirii acesteia, inclusiv hotărârile pronunțate; îndeamnă Consiliul să actualizeze orientările, care datează din 1998, astfel încât să poată fi luate în considerare noile elemente și strategii care au fost elaborate de atunci;
50. sugerează Consiliului să realizeze o reevaluare a orientărilor și consideră că aceasta ar putea permite ca UE să intervină în cazurile individuale de interes major care nu se încadrează în standardele minime ale ONU, astfel cum se prevede în orientări;
51. invită președinția să încurajeze acele țări care nu au semnat și ratificate încă al doilea Protocol opțional la Pactul internațional privind drepturile civile și politice, și statele membre care nu au semnat Protocolul nr. 13 la CEDO privind abolirea pedepsei cu moartea în toate circumstanțele¹, să facă acest lucru; recunoaște, în această privință, faptul că orientările privind pedeapsa cu moartea ar putea fi puse în aplicare într-un mod mult mai coerent dacă statele membre ar semna și ratifica astfel de protocoale și convenții;
52. salută organizarea la Paris (1-3 februarie 2007) a celui de-al treilea Congres mondial dedicat abolirii pedepsei cu moartea și subscrie declarației sale finale; intenționează să continue lucrările congresului, în special prin dezvoltarea dimensiunii parlamentare a campaniei mondiale împotriva abolirii pedepsei cu moartea și să ridice această problemă prin intermediul delegațiilor interparlamentare și participarea sa la adunările parlamentare comune; invită Consiliul și Comisia să profite de toate oportunitățile pentru a sprijini înființarea unei coaliții aboliționiste regionale, în special în țările arabe;
53. salută - ca bun exemplu de utilizare eficientă a orientărilor UE privind pedeapsa cu moartea - reacția publică coordonată a reprezentanților UE în Peru privind propunerile de extindere a pedepsei cu moartea în acea țară, încălcându-se constituția peruană și Convenția americană a drepturilor omului;
54. salută acțiunea coordonată, eficientă - atât publică, cât și diplomatică - a Parlamentului

¹ La 7 februarie 2007, Franța, Italia, Letonia, Polonia și Spania au semnat, însă nu au ratificat Protocolul nr. 13.

European, a Comisiei, a statelor membre în cauză și a ONG-urilor, pentru a obține din partea președintelui Pakistanului decizia suverană de a comuta pedeapsa cu moartea și de a-l elibera în cele din urmă pe Mirza Tahir Hussain, cetățean britanic condamnat la moarte, care a făcut 18 ani de închisoare în Pakistan; îndeamnă UE să continue să abordeze cazuri individuale conform orientărilor privind pedeapsa capitală și recomandă Consiliului și Comisiei să utilizeze eficient dimensiunea parlamentară în această privință, recurgând, în special, la intervențiile utile și la timp prin intermediul delegațiilor interparlamentare;

Tortura sau alte tratamente cu cruzime, inumane sau degradante

55. salută intrarea în vigoare, la 22 iunie 2006, a Protocolului opțional la Convenția împotriva torturii (OPCAT); constată că doar 19 state membre ale UE au semnat Protocolul și doar 9 l-au ratificat¹; îndeamnă toate statele membre UE care, până acum, nici nu au semnat, nici nu au ratificat OPCAT, să facă acest lucru în cursul anului următor;
56. salută lansarea Convenției internaționale privind protecția tuturor persoanelor împotriva dispariției forțate; solicită tuturor statelor membre ale UE să o semneze și să o ratifice imediat;
57. recomandă Uniunii să continue să abordeze cazurile individuale de tortură, în conformitate cu orientările privind tortura, așa cum procedă în cazurile de pedeapsă cu moartea, în conformitate cu orientările privind pedeapsa cu moartea;
58. aprobă decizia Consiliului de a face publice condițiile pentru anumite demersuri și recunoaște faptul că acest lucru constituie un progres către o mai mare transparență; solicită Consiliului și Comisiei să ia în considerare, în special, concluziile și recomandările făcute de Parlament în studiul privind punerea în aplicare a orientărilor UE privind tortura și alte tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante;
59. subliniază faptul că, deși acele orientări au fost adoptate în 2001, utilizarea dialogurilor, declarațiilor și demersurilor politice referitoare la practicile actuale de tortură a fost minimă; încurajează viitoarele președinții să facă o estimare, evaluare și planificare pentru orientările privind tortura; invită Consiliul să ia în considerare recomandările oferite în studiul pe această temă, solicitat de Subcomisia acestuia privind drepturile omului din cadrul Comisiei pentru afaceri externe în cadrul viitorului proces de evaluare a acelor orientări; încurajează Uniunea să lărgască domeniul de punere în aplicare, în special prin dezvoltarea unei proceduri de identificare a cazurilor individuale din țările selecționate și demersurile referitoare la acestea;
60. recomandă Președinției germane și celei portugheze să continue seria de demersuri privind tortura atunci când și acolo unde este necesar; subliniază totuși faptul că nu sunt suficiente numai demersurile și că trebuie desfășurate alte acțiuni complementare în mod coerent și în urma unei analize minuțioase a situațiilor locale, de exemplu prin consolidarea relațiilor cu grupurile societății civile care lucrează în domeniul torturii și

¹ Au semnat dar nu au ratificat încă (în ianuarie 2007): Austria (2003), Belgia (2005), Cipru (2004), Finlanda (2003), Franța (2005), Germania (2006), Italia (2003), Luxemburg (2005), Olanda (2005), Portugalia (2006) și România (2007). Semnat și ratificat: Republica Cehă, Danemarca, Polonia, Spania, Suedia, Regatul Unit, Malta, Estonia și Slovenia. Prin urmare, până acum, Bulgaria, Grecia, Ungaria, Irlanda, Letonia, Lituania și Slovacia nici nu au semnat, nici nu au ratificat OPCAT.

al tratamentelor cu cruzime, prin identificarea de metode eficiente de rezolvare a cazurilor individuale de tortură și tratamente cu cruzime, pe lângă acelea în care sunt implicați apărători cunoscuți ai drepturilor omului și prin asigurarea coerenței și continuității acțiunilor misiunilor UE angajate în lupta împotriva torturii și a tratamentelor cu cruzime în țările terțe;

61. subliniază faptul că prezența regulată a Președinției sau a Secretariatului Consiliului în cadrul respectivelor comitete ONU, precum și consolidarea cooperării cu Consiliul Europei și Comitetul său pentru prevenirea torturii pot contribui, în mod concret, important și util, la procesul decizional privind demersurile referitoare la anumite țări;
62. îndeamnă Consiliul și Comisia să continue practica demersurilor în ceea ce privește toți partenerii internaționali ai UE, cu privire la ratificarea convențiilor internaționale de interdicere a utilizării torturii și a tratamentelor cu cruzime, precum și dispozițiile de reabilitare a supraviețuitorilor acțiunilor de tortură; invită UE să privească lupta împotriva torturii și a tratamentelor cu cruzime ca o prioritate absolută a politicii sale în domeniul drepturilor omului, în special printr-o punere în aplicare consolidată a orientărilor UE și a tuturor celorlalte instrumente UE, precum IEDDO, și prin acțiuni de disuasiune a statelor membre de a obține asigurări diplomatice din partea țărilor terțe în care există un real risc de supunere a populației la tortură sau tratamente cu cruzime;
63. reafirmă că mutilarea genitală feminină este o încălcare a dreptului omului la integritate fizică și este alarmat de încercările de a clasifica astfel de acte de mutilare în aceeași categorie cu practicile medicale standard;

Copiii și conflictele armate (CCA)

64. salută numirea doamnei Radhika Coomaraswamy în calitate de reprezentant special al Secretarului General al ONU pentru copii și conflictele armate, în aprilie 2006, a cărui sarcină este aceea de a defini strategii de acordare de protecție concretă copiilor afectați de conflicte armate și de a asigura punerea în aplicare deplină a standardelor și normelor internaționale de protecție a copilului;
65. salută organizarea comună de către Ministru de Externe al Franței și Fondul ONU pentru copii (UNICEF) a conferinței cu titlul „Să eliberăm copiii de război” din februarie 2007 și adoptarea principiilor și orientărilor de la Paris privind copiii asociați cu forțele sau grupurile armate, ca o etapă importantă în motivarea comunității internaționale în vederea promovării protecției, sensibilizării opiniei publice și plasării problemei copiilor în conflictele armate în centrul eforturilor de menținere și instaurare a păcii;
66. subliniază că fetele-soldat reprezintă o cauză specială de îngrijorare, fiind atât victimele exploatării sexuale, cât și ale ostracizării mult prea frecvente în cadrul comunităților lor în urma demobilizării, și solicită măsuri care să abordeze în mod specific problemele acestora și care să le ajute să se adapteze după demobilizare și să se întoarcă la viața civilă;
67. invită statele membre să ratifice protocoalele opționale la Convenția privind drepturile copilului;
68. constată că multe țări, inclusiv unele state membre ale UE, instruiesc copii pentru conflicte armate; invită aceste țări să ia măsuri pentru a se asigura că nicio persoană cu

vârsta de până la 18 ani nu este instruită în vederea participării la conflicte armate;

69. salută strategia de punere în aplicare, adoptată în aprilie 2006 de către Președinția austriacă, care definește recomandările specifice de acțiune și conține indicații conform cărora problemele referitoare la drepturile omului trebuie luate în considerare, în mod sistematic, încă de la primele etape ale planificării operațiunilor din cadrul politicii europene de securitate și de apărare (PESA); salută eforturile pe care le-a făcut Președinția finlandeză pentru punerea în aplicare a strategiei de punere în aplicare; regretă faptul că instrumentele politice la dispoziția UE (precum demersurile și dialogurile politice) nu au fost încă puse în aplicare la potențialul lor maxim, de la adoptarea orientărilor, în 2003;
70. subliniază faptul că este important să se concentreze în continuare asupra orientărilor, în afara strategiei de punere în aplicare, în măsura în care orientările au un caracter mai global; regretă faptul că Președinția finlandeză nu a întreprins decât puține demersuri și alte măsuri în ceea ce privește CCA; insistă ca UE să păstreze standardele înalte de calitate și de profunzime atunci când monitorizează sau întocmește un raport privind CCA; îndeamnă Comisia și Înalțul Reprezentant pentru PESC să se asigure că președințiile viitoare sunt pe deplin conștiente de strategia de punere în aplicare;
71. solicită Comisiei și Consiliului să elaboreze o listă cu întrebări pe care șefii de misiune să o poată folosi atunci când întocmesc rapoartele periodice; solicită Comisiei și Consiliului să elaboreze o listă cu criteriile prin care să se stabilească dacă țara reprezintă sau nu o „prioritate” și să se consulte mai mult cu actorii implicați în vederea obținerii avizelor acestora; îndeamnă Comisia și Consiliul să elaboreze un document, așa cum se sugerează în recomandările strategiei de punere în aplicare, care să conțină propuneri referitoare la modalitatea de punere în aplicare a Rezoluției 1612 (2005) a Consiliului de Securitate al ONU;
72. invită Comisia să reflecteze mai bine la obiectivele orientărilor, integrând CCA în toate domeniile, inclusiv cooperarea pentru dezvoltare;
73. salută cererea de oferte lansată de Comisie la începutul lui 2006, în vederea selectării proiectelor de finanțare privind lupta împotriva traficului cu femei și copii și apărarea drepturilor grupurilor vulnerabile în conflictele armate, în special drepturile copiilor;
74. salută, de asemenea, adoptarea, în decembrie 2006 a conceptului UE de sprijin pentru dezarmare, demobilizare și reintegrare, care conține referiri solide și sistematice la copii, și sprijin UE (prin intermediul Direcției Generale Ajutor Umanitar, ECHO) pentru procesul de revizuire, sub conducerea UNICEF, a „Principiilor de la Cape Town” privind dezarmarea, demobilizarea și reintegrarea copiilor;

Apărătorii drepturilor omului

75. subliniază faptul că punerea în aplicare integrală a orientărilor UE din 2004 privind apărătorii drepturilor omului trebuie să aibă prioritate și că recomandările Consiliului, adoptate în iunie 2006, în continuarea primei verificări a punerii în aplicare a orientărilor, efectuate de Președinția austriacă, trebuie urmate de o acțiune concretă; încurajează Consiliul să faciliteze urmarea adecvată a demersurilor și evaluarea impactului acțiunii întreprinse în numele indivizilor, prin crearea unei baze de date centrale privind demersurile UE;

76. subliniază faptul că UE trebuie să crească nivelul de sensibilizare în rândul tuturor actorilor UE de la Bruxelles, în capitale și la nivel de misiuni, în legătură cu existența, scopul, conținutul și punerea în aplicare concretă a orientărilor; recunoaște că creșterea nivelului de sensibilizare internă ar trebui să aibă ca obiectiv crearea unei înțelegeri mai profunde a muncii desfășurate de apărătorii drepturilor omului; invită Comisia și statele membre să organizeze ateliere de formare pentru departamentele regionale, precum și pentru personalul delegațiilor, ambasadelor și consulatelor în ceea ce privește punerea în aplicare a acelor orientări, cu participarea din faza inițială a apărătorilor drepturilor omului și cu schimburi de bune practici privind sprijinul financiar și de altă natură acordat apărătorilor drepturilor omului; consideră că ideea de a elibera vize apărătorilor drepturilor omului aflați în mare pericol, astfel cum a recomandat Consiliul, trebuie să constituie o prioritate importantă;
77. subliniază că este important să se pună la dispoziția apărătorilor drepturilor omului manualul de punere în aplicare a orientărilor; încurajează COHOM să distribuie traducerile orientărilor UE privind apărătorii drepturilor omului în toate limbile UE care reprezintă *lingua franca* în țările terțe și în limbi, altele decât cele UE, care sunt deosebit de importante în birourile regionale și ambasade/delegații; subliniază faptul că misiunile UE trebuie să intre în contact cu apărătorii locali ai drepturilor omului într-un mod mai proactiv;
78. invită Consiliul și Comisia să abordeze, în mod sistematic, situația apărătorilor drepturilor omului în toate dialogurile politice, inclusiv în dialogurile bilaterale cu statele membre ale UE; invită Consiliul să informeze Parlamentul, în mod sistematic, cu privire la punerea în aplicare pe teren a orientărilor și să îl implice pe deplin în procesul de evaluare a acestora; salută faptul că una dintre prioritățile IEDDO este protejarea apărătorilor drepturilor omului, care include instituirea de măsuri urgente de protecție de către UE; salută, de asemenea, inițiativa campaniei globale a UE în sprijinul apărătorilor drepturilor femeilor; ia act de rapoartele și recomandările reprezentantului special al ONU pentru apărătorii drepturilor omului, doamna Hina Jilani;

Orientări privind dialogurile referitoare la drepturile omului și consultările recunoscute cu țările terțe

79. subliniază faptul că strategia globală a Uniunii Europene pentru promovarea drepturilor omului și a democrației nu se poate baza doar pe relații bilaterale sau multilaterale între state, ci trebuie să implice și să includă, pe cât posibil, actori non-guvernamentali, inclusiv membri ai parlamentului, academicieni, intelectuali, jurnaliști, apărători ai valorilor democratice, activiști, lideri de ONG-uri și de opinie;
80. salută faptul că Consiliul a elaborat un document care oferă o viziune de ansamblu asupra dialogurilor și consultărilor privind drepturile omului; solicită Consiliului să ia în considerare raportul din proprie inițiativă al Parlamentului, în curs de elaborare, privind evaluarea dialogurilor referitoare la drepturile omului și consultările cu țările terțe; în acest context, regretă faptul că evaluarea Consiliului a fost declarată confidențială și solicită Consiliului să dea un răspuns favorabil invitației de a dezvolta, împreună cu Parlamentul, un sistem prin care deputații în Parlamentul European să fie informați în legătură cu activitățile secrete; sugerează, încă o dată, faptul că o astfel de schemă s-ar putea modela pe sistemul de informare a deputaților în Parlamentul European selecționați, în legătură cu documentele secrete privind securitatea și apărarea; este de părere că, în general, dialogul cu privire la drepturile omului trebuie planificat și desfășurat în mod transparent, căutând mijloacele adecvate pentru atingerea acestui

obiectiv;

81. subliniază nevoia de consolidare și îmbunătățire, în mod considerabil, a dialogului UE-China privind drepturile omului; recunoaște decizia actuală a Chinei ca toate cazurile privind pedeapsa cu moartea să fie revizuite de Curtea Supremă, însă rămâne îngrijorat de faptul că China continuă să realizeze majoritatea execuțiilor din lume; subliniază că rezultatele Chinei în domeniul drepturilor omului rămân o preocupare serioasă; invită Consiliul să ofere Parlamentului mai multe detalii în cadrul reuniunilor publice, în urma discuțiilor; subliniază importanța reiterării problemelor abordate în cadrul dialogurilor anterioare; sprijină Comisia și Consiliul în reflecțiile lor actuale privind îmbunătățirea dialogului; constată faptul că, în ciuda reformelor economice importante, subzistă încă problemele politice și în domeniul drepturilor omului, în special în ceea ce privește detenția pe motive politice, munca forțată, libertatea de exprimare și religia, drepturile minorităților etnice și religioase, sistemul taberei de la Laogai și acuzațiile privind traficul cu organe; observă că acestor subiecte ar trebui să li se acorde mai multă atenție în cadrul pregătirii Jocurilor Olimpice de la Beijing; îndeamnă UE să se asigure că relațiile sale comerciale cu China depind de reformele privind drepturile omului și solicită, în această privință, o evaluare aprofundată din partea Consiliului a situației drepturilor omului înaintea încheierii oricărui nou acord-cadru de parteneriat și cooperare; invită Consiliul și Comisia să aducă în discuție problema Tibetului și să sprijine în mod activ consolidarea dialogului dintre guvernul chinez și trimișii lui Dalai Lama;
82. este foarte preocupat de faptul că dialogul cu Iranul privind drepturile omului a fost întrerupt din 2004, din cauza lipsei de cooperare din partea Iranului; regretă faptul că, astfel cum susține Consiliul, nu s-a mai înregistrat niciun progres în acest sens; îndeamnă Iranul să se re-angajeze pe calea dialogului și, pe baza sugestiilor făcute de UE, să definească sisteme de referințe care să permită realizarea de adevărate progrese în acest domeniu; solicită Comisiei să pună în aplicare toate acțiunile solicitate în cadrul IEDDO, pentru a promova contactele și cooperarea cu societatea civilă iraniană și să consolideze sprijinul acordat democrației și drepturilor omului; își exprimă profunda îngrijorare față de deteriorarea situației drepturilor omului în Iran și subliniază în special intensificarea represiunii împotriva apărătorilor drepturilor omului; deplânge, în același timp, faptul că Iranul continuă să aplice pedeapsa cu moartea în condiții care încalcă standardele internaționale și denunță în special execuțiile infractorilor minori; invită Consiliul să își exprime preocupările legate de situația drepturilor omului în această țară cu ocazia tuturor contactelor cu guvernul iranian, să-și concentreze eforturile asupra protejării apărătorilor drepturilor omului, și în special a femeilor, și să convingă Iranul să adopte imediat un moratoriu privind execuțiile ca un prim pas către abolire;
83. ia act de continuarea consultărilor privind drepturile omului dintre UE și Rusia; sprijină Consiliul în proiectul său de dezvoltare a acestor consultări într-un dialog deschis și autentic UE-Rusia privind drepturile omului și solicită implicarea în acest proces a Parlamentului European și a ONG-urilor europene și ruse; regretă faptul că UE nu a avut decât un succes limitat în ceea ce privește modificarea politicii ruse din cauza faptului că a abordat probleme dificile, cum ar fi situația din Cecenia, climatul de impunitate și independența puterii judecătorești, tratarea apărătorilor drepturilor omului, independența mass-mediei și libertatea de exprimare, tratarea minorităților etnice, respectarea statului de drept și apărarea drepturilor omului în cadrul forțelor armate, discriminarea bazată pe orientare sexuală, precum și alte subiecte; își exprimă îngrijorarea cu privire la legislația rusă care limitează acțiunile ONG-urilor; regretă faptul că jurnaliștii și apărătorii drepturilor omului au fost amenințați și reamintește, cu

consternare, asasinarea Annei Politkovskaja; aşteaptă ca Rusia să ia mai multe măsuri pe viitor de apărare a libertăţii de exprimare şi a securităţii ziariştilor şi a apărătorilor drepturilor omului; consideră, în această privinţă, că cooperarea Rusiei cu mecanismele ONU pentru drepturile omului, precum şi ratificarea tuturor convenţiilor în domeniul drepturilor omului ar trebui considerate prioritare de către UE; este îngrijorat de acuzaţiile conform cărora guvernul rus se află în spatele otrăvirii lui Alexander Litvinenko, care a murit în decembrie 2006, la Londra; îşi exprimă îngrijorarea faţă de noile acuzaţii care i se aduc lui Mikhail Khodorkovsky, fostul şef al Yukos, deţinut în 2003 şi este, de asemenea, îngrijorat de presupusul tratament la care acesta este supus, în timpul detenţiei; îndeamnă Comisia şi Consiliul să abordeze astfel de cazuri cu autorităţile ruse la cel mai înalt nivel şi în cadrul noului acord de parteneriat şi cooperare cu Rusia; îndeamnă Comisia să stabilească, pe lângă clauza privind drepturile omului, obligaţii mai clare şi mecanisme de monitorizare mai eficiente pentru a realiza un progres real al situaţiei drepturilor omului;

84. salută eforturile depuse până în prezent de Consiliu, Comisie şi Parlamentul European pentru combaterea încălcărilor drepturilor omului în Belarus; subliniază faptul că această politică ar trebui continuată, acordându-se o atenţie deosebită chestiunilor referitoare la încălcarea libertăţii de expresie, a dreptului la întrunirea paşnică şi la asociere, şi a drepturilor minorităţilor naţionale; subliniază necesitatea sprijinirii opoziţiei politice care este ţinta represiunii;
85. îndeamnă Comisia şi Consiliul să înfiinţeze subcomisii pentru drepturile omului în colaborare cu toate ţările învecinate, în scopul promovării drepturilor omului şi a democraţiei, astfel cum a fost cazul în Maroc şi Iordania şi cum se întrevide, în prezent, în Egipt, Tunisia şi Liban; reiterează apelul său ca Parlamentul să fie implicat în pregătirea acestor întâlniri şi să fie informat în mod adecvat cu privire la rezultatul acestora;
86. recunoaşte încercările de stabilire a unui dialog privind drepturile omului cu Uzbekistan, însă constată că acest lucru nu a fost posibil datorită incapacităţii Uzbekistanului de a aborda un astfel de dialog, într-un mod constructiv; consideră, în acest sens, că implicarea într-un dialog privind drepturile omului cu Uzbekistanul nu ar trebui să ducă la ridicarea sancţiunilor impuse acestei ţări în cazul în care nu se face niciun progres în domeniul drepturilor omului şi al democraţiei; invită, prin urmare, Consiliul să realizeze o evaluare aprofundată a situaţiei drepturilor omului înainte de a lua vreo decizie;
87. este convins că progresul din cadrul discuţiilor cu cele şase părţi va contribui la un climat politic mai favorabil în cazul în care s-ar redeschide dialogul privind drepturile omului cu Republica Populară Democrată Coreeană; invită Comisia şi Consiliul să urmărească cu fermitate realizarea acestui obiectiv în cadrul contactelor şi negocierilor cu RPDC;
88. ia act de negocierile purtate de Comisie şi Consiliu cu privire la drumul Turciei spre aderare şi problemele întâmpinate; este îngrijorat de progresul limitat înregistrat până în prezent şi subliniază necesitatea acordării unei atenţii sporite problemelor privind drepturile omului în Turcia, în special în ceea ce priveşte libertatea religioasă pentru toate comunităţile religioase şi beneficierea pe deplin de drepturile de proprietate, protecţia minorităţilor, libertatea de expresie şi drepturile omului legate de populaţia de origine kurdă din sud-estul ţării; condamnă moartea tragică a ziaristului Hrant Dink, în ianuarie 2007, ceea ce demonstrează existenţa unui sentiment naţionalist crescând în

anumite părți ale societății turce, dar a fost încurajat de condamnarea fermă a acestei crime în întreaga țară, inclusiv de către guvern, precum și de arestarea rapidă a autorilor; încurajează guvernul turc să modifice articolul 301 din Codul penal turc, care limitează, în mod clar, libertatea de exprimare din mass-media;

89. solicită Consiliului și Comisiei, ca, în special în cadrul situațiilor post-conflictuale, inclusiv în situațiile în care violul femeilor și al fetelor a fost folosit ca o armă de război și în care violența împotriva femeilor este încă foarte răspândită, să aibă în vedere eforturile țărilor partenere de a soluționa cazurile anterioare de încălcare a drepturilor omului, ceea ce constituie o dovadă a angajamentului actual în această problemă;
90. subliniază că, în timpul dialogurilor și consultărilor privind drepturile omului, instituțiile UE ar trebui să-și exprime toate preocupările legate de încălcările drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și de cazurile de discriminare; subliniază importanța unor astfel de dialoguri și consultări atunci când încălcările sunt generalizate și/sau sistematice și recunoaște că presiunea internațională poate juca un rol important în prevenirea altor încălcări;
91. constată, cu îngrijorare, faptul că participarea Parlamentului nu este atât de cuprinzătoare, pe cât ar trebui să fie în cadrul dialogurilor și consultărilor privind drepturile omului, și încurajează Consiliul și Comisia să deschidă dialogurile în vederea participării sporite a deputaților în Parlamentul European;

Supravegherea generală a activităților Consiliului și Comisiei, în special performanțele celor două președinții

92. salută cooperarea dintre Președinția finlandeză și cea austriacă în vederea unei abordări coerente a problemelor privind drepturile omului și democrația; așteaptă cu interes ca Președinția germană, cea portugheză și cea slovenă să continue acest proces de colaborare;
93. sprijină Consiliul și Comisia în poziția lor față de actualele încălcări ale drepturilor omului și democrației în Birmania/Myanmar, precum și angajamentele UE de a-și atinge obiectivele declarate, și anume instaurarea unui guvern civil legitim, ales în mod democratic, care respectă drepturile omului ale poporului său și restabilește relațiile normale cu comunitatea internațională; îndeamnă Comisia și Consiliul să consolideze poziția comună a UE prin adoptarea unor sancțiuni mai eficiente și mai specifice, având în vedere faptul că situația din Birmania/Myanmar continuă să se deterioreze; încurajează Consiliul și Comisia – în cadrul poziției comune privind Birmania/Myanmar – să se angajeze mai proactiv cu țările Asociației Națiunilor din Asia de Sud - Est (ASEAN) și statele învecinate și să le îndemne să-și folosească influența în mod responsabil pentru a aduce schimbări pozitive; solicită o inițiativă proactivă din partea UNHCR, care ar putea lua forma unei sesiuni speciale pe această temă; încurajează Consiliul și Comisia să îndemne China, India și alte țări care continuă să furnizeze armament și alte forme de ajutor juntei militare să înceteze acest lucru și să se alăture eforturilor comunității internaționale de îmbunătățire a situației din Birmania/Myanmar; ia act de eforturile făcute la nivelul Consiliului de Securitate al ONU, ca recunoaștere a crizei umanitare continue din această țară; îndeamnă Consiliul și Comisia să încerce să ajungă la un consens cu China, Rusia și Africa de Sud în ceea ce privește o rezoluție obligatorie, solicitând un dialog tripartit constructiv între Consiliul de stat pentru pace și dezvoltare, Liga Națională pentru Democrație și minoritățile etnice, precum și eliberarea tuturor prizonierilor politici, inclusiv a lui Aung

94. își exprimă dezamăgirea cu privire la lipsa oricăror rezultate pozitive în procesul de obținere a eliberării sau de garantare a unui proces echitabil pentru cele cinci asistente medicale bulgare și un medic palestinian, care au fost reținuți și condamnați la moarte de către regimul libian pentru că au infectat în mod intenționat copii cu virusul HIV, pe baza confesiunii obținute prin tortură; constată că, în pofida eforturilor continue ale Comisiei de a rezolva această problemă prin dialog politic și prin furnizarea de tratamente medicale copiilor infectați, regimul libian rămâne la fel de sfidător ca întotdeauna cu privire la acest caz și continuă să dea declarații provocatoare mass-mediei; în această privință, îndeamnă Comisia să își revizuiască politica referitoare la Libia pentru a găsi o modalitate mai eficientă de rezolvare rapidă a acestei chestiuni și pentru a pune capăt celor opt ani de agonie și de încălcări flagrante ale drepturilor omului;
95. regretă eșecul Consiliului și al Comisiei de a convinge guvernul etiopian să-i elibereze imediat și necondiționat pe toți deputații și pe alți prizonieri politici și să-și îndeplinească obligațiile în ceea ce privește drepturile omului, principiile democratice și statul de drept; reamintește că, de la misiunea europeană de observare a alegerilor din Etiopia din 2005, Parlamentul European a adoptat mai multe rezoluții privind situația din Etiopia, și în special cea mai recentă dintre acestea, adoptată la 16 noiembrie 2006¹;
96. invită Consiliul și Comisia să încurajeze și să asiste susțină guvernul senegalez în eforturile sale în vederea *pregătirii unui proces imediat și corect al* lui Hissène Habré, pentru a răspunde în fața justiției la acuzațiile privind încălcările în masă ale drepturilor omului;
97. recunoaște consecințele importante ale continuării războiului în Irak în ceea ce privește drepturile omului și natura complexă a situației politice fragile actuale; ia act de rapoartele și rezoluțiile adoptate de Parlament referitor la Irak și recomandările conținute în acestea; îndeamnă Consiliul și Comisia să evalueze în mod constant modalitatea prin care UE ar putea juca un rol mai constructiv în reinstaurarea stabilității în Irak; constată cu totală stupefacție suspendarea provizorie de către ECHO a ajutorului umanitar pentru Irak, în ciuda situației dezastruoase care afectează populația și refugiații irakieni; salută, cu toate acestea, reluarea acordării acestui ajutor începând cu februarie 2007;
98. salută faptul că Comisia a pus mai mult accentul pe problema traficului cu ființe umane în UE și îndeamnă să se ia măsurile necesare pentru combaterea traficului cu ființe umane, în special femei și copii; îndeamnă Comisia să țină evidența statelor membre care nu au respectat convențiile și directivele împotriva acestui trafic, în special Directiva 2004/81/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind permisul de ședere eliberat resortisanților țărilor terțe care sunt victime ale traficului de persoane sau care au făcut obiectul unei facilitări a imigrației ilegale și care cooperează cu autoritățile competente²; subliniază, de asemenea, că în lupta împotriva traficului cu ființe umane, ar trebui adoptată o abordare bazată pe drepturile omului pentru victimele acestui trafic; felicită Președinția austriacă, în special pentru organizarea unui anumit număr de inițiative împotriva traficului cu ființe umane, inclusiv o conferință a experților UE, în iunie 2006, privind punerea în aplicare a planului UE privind traficului cu ființe umane,

¹ Texte Adoptate, P6_TA(2006)0501.

² JO L 261, 6.8.2004, p. 19.

și ia act de concluziile și recomandările rezultate în urma acestei reuniuni care a durat două zile;

99. regretă faptul că Președinția finlandeză nu a organizat o a patra reuniune a rețelei UE de puncte de contact în ceea ce privește persoanele responsabile pentru genocid, crime împotriva umanității și crime de război, ceea ce reprezintă o modalitate foarte importantă de consolidare a cooperării între statele membre ale UE în cadrul anchetelor și urmăririlor penale ale crimelor internaționale, la nivel național; atrage atenția asupra angajamentului formulat în concluziile Consiliului privind rețeaua UE de organizare a unei reuniuni în timpul fiecărei președinții și solicită punerea în aplicare eficientă a concluziilor reuniunilor precedente ale rețelei UE; solicită fiecărei președinții ca acesta să devină un element standard în cadrul programului său;
100. salută Comunicarea Comisiei intitulată „Către o strategie UE în domeniul drepturilor copilului” (COM(2006)0367); speră că, prin aceasta, Comisia oferă o bază solidă pentru politici mai eficiente și mai cuprinzătoare, menite să protejeze drepturile fundamentale ale copilului; cu toate acestea, își exprimă îngrijorarea față de înmulțirea cazurilor de nerespectare a drepturilor copilului la nivel mondial;
101. deplânge faptul că violențele în Darfur continuă fără a fi controlate și că guvernul sudanez nu a fost învinuit pentru eșecurile repetate de a respecta cererile internaționale și de a-și proteja cetățenii de violență; salută, în același timp, hotărârile de condamnare pronunțate recent de Curtea Penală Internațională; regretă faptul că UE nu a luat mai multe măsuri unilaterale privind criza din Darfur și nu a făcut mai multe eforturi pentru a convinge guvernul sudanez să accepte o forță internațională de menținere a păcii; subliniază faptul că este nevoie de o presiune diplomatică permanentă pentru a arăta guvernului sudanez că angajamentele sale verbale trebuie urmate de eforturi depline și susținute pentru a pune capăt violențelor din Darfur, iar comunitatea internațională nu va mai accepta ca guvernul sudanez să-și neglijeze angajamentele și responsabilitatea de a-și proteja cetățenii; îndeamnă Consiliul să stabilească un plan pentru a impune sancțiuni specifice centrate asupra regimului Khartoum, după un calendar precis, în cazul în care acesta nu respectă cererile comunității internaționale; îndeamnă UE să contribuie (și să facă presiuni și asupra altora să contribuie) la o forță internațională de menținere a păcii și la impunerea unei interdicții de survolare a Darfurului și să se asigure că Uniunea Africană are suficiente resurse și dispune de suficient personal pentru îndeplinirea mandatului său; solicită ca UE să facă presiuni pentru o misiune a ONU de menținere a păcii în Republica Ciad cu un mandat important de protecție civilă; imploră statele membre, Consiliul și Comisia să își asume responsabilitatea și să acorde populației din Darfur o protecție eficientă împotriva unui dezastru umanitar;
102. solicită adoptarea unui cod de conduită pentru personalului civil și militar privind normele de comportament care trebuie respectate în timpul misiunilor umanitare sau de menținere a păcii în zonele de conflict armat, care să includă sancțiuni în caz de nerespectare a acestor norme stricte de conduită, în special în ceea ce privește orice formă de violență pe criterii de sex;
103. salută faptul că cinci state membre au numit ambasadori speciali pentru drepturile omului în vederea desfășurării activităților de contact, în special în domeniul drepturilor omului, cu țările terțe și ia act de lucrările permanente în acest domeniu; solicită statelor membre să adopte aceeași măsură;
104. solicită Comisiei și Consiliului o evaluare a țărilor care nu au adresat invitații

permanente pentru toate mecanismele speciale, raportorii speciali și reprezentanții speciali ai ONU;

105. salută folosirea noului instrument, și anume lista cu „prizonierii/deținuții de interes major” referitoare la câteva țări; reiterează cererea sa ca Consiliul să stabilească o listă comunitară cu „prizonierii/deținuții de interes major” pentru fiecare țară terță în care există probleme privind drepturile omului și să prezinte această listă în cadrul reuniunilor consacrate dialogurilor politice; solicită Comisiei să informeze Parlamentul în legătură cu astfel de liste;
106. salută faptul că Comisia și Consiliul stabilesc și actualizează acum în mod regulat listele cu „țările țintă” în ceea ce privește problemele specifice, în special lista cu țările „oscilante”, în ceea ce privește pedeapsa cu moartea, cu „țările țintă” în ceea ce privește tortura și cu țările în care situația apărătorilor drepturilor omului este deosebit de alarmantă;
107. este surprins de faptul că Secretariatul Consiliului nu a aderat încă la deciziile Consiliului Afaceri Generale, din 12 decembrie 2005, privind adoptare dispoziției prin care documentele actualizate ale Consiliului privind drepturile omului în UE trebuie puse la dispoziția tuturor instituțiilor UE¹; așteaptă cu nerăbdare să primească versiunea actuală a acestor documente imediat ce este posibil;
108. salută recunoașterea de către Consiliu a faptului că Convenția internațională privind drepturile persoanelor cu handicap, nou adoptată, va permite UE să își îndrepte atenția către protejarea și promovarea drepturilor legate de handicap și, în contextul acestei noi convenții, solicită ca UE să monitorizeze mai eficient situația drepturilor persoanelor cu handicap din țările terțe în vederea realizării unui raport privind principalele observații până în 2009-2010;
109. insistă ca toate discuțiile cu țările terțe, instrumentele, documentele și rapoartele, inclusiv rapoartele anuale, privind drepturile omului și democrația să abordeze explicit problemele de discriminare, în special problemele referitoare la minoritățile etnice, libertățile religioase, inclusiv practicile discriminatorii față de minoritățile religioase și, în mod explicit, protecția și promovarea drepturilor minorităților etnice, drepturile omului privind femeile, drepturile copilului, drepturile popoarelor indigene, drepturile persoanelor cu handicap, în special persoane cu handicap mental și ale persoanelor de orice orientare sexuală, implicând pe deplin organizațiile lor, atât în cadrul UE, cât și în țările terțe, dacă este cazul;
110. consideră că o politică activă de promovare a drepturilor omului nu poate fi restrânsă la cazurile care atrag cel mai mult atenția publică; atrage atenția asupra faptului că grave încălcări ale acestor drepturi, care scapă atenției publice, se produc în instituții închise, pentru copii, bătrâni și bolnavi, precum și în închisori; subliniază necesitatea ca Uniunea Europeană să monitorizeze, cu ajutorul experților, viața în aceste instituții;
111. solicită Consiliului să reevalueze procedura de stabilire a listelor cu grupurile politice și să elaboreze o metodă clară de excludere de pe listă a grupurilor care merită acest lucru (având în vedere atitudinea, istoria și practicile acestora);
112. consideră că o politică comună privind controlul asupra exportului de arme care să fie

¹ Concluziile Consiliului din 12 decembrie 2005, 15293/1/05 REV 1, Anexă, p. 14.

clară, eficientă și armonizată, bazată pe un Cod de conduită în materie de export de armament cu caracter obligatoriu, poate juca un rol decisiv în lupta împotriva terorismului, în prevenirea conflictelor, în menținerea stabilității regionale și în promovarea drepturilor omului și invită Președinția UE, Consiliul, Comisia și statele membre să susțină în continuare un tratat internațional privind comerțul cu arme;

113. deplânge, astfel cum se menționează în rezoluția sa din 14 februarie 2007, eșecul Consiliului și al președințiilor UE de a respecta obligația de a informa permanent Parlamentul în legătură cu aspectele principale și opțiunile fundamentale în domeniul PESC privind lucrările Comisiei temporare privind presupusa folosire a unor țări europene de către CIA pentru transportarea și deținerea ilegală de prizonieri;
114. subliniază faptul că, în această etapă, având în vedere că nu este posibil ca Uniunea Europeană să ofere Belarusului participarea deplină la politica de vecinătate, UE ar trebui să depună toate eforturile pentru a găsi modalitatea adecvată de prevenire a altor evoluții antidemocratice și încălcări ale drepturilor omului în această țară, care este un vecin imediat al UE; invită, astfel, Consiliul și Comisia să supravegheze îndeaproape situația din Belarus și să își sporească sprijinul acordat activităților societății civile, ONG-urilor și opoziției politice;

Programele de asistență externă ale Comisiei

Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO)

115. salută faptul că Comisia și Consiliul au fost de acord cu Parlamentul, la insistența acestuia din urmă, privind necesitatea creării unui instrument special de finanțare (IEDDO) în vederea promovării democrației și a drepturilor omului, la nivel mondial;
116. salută consultările conduse de Comisie cu ONG-urile și societatea civilă referitoare la punerea în aplicare a noului IEDDO; solicită transparență completă în ceea ce privește modalitatea de cheltuire a fondurilor și de selectare și evaluare a proiectelor în cadrul acestui instrument;
117. salută adoptarea, în cadrul IEDDO, a unei noi măsuri (printre alte măsuri ad-hoc introduse recent în cadrul acestui instrument) care face posibilă luarea de măsuri urgente pentru protejarea apărătorilor drepturilor omului; invită Comisia să pună în aplicare această nouă măsură, în mod rapid și eficient;
118. constată că fondurile IEDDO folosite pentru misiunile de observare electorală ale UE din 2006 s-au ridicat la 23% din totalul fondurilor IEDDO folosite (35 176 103 EUR) și că astfel de misiuni s-au desfășurat în 13 țări și teritorii, inclusiv în provincia Aceh, în insulele Fiji și în Republica Democrată Congo;
119. constată că un mare procent (49%) din totalul fondurilor IEDDO pentru proiectele contractate în 2006 a revenit proiectelor tematice și doar un mic procent (24%) micro-proiectelor puse în aplicare de delegațiile comunitare; speră ca noul instrument financiar să permită Comisiei finanțarea acelor ONG-uri care joacă un rol-cheie în promovarea drepturilor omului și a democrației în țările lor, dar care nu sunt legal recunoscute de autoritățile din acele țări;
120. rămâne preocupat de faptul că povara administrativă asupra organizațiilor din societatea civilă, în calitate de beneficiari ai finanțărilor trebuie să se diminueze, iar flexibilitatea

distribuirii fondurilor să crească, permițând o realocare a fondurilor, o alocare de fonduri mai mici organizațiilor provenite din aceeași societate și finanțarea ONG-urilor neînregistrate;

121. recomandă Comisiei să elaboreze un proiect de orientări clare astfel încât potențialii beneficiari ai finanțărilor să înțeleagă obiectivele și criteriile determinante;

Programele de asistență în general

122. salută faptul că Comisia a început să introducă, în mod sistematic, chestiunile legate de respectarea drepturilor omului, principiile democratice, statul de drept și buna guvernare atunci când planifică reuniuni și documente în cadrul elaborării de baze juridice pentru instrumente, strategii naționale, programe indicative naționale, programe sectoriale, proiecte și evaluări individuale; salută faptul că funcționarii care pregătesc proiecte sau programe au la dispoziție orientări referitoare la introducerea sistematică a acestor aspecte;
123. salută faptul că Comisia (DG EuropeAid) este pe punctul de a comanda un studiu privind integrarea în activitățile sale a unui anumit număr de domenii de guvernare precum democrația, promovarea și apărarea drepturilor omului, consolidarea statului de drept și a administrației publice, consolidarea societății civile, reforma administrației publice, în special cea a luptei anticorupție, descentralizarea și formele locale de guvernare; sprijină lucrările Comisiei care constau în transformarea acestui studiu într-un instrument practic care să fie folosit pentru introducerea problemelor de guvernare în cooperarea comunitară pentru dezvoltare, în beneficiul gestionarilor de programe din cadrul delegațiilor și la nivelul cartierelor generale, precum și în beneficiul consultanților implicați în elaborarea și punerea în aplicare a programelor comunitare; așteaptă cu nerăbdare să primească acest studiu, odată finalizat;
124. salută faptul că Comisia este în curs de a elabora profiluri de guvernare pentru toate țările ACP, în contextul celui de-al zecelea program al Fondului European de Dezvoltare; solicită totuși un grad mai mare de transparență în procesul de dezvoltare a profilurilor de guvernare, ceea ce presupune consultarea reală și eficace a tuturor părților implicate, inclusiv a partenerilor ACP și a organizațiilor societății civile; invită Comisia să includă, în secțiunea privind guvernarea socială, gradul de reușită a guvernelor în procesul de furnizare a serviciilor sociale de bază către populațiile lor;
125. salută faptul că Instrumentul pentru cooperare economică și ajutor pentru dezvoltare (ECDCI) a fost divizat în două, astfel încât țările în curs de dezvoltare să fie acum separate de cele industrializate¹; rămâne totuși, în continuare, îngrijorat de faptul că niciun instrument nu pare să acopere, în prezent, problema prevenirii conflictelor;

Punerea în aplicare a clauzelor privind drepturile omului și democrația în acordurile externe

126. reamintește rezoluția sa susmenționată din 14 februarie 2006 privind viitoarea politică UE referitoare la punerea în aplicare a clauzelor privind drepturile omului în toate

¹ Regulamentul (CE) nr. 1905/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 de instituire a unui instrument financiar de cooperare pentru dezvoltare (JO L 378, 27.12.2006, p.41) și Regulamentul (CE) nr. 1934/2006 al Consiliului din 21 decembrie 2006 de instituire a unui instrument financiar de cooperare cu țări industrializate sau alte țări sau teritorii cu venituri mari (JO L 405, 30.12.2006, p.41).

acordurile UE; constată, ca o primă reacție, faptul că Comisia a schițat mai multe măsuri de îmbunătățire a aplicării clauzei, cum ar fi extinderea progresivă a comisiilor pentru drepturile omului în mai multe țări terțe; atrage atenția asupra faptului că, nici până în prezent, Consiliul nu a oferit un răspuns concret la rezoluția mai sus menționată, preferând aplicarea în continuare a clauzei democratice în contextul mai general al politicii externe; salută faptul că șefilor delegațiilor Comisiei în țările terțe li se cere, ca parte din mandatul acestora, să pună accentul, în mod specific, pe drepturile omului; cu toate acestea, își exprimă îngrijorarea față de recenta propunere a Comisiei de a face, în cazul Indiei, o excepție de la regula ca toate acordurile UE să includă o clauză privind drepturile omului și democrația, în contextul negocierilor pentru Acordul de Liber Schimb UE-India; consideră că o asemenea acțiune reprezintă un pas înapoi, care ar putea constitui un precedent îngrijorător pentru viitoarele negocieri privind acordurile comerciale; solicită astfel ca Comisia și Consiliul să adopte o poziție clară referitoare la propunerile detaliate, prevăzute în rezoluția menționată anterior din 14 februarie 2006; subliniază, în special, necesitatea introducerii unui mecanism de monitorizare, a unei evaluări periodice a respectării obligațiilor privind drepturile omului și a unui sistem gradual de sancțiuni pentru nerespectarea acestora, în vedere garantării unei aplicări corespunzătoare a clauzei privind drepturile omului și democrația, inclusă în acordurile încheiate de către UE cu țările terțe;

127. ia act de intenția Comisiei de a elabora noi măsuri de îmbunătățire a aplicării clauzei democratice, precum extinderea progresivă a comisiilor pentru drepturile omului pentru a include un număr mai mare de țări terțe sau invitația adresată „șefilor delegațiilor UE” din toată lumea de a pune un mai mare accent pe drepturile omului; observă, cu toate acestea, că este necesară prezentarea de către Comisie a unui plan politic strategic, împreună cu o inițiativă legislativă specifică pentru reformarea substanțială a clauzei democratice, astfel cum a fost indicat de Parlamentul European, aceasta fiind o problemă strategică în cadrul abordării generale a chestiunii drepturilor omului de către Uniunea Europeană;
128. atrage în special atenția Consiliului și Comisiei asupra necesității de a include sistematic o clauză privind drepturile omului în toate acordurile sectoriale de nouă generație, precum acordurile comerciale, pentru a încuraja promovarea, protecția și respectarea drepturilor omului, în cadrul obiectivelor acestor acorduri;

Abordarea integrată a drepturilor omului

129. continuă să sprijine Consiliul în eforturile sale de a introduce sistematic drepturile omului și democrația în ansamblul lucrărilor UE, punând accentul în principal pe revizuirea regulată și punerea în aplicare a unui ansamblu specific de orientări ale UE privind drepturile omului;
130. atrage atenția asupra faptului că numeroase politici interne, în special cele în materie de azil, imigrare și antiterorism, au un impact major asupra respectării drepturilor omului în țările terțe; consideră că trebuie depuse eforturi sporite pentru a se asigura că politicile interne în cauză respectă drepturile omului și dreptul umanitar internațional; își exprimă profunda îngrijorare față de numărul ridicat de decese ale refugiaților în încercarea de a intra în statele membre; solicită mai multe opțiuni juridice pentru a obține azil și îndeamnă statele membre să ia în considerare încălcările drepturilor omului, ținând cont de dreptul persoanelor care provin din țări terțe de a primi azil într-un stat membru; ia act de faptul că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, statele membre nu pot, în nicio circumstanță, să returneze o persoană către un

stat unde aceasta este supusă riscului de a fi torturată sau tratată inuman, cu cruzime sau în mod degradant;

131. salută efortul permanent al Consiliului și Comisiei în vederea consolidării coerenței dintre politica UE în domeniul drepturilor omului și celelalte politici internaționale; consideră că, pentru ca UE să desfășoare o politică credibilă în domeniul drepturilor omului, această coerență trebuie consolidată; consideră că este necesar ca, în viitor, Europa să vorbească cu o singură voce; aprobă tema centrală a Forumului UE privind drepturile omului, intitulat „Integrarea sistematică a drepturilor omului și a democrației în politicile Uniunii Europene”;
132. invită Comisia să continue monitorizarea îndeaproape a acordării beneficiilor SGP+ (sistemul general de preferințe) țărilor care au avut probleme serioase în punerea în aplicare a celor opt convenții a OIM privind standardele de bază din domeniul muncii, pe baza încălcării drepturilor civile și politice sau a recurgerii la muncă în închisori; solicită Comisiei să dezvolte criterii pentru a defini momentul în care SGP+ trebuie retras din motive legate de drepturile omului;
133. condamnă fără drept de apel orice formă de exploatare a copiilor, fie de natură sexuală, inclusiv pornografia cu minori și turismul sexual, fie munca forțată, alături de orice altă formă de trafic uman; constată cu indignare lipsa oricărei diminuări a exploatării sexuale a copiilor, în special ca rezultat al utilizării internetului; consideră aceste fapte ca fiind infracțiuni grave care trebuie anchetate și pedepsite;
134. îndeamnă Comisia să continue promovarea responsabilității sociale a întreprinderilor în ceea ce privește societățile europene și locale; solicită Consiliului să trimită un raport Parlamentului referitor la orice informație provenită de la reprezentantul special al ONU pentru afaceri și drepturile omului, domnul John Ruggie, prin care se precizează standardele de responsabilitate a întreprinderilor și de răspundere a societăților transnaționale și a altor întreprinderi în domeniul drepturilor omului;
135. salută concluziile Consiliului Afacerilor Generale din 13 noiembrie 2006 referitoare la egalitatea între sexe și introducerea sistematică a dimensiunii întemeiate pe sex în gestionarea crizelor;
136. recunoaște că politica de imigrare a devenit o prioritate pe agenda politică europeană internă și externă și că, în textele sale, Uniunea a încercat să asocieze imigrarea cu dezvoltarea și să se asigure că drepturile fundamentale ale imigranților sunt respectate; cu toate acestea, susține că realitatea contrazice aceste texte; își exprimă preocuparea față de faptul că se încheie acorduri pentru readmisia imigranților ilegali cu țări terțe care nu au mecanismele instituționale și juridice necesare pentru a face față readmisiei cetățenilor lor și pentru a le proteja drepturile; invită Consiliul și Comisia să îl informeze cu privire la progresul înregistrat în acest domeniu de la publicarea, în 2005, a primului raport anual de monitorizare și evaluare privind cooperarea cu țările terțe pentru combaterea migrației ilegale; recomandă implicarea Parlamentului, încă din faza inițială, în procesele de negociere și încheiere a acordurilor de readmisie; subliniază faptul că orice politică de migrare trebuie să fie o politică comună și, mai presus de toate, trebuie să fie mai degrabă preventivă decât punitivă;
137. reiterează importanța politicii interne a UE de promovare a aderării la dreptul internațional în domeniul drepturilor omului și necesitatea ca statele membre să legifereze într-un mod coerent, în special cu Convențiile de la Geneva, Convenția

împotriva torturii, Convenția referitoare la genocid și Statutul de la Roma al CPI; salută progresele înregistrate în procesul de punere în aplicare a jurisdicției universale în anumite state membre; în scopul realizării unei mai mari coerențe a politicilor interne și externe, încurajează Consiliul, Comisia și statele membre să includă lupta împotriva climatului de impunitate în cazul infracțiunilor internaționale grave în procesul de dezvoltare a unui spațiu comun de libertate, securitate și justiție al UE;

138. solicită Comisiei, Consiliului și statelor membre să includă sistematic, în cadrul discuțiilor privind drepturile omului și libertățile fundamentale cu țările terțe, problema persecuției sau discriminarea împotriva persoanelor pe baza orientărilor lor sexuale și să ia măsuri progresive adecvate atunci când au loc încălcări similare ale drepturilor omului; le solicită să ia toate inițiativele necesare la nivel internațional pentru a pune capăt persecuțiilor pe baza orientării sexuale, precum și în ceea ce privește dezincriminarea, cum ar fi adoptarea unei rezoluții pe aceste teme de către organele ONU, și decide să sponsorizeze și să celebreze anual, la 17 mai, Ziua internațională împotriva homofobiei;

Eficiența intervențiilor Parlamentului European în cazurile privind drepturile omului

139. salută rolul important pe care l-a jucat Parlamentul în domeniul drepturilor omului și în respectarea angajamentelor de ameliorare a drepturilor omului și a democrației la nivel mondial, prin examinarea activităților altor instituții și, în special, prin acordarea premiului Sakharov;
140. solicită Consiliului și Comisiei să ia act de studiul realizat de Centrul interuniversitar european pentru drepturile omului și democrație, intitulat „Dincolo de activism: impactul rezoluțiilor și a altor activități ale Parlamentului European în domeniul drepturilor omului, în afara Uniunii Europene”, finalizat în octombrie 2006;
141. salută activitățile Subcomisiei pentru drepturile omului, activități care includ rapoarte regulate realizate de Președinție, de Comisie și de Reprezentantul personal pentru drepturile omului, schimburi de opinii (îndeosebi cu raportorii speciali și experți independenți ai ONU), numeroase audieri, mărturii ale experților și studii; sugerează faptul că impactul lucrărilor acestora ar putea fi consolidat printr-o asociere sistematică cu alte comisii, precum Comisia pentru dezvoltare, Comisia pentru comerț internațional, Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne, Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea între sexe și Comisia pentru bugete;
142. recunoaște că Subcomisia pentru drepturile omului a continuat să se implice în evaluarea aplicării instrumentelor UE în domeniul drepturilor omului și al democrației, punând accentul pe orientările UE privind tortura, în determinarea Comisiei și Consiliului să își asume răspunderea pentru acțiunile lor în acest domeniu, în stabilirea unui dialog permanent cu instituțiile internaționale pe tema drepturilor omului, în oferirea unei baze de expertiză și, în același timp, în a contribui la aspectele legate de drepturile omului și democrație, în urma întocmirii rapoartelor Comisiei pentru afaceri externe, în proiectele de raport din proprie inițiativă privind instrumentele specifice din domeniul drepturilor omului, în integrarea sistematică a problemelor legate de drepturile omului în cadrul organelor Parlamentului European (comisii și delegații), în organizarea și pregătirea procedurii de decernare a premiilor Sakharov, precum și în punerea la dispoziție a unei baze de dialog permanent cu reprezentanții societății civile;
143. subliniază importanța cooperării consolidate cu membrii parlamentelor naționale, în

vederea coordonării monitorizării politicilor privind drepturile omului; consideră că Subcomisia pentru drepturile omului ar trebui să deschidă canalele de comunicare și să organizeze întâlniri cu comisiile omologe din parlamentele naționale ale statelor membre ale Uniunii Europene, precum și ale țărilor terțe;

144. solicită Subcomisiei pentru drepturile omului să joace un rol mai constructiv în dezvoltarea unor criterii coerente și transparente de selectare a problemelor urgente, pentru a se asigura că intervențiile parlamentare au loc în timp util și au un impact maxim; sugerează că dezbaterile și momentul votului privind rezoluțiile urgente să fie reorganizate, astfel încât să poată participa și Consiliul;
145. recomandă ca delegațiile Parlamentului să pună în aplicare în totalitate orientările în timpul vizitei lor în țările terțe;
146. recomandă traducerea rezoluțiilor și a altor documente-cheie privind problemele legate de drepturile omului în limbile vorbite în țările vizate;
147. salută rolul activ jucat de Subcomisia pentru drepturile omului, Comisia pentru afaceri externe, Comisia pentru dezvoltare și Președintele Parlamentului în confruntarea cu cazurile de nedreptate în lume, în special prin decernarea premiului Sakharov; consideră că obiectivul Parlamentului ar trebui să fie acela de a oferi mai mult decât o vizibilitate de moment și de a răspunde mai bine așteptărilor, cum ar fi, de exemplu, stabilirea unei legături sistematice cu foștii laureați și acordarea unui sprijin durabil; consideră că Parlamentul European ar trebui să faciliteze stabilirea unei rețele a laureaților premiului Sakharov, cu întâlniri regulate organizate în Parlamentul European, în vederea asocierii laureaților premiului Sakharov cu activitățile Parlamentului European în domeniul drepturilor omului; regretă profund răspunsul primit din partea autorităților birmane și cubaneze la cererea Parlamentului European de a primi acordul lor privind trimiterea unei delegații care să viziteze foștii laureați ai premiului Sakharov;
148. solicită Subcomisiei pentru drepturile omului să confere mai multă vizibilitate audierilor publice prin îmbunătățirea participării deputaților în Parlamentul European și mediatizare; solicită subcomisiei să invite în continuare experți eminenți și actori-cheie să participe la aceste audieri și să aibă în vedere extinderea invitațiilor la reprezentanții țărilor terțe și șefii de misiuni UE; solicită subcomisiei să tragă concluzii practice la sfârșitul tuturor reuniunilor sale și să facă schimburi de opinii, pentru a permite o monitorizare a angajamentelor și informațiilor obținute, precum și a opțiunilor politice elaborate;
149. salută rezoluțiile Parlamentului, prin care se solicită închiderea centrului de detenție de la Guantánamo Bay și contribuțiile Parlamentului la creșterea vizibilității acestui centru și aspectele legate de drepturile omului din acest caz; invită Consiliul și Comisia să îndemne guvernul SUA să găsească un mecanism care să faciliteze punerea sub acuzare sau eliberarea deținuților, în conformitate cu dreptul internațional; salută faptul că, în mai 2006, Albania a devenit prima țară care a primit cinci uiguri chinezi din Guantánamo, dar regretă că 13 uiguri chinezi a căror eliberare a fost aprobată de către guvernul Statelor Unite rămân în Guantánamo Bay întrucât guvernul Statelor Unite a ajuns la concluzia corectă că aceștia nu se pot întoarce în China de teama torturii; solicită Consiliului, Comisiei și statelor membre să lucreze cu guvernul Statelor Unite pentru a facilita primirea tuturor celorlalte persoane care, conform Statelor Unite, nu prezintă nici o amenințare pentru Statele Unite sau aliații acestora, dar care nu se pot întoarce în țările lor de teama torturii; este îngrijorat de faptul că însăși existența

centrului de detenție de la Guantánamo Bay continuă să trimită un semnal negativ cu privire la modul în care se desfășoară lupta împotriva terorismului;

150. consideră că eficacitatea lucrărilor Parlamentului în domeniul drepturilor omului și al democrației ar putea fi consolidată prin stabilirea de priorități pentru acțiunile sale, în special axându-le pe problemele în cazul cărora se poate ajunge la un acord politic extins; consideră că Subcomisia sa ar trebui să creeze grupuri mici de lucru pentru a monitoriza fiecare dintre orientările privind drepturile omului; consideră că competențele oficiale existente ar putea fi mai bine utilizate pentru promovarea drepturilor omului, în special competențele bugetare și dreptul de a da un aviz conform;
151. Readuce în atenție Rezoluția sa din 18 ianuarie 2007 privind abordarea integrată a egalității între femei și bărbați în cadrul lucrărilor comisiilor¹; solicită comisiilor parlamentare să depună toate eforturile pentru a respecta echilibrul între bărbați și femei în cadrul activităților lor (inclusiv în ceea ce privește componența delegațiilor și a vorbitorilor invitați) și să aplice planurile de acțiune referitoare la acest subiect propuse de către membrii numiți în cadrul fiecărei comisii ca responsabili cu abordarea integrată a egalității între bărbați și femei;
152. sugerează că diferite domenii politice ale PE ar putea fi mai bine interconectate, prin intermediul activității comisiilor responsabile cu drepturile omului, bugetul și comerțul internațional, astfel încât aspectele bugetare și comerciale să fie mai bine integrate în definirea problemelor privind drepturile omului, în vederea unei soluționări mai realiste și a unei armonizări cu atribuțiile oficiale ale Parlamentului European;
153. solicită Consiliului să invite, în mod sistematic, deputați în Parlamentul European să participe la reuniunile pregătitoare și de informare, cum ar fi cele organizate cu ONG-urile și la cele referitoare la dialogurile cu țările terțe privind drepturile omului sau în subcomisiile pentru drepturile omului din cadrul politicii europene de vecinătate;
154. consideră drept o prioritate să continue să lucreze în strânsă cooperare cu Organizația Națiunilor Unite, în special cu UNHCR, precum și cu reprezentanții și organele Consiliului Europei; consideră că este, de asemenea, foarte important să se stabilească relații de lucru mai strânse cu adunările parlamentare ACP, euro-mediteraneene (APEM) și Euro-latin America (EUROLAT), în vederea asigurării schimbului de expertiză și a coerenței cu privire la activitățile din domeniul drepturilor omului și democrației;
155. recunoaște lucrările Comisiei temporare privind presupusa folosire a unor țări europene de către CIA pentru transportarea și deținerea ilegală de prizonieri și raportul acestei comisii, adoptat la 14 februarie 2007²; salută eforturile de a aduna informații, de a analiza alegațiile și de a stabili faptele respective și de a conferi mai multă vizibilitate predării extraordinare și folosirii unor state UE de către avioane CIA pentru transportarea victimelor, prin definirea lor ca o încălcare a drepturilor omului și a dreptului internațional; ia notă de critica, precum și de recomandările, adresate Consiliului, Secretarului General/ Înaltul Reprezentant și statelor membre; ia act de rolul comisiilor sale competente în ceea ce privește asigurarea unei monitorizări politice adecvate a raportului menționat mai sus; solicită Uniunii și statelor membre să colaboreze la toate nivelurile pentru a denunța practica predării extraordinare, în prezent

¹ Texte adoptate, P6_TA(2007)0010.

² Texte Adoptate, P6_TA(2007)0032.

și în viitor;

156. salută adoptarea Rezoluției sale din 1 februarie 2007 privind situația drepturilor omului privind doliții în India¹;

Resurse consacrate lucrărilor în domeniul drepturilor omului

157. salută faptul că Comisia acordă acum o mai mare prioritate drepturilor omului în mandatul șefilor delegațiilor comisiei susmenționate în țările terțe;
158. salută faptul că, în procesul aflat în desfășurare de reînnoire a mandatelor reprezentanților speciali ai UE, referința la drepturile omului a fost adăugată la toate mandatele;
159. susține punerea la dispoziția tuturor reprezentanților speciali numiți de Consiliu, de resurse umane sporite în domeniul drepturilor omului;

160. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre și țărilor candidate, Organizației Națiunilor Unite, Consiliului Europei, OSCE, guvernelor țărilor și teritoriilor menționate în prezenta rezoluție, precum și birourilor principalelor ONG-uri de apărare a drepturilor omului cu sediul în UE.

¹ Texte Adoptate, P6_TA(2007)0016.

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2007 - 2008

EXTRAS

DIN DOCUMENTUL „TEXTE ADOPTATE”

AL ȘEDINȚEI DIN

RO

26 aprilie 2007

Finanțele publice în UEM în 2006

Rezoluția Parlamentului European din 26 aprilie 2007 privind finanțele publice în UEM 2006 (2007/2004(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Finanțele publice în UEM 2006 – primul an al Pactului de stabilitate și de creștere revizuit” (COM(2006)0304),
 - având în vedere concluziile Președinției Consiliului European de la Stockholm din 23-24 martie 2001, prin care se solicită o revizuire periodică a viabilității pe termen lung a finanțelor publice, inclusiv a dificultăților pe care le va crea evoluția demografică,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei privind viabilitatea pe termen lung a finanțelor publice în UE (COM(2006)0574),
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1056 al Consiliului din 27 iunie 2005 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1467/97 privind accelerarea și clarificarea aplicării procedurii deficitului excesiv¹,
 - având în vedere Raportul Comisiei cu privire la convergență din decembrie 2006 (COM(2006)0762),
 - având în vedere recomandările Comisiei privind programele de stabilitate și convergență ale statelor membre pentru perioada 2006-2007,
 - având în vedere concluziile Președinției Consiliului European de la Bruxelles din 22 și 23 martie 2005 privind revizuirea Pactului de stabilitate și de creștere,
 - având în vedere Comunicările Comisiei referitoare la cel de-al doilea raport privind pregătirile practice pentru viitoarea extindere a zonei euro (COM(2005)0545) și Declarația anuală privind zona euro din 2006 (COM(2006)0392),
 - având în vedere Rezoluțiile sale din 1 iunie 2006 privind extinderea zonei euro² și din 14 noiembrie 2006 privind raportul anual pe 2006 al zonei euro³,
 - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri economice și monetare (A6-0076/2007),
- A. întrucât statele membre trebuie să își mențină deficitul bugetar la sub 3 % din PIB, în conformitate cu dispozițiile care stau la baza monedei unice, și întrucât această cerință a fost sistematic încălcată; întrucât, ori de câte ori deficitul bugetar este mai mare de 3%,

¹ JO L 174, 7.7.2005, p. 5.

² JO L 298 E, 8.12.2006, p. 249.

³ Texte adoptate, P6_TA(2006)0485.

această depășire poate fi judecată mai favorabil dacă este combinată cu o creștere economică ridicată și cu o rată a datoriei în scădere (cu excepția veniturilor din privatizări), aducând, de asemenea, deficitul anual la sub 3% pe termen mediu;

- B. întrucât, prin avertizările sale recente referitoare la problema deficitului, OCDE invită statele membre să își concentreze eforturile în direcția realizării de reforme pentru consolidarea progresului economic prin restabilirea folosirea refacerii economice pentru reducerea deficitului bugetar și prin creșterea competitivității piețelor muncii;
- C. întrucât rata medie a datoriei în zona euro a fost de 70,6% în 2005 și de aproximativ 69,4% în 2006 și se estimează că va scădea la 68% în 2007; întrucât diferența dintre cea mai scăzută și cea mai ridicată rată a datoriei a depășit 100 puncte procentuale din PIB atât în 2005, cât și în 2006, și se așteaptă menținerea aceleiași diferențe și în 2007; întrucât aceste cifre continuă să fie mult mai ridicate decât valoarea de referință de 60% a ponderii datoriei interne în PIB, unul din cei doi piloni ai Pactului de stabilitate și de creștere (PSC);
- D. întrucât rata medie a deficitului pentru zona euro a fost de -2,6 % în 2005 și de aproximativ -2,0% în 2006 și se estimează că aceasta va scădea la -1,5% în 2007; întrucât coeficientul de variație a ratei deficitului s-a apropiat de 9 puncte procentuale în 2005 și în 2006 și se estimează că va scădea la aproximativ 7 puncte procentuale în 2007;
- E. întrucât rata medie de creștere a PIB în zona euro a fost de 1,4 % în 2005, de aproximativ 2,8% în 2006 și se estimează că va fi de 2,1 % în 2007; întrucât coeficientul de variație a ratei de creștere în 2005 și în 2006 a fost de aproximativ 5 puncte procentuale și se estimează că va rămâne la aproximativ 5 puncte procentuale în 2007; întrucât aceste rate de creștere sunt în mod evident mai mici decât cele din alte zone ale lumii;
- F. întrucât rata medie a șomajului în zona euro a fost de 8,6 % (12 600 000) în 2005 și a scăzut la 8,1 % (11 900 000) în 2006; întrucât se estimează că rata șomajului va scădea la 7,7 % (11 500 000) în 2007 și întrucât scăderea prognozată arată că reducerea deficitului intensifică activitatea economică și reduce șomajul;
- G. întrucât cheltuielile legate de îmbătrânirea populației se estimează că vor crește cu 4% din PIB până în anul 2050; întrucât, în unele state membre, cheltuielile publice legate de îmbătrânirea populației vor crește, prin urmare, cu 5% până la 13% din PIB, ceea ce va induce o presiune enormă asupra viabilității finanțelor publice ale acestor state, în timp ce creșterea se estimează că va scădea de la 2,4 % în perioada 2004-2010 la 1,9 % în perioada 2011-2030 și apoi la numai 1,2 % în perioada 2031-2050; întrucât reducerea creșterii economice și creșterea nivelului de cheltuieli legate de îmbătrânirea populației pot pune în pericol bunăstarea economică și socială a cetățenilor europeni și coeziunea socială a societăților noastre și pot induce o presiune de dezintegrare la nivelul instituțiilor europene și al politicilor comune,
- H. întrucât Comisia și BCE evaluează bienal modul în care toate statele membre care beneficiază de derogare îndeplinesc criteriile de la Maastricht pentru adoptarea monedei euro,

Bilanțul PSC revizuit

1. reamintește că obiectivul principal al PSC este acela de a asigura poziții bugetare care

sunt aproape de sold sau în excedent bugetar pe termen mediu și durabilitatea și stabilitatea finanțelor publice, ceea ce este esențial din perspectiva viitoarelor provocări de natură demografică;

2. salută faptul că o bună parte dintre statele membre au depus un efort considerabil în încercarea de a-și îndeplini obligațiile cu privire la PSC; subliniază totuși că este încă prea devreme pentru o evaluare a rezultatelor obținute în urma intrării în vigoare a revizurii PSC;
3. împărtășește îngrijorarea Comisiei privind implementarea componentei preventive a PSC, în special în ceea ce privește acele state membre care nu au reușit încă să-și echilibreze finanțele publice;
4. se teme că forma revizuită a PSC, în special componenta sa de corecție, dacă nu este aplicată în mod riguros, atrage riscul unor deficite publice ridicate și persistente, ceea ce ar putea constitui o amenințare serioasă la adresa echilibrului finanțelor publice și a gradului de ocupare a forței de muncă;
5. subliniază faptul că poziția statelor membre față de PSC revizuit va fi, în final, decisivă pentru succesul sau eșecul PSC; avertizează asupra faptului că o eventuală viitoare revizuire ar avea puține șanse de a fi acceptată de către public sau de către actorii economici;
6. este îngrijorat de faptul că diferenții coeficienți de variație între statele membre în ceea ce privește deficitul, datoria și creșterea se pot accentua, ceea ce ar conduce la subminarea monedei unice, stoparea creșterii economice și reducerea perspectivelor de ocupare a forței de muncă; încurajează statele membre să pună în aplicare politici economice coordonate menite să diminueze diferențele constatate și să conducă la o convergență sporită în direcția unor niveluri mai scăzute ale deficitului și datoriei și către o creștere mai mare;
7. își exprimă îngrijorarea cu privire la ritmul scăzut de reducere a datoriei publice în anumite state membre; se opune procedurilor fără finalitate sau rezultat și, prin urmare, îndeamnă Consiliul și Comisia să acționeze în mod rapid și decisiv; sugerează să se mențină credibilitatea procedurii deficitului excesiv și un standard unic pentru evaluarea statelor membre;
8. se întreabă în ce măsură creșterea europeană ar putea fi ciclică și atrage atenția asupra necesității de a se majora potențialul de creștere al Uniunii Europene ca mijloc de a crea locuri de muncă; reamintește statelor membre că o creștere economică sporită și un nivel mai ridicat de ocupare a forței de muncă pot conduce la o creștere semnificativă a veniturilor din impozite, ceea ce ar reduce riscul unui deficit excesiv și ar permite diminuarea substanțială a nivelului datoriei publice;
9. subliniază că nerespectarea PSC poate, în final, submina politica monetară comună și accentua presiunea pentru creșterea ratelor dobânzii; subliniază faptul că existența unei Bănci Centrale Europene independente este esențială pentru menținerea stabilității prețurilor, creându-se astfel condiții pentru politicile economice care să contribuie la atingerea unor niveluri ridicate de creștere economică și de ocupare a forței de muncă;
10. consideră, prin urmare, că este necesar ca statele membre să își adapteze de urgență

politicile fiscale la cerințele politicii economice și monetare comune, în vederea creșterii nivelului de bunăstare a cetățenilor europeni și că ar trebui aplicate un calendar și un cadru bugetar comune pentru toate statele membre;

11. salută faptul că PSC revizuit permite realizarea programelor de reformă cu termene realiste și obiective bugetare pe termen mediu;
12. recunoaște că existența unor programe de reformă adaptate nevoilor statelor membre ar permite o mai bună aplicare a componentei preventive a PSC;
13. regretă faptul că statele membre nu valorifică suficient situația lor economică pozitivă pentru a pune în aplicare reforme structurale semnificative care ar spori eficiența piețelor de bunuri, servicii, forță de muncă și capital și care ar asigura, pe termen lung, consolidarea fiscală, creșterea economică și un nivel mai ridicat de ocupare a forței de muncă;

Provocări viitoare

14. reamintește că PSC este principalul și cel mai puternic instrument pentru coordonarea politicilor economice în cadrul Uniunii Europene; subliniază faptul că, atât timp cât PSC este aplicat în mod coerent și hotărât, politicile economice vor continua să conducă spre o mai mare creștere economică și un nivel mai ridicat de ocupare a forței de muncă;
15. este îngrijorat de previziunile Comisiei care indică o creștere dramatică a nivelului cheltuielilor legate de îmbătrânirea populației, în condițiile în care previziunile de creștere pe termen lung indică un declin al acesteia, ceea ce va crea, în mod inevitabil, o presiune enormă asupra viabilității finanțelor publice ale statelor membre;
16. este îngrijorat de faptul că șase state membre sunt considerate ca fiind expuse unui risc important în ceea ce privește viabilitatea pe termen lung a finanțelor lor publice ca urmare a impactului bugetar al îmbătrânirii populației, în vreme ce se consideră că alte zece state membre se confruntă cu un risc mediu și doar nouă state membre cu un risc scăzut;
17. solicită în mod insistent soluționarea acestei provocări majore de natură bugetară în cadrul UE; reamintește faptul că reducerea datoriei publice ar trebui accelerată în perioadele de creștere economică, evitându-se măsurile prociclice și aplicându-se reforme structurale și fiscale în vederea îmbunătățirii rezultatelor economice ale statelor membre; încurajează statele membre să profite de actuala relansare a economiei pentru a efectua reformele necesare în piața forței de muncă și în sectorul serviciilor și pentru a reduce sarcina administrativă care apasă pe întreprinderi; consideră că este încă loc - și este și nevoie - de o mai puternică accelerare a activității de investiții și solicită așadar reforme structurale și măsuri suplimentare capabile să îmbunătățească în mod durabil climatul investițional și să stimuleze investițiile;
18. solicită reorientarea cheltuielilor publice către acumularea de capital fizic și uman și înspre crearea de parteneriate public-privat în domenii cum ar fi inovarea, energiile regenerabile, educația și formarea profesională, cercetarea, tehnologiile informației, rețelele de telecomunicații și de transport;
19. salută faptul că previziunile făcute de statele membre pentru 2007 și 2008 au inclus reducerea deficitului cu 0,5% din PIB prevăzută de PSC revizuit; împărtășește

îngrijorarea Comisiei cu privire la faptul că ajustarea structurală anuală medie în 2006 nu atinge acest nivel; este convins că, având în vedere perspectivele economice favorabile, există posibilitatea ca ajustarea structurală să depășească, în majoritatea statelor membre, valoarea de 0,5 % recomandată;

20. îndeamnă statele membre să evite previziunile bugetare lipsite de fundament, precum și măsurile excepționale și temporare și contabilitatea creativă; recomandă Consiliului să se asigure că statele membre care înregistrează o datorie publică ce nu poate fi susținută declară orice datorie publică nouă fie neconstituțională, fie ilegală până în 2015, aplicând astfel cele mai bune practici din anumite state membre și regiuni ale UE; recomandă Comisiei să elaboreze un studiu asupra celor mai bune practici cu privire la organizarea statistică a raportării datelor fiscale și la contabilitatea activelor și pasivelor publice din statele membre;
21. salută recente acorduri ale Eurogrupului de a dezbate împreună previziunile bugetare pentru a stabili ex ante strategia fiscală adecvată pentru exercițiul financiar ulterior și este convins că, în cadrul Parlamentului European împreună cu reprezentanții parlamentelor naționale, ar trebui să se desfășoare o dezbatere publică privind aceste previziuni;
22. recomandă să se studieze oportunitatea stabilirii unui calendar uniform al procedurilor bugetare pe tot teritoriul Uniunii Europene, concomitent cu prelungirea planificării bugetare peste actualul interval de un an; consideră că planificarea bugetară a statelor membre trebuie să se bazeze pe ipoteze uniforme cu privire la principalii parametri economici care ar urma să fie stabiliți și evaluați de o manieră uniformă pe tot cuprinsul Uniunii Europene;
23. solicită statelor membre să prezinte Comisiei date statistice de înaltă calitate pentru a permite compararea deficitului public și a datoriei publice; încurajează Comisia să verifice cu strictețe calitatea datelor statistice transmise de către statele membre; solicită insistent Comisiei să ia orice măsură necesară, inclusiv măsuri de penalizare, pentru a se asigura că statele membre furnizează date statistice de înaltă calitate, fiabile, uniforme și comparabile, care includ toate elementele de pasiv prezente și viitoare (precum pensiile și cheltuielile de sănătate); invită Comisia să-și finalizeze munca rapid;
24. este de acord cu Comisia în ceea ce privește faptul că existența unor instituții independente și a unor reguli specifice privind echilibrul bugetar poate avea o influență pozitivă asupra obiectivelor pe termen mediu ale statelor membre și asupra stabilității pe termen lung a echilibrului finanțelor publice;
25. observă că, în ultimul raport cu privire la convergență din decembrie 2006, Comisia consideră că majoritatea statelor evaluate au făcut progrese, dar că, în prezent, nici unul nu întrunește condițiile necesare pentru adoptarea monedei euro;
26. reamintește că criteriile de la Maastricht, în raport cu care Comisia își efectuează evaluarea, trebuie aplicate în mod unitar, adică, în situații deosebite, neîngreunând intrarea statelor membre în zona euro, dar nici interpretând criteriile de o manieră indulgentă;
27. încurajează Comisia să studieze avantajele înființării unor organisme naționale independente care să stabilească nivelul anual al deficitului în concordanță cu obiectivul pe termen mediu de a elabora un buget echilibrat;

28. salută eforturile Consiliului și ale Comisiei de a îmbunătăți organizarea statistică a raportării datelor fiscale, recomandând statelor membre aplicarea unor standarde unitare la nivelul UE în ceea ce privește institutele de statistică, care să includă principii de independență profesională, confidențialitatea, fiabilitatea și relevanța datelor și dotarea institutelor de statistică cu resursele adecvate, precum și sporirea drepturilor de monitorizare ale Comisiei;
29. consideră că sunt posibile îmbunătățiri în ceea ce privește contabilitatea activelor publice și a pasivelor implicite, în sensul sporirii transparenței și comparabilității și al furnizării unei baze mai solide pentru luarea deciziilor; consideră că ar fi necesară o inițiativă a Comisiei în acest domeniu;
30. deplânge lipsa de coordonare a politicilor din zona euro, atrage atenția asupra divergențelor de politică fiscală dintre statele membre din zona euro și își exprimă îngrijorarea cu privire la potențialele efecte antagoniste ale acestei lipse de coordonare; încurajează studierea în continuare a diferitelor tipuri și măsuri de reformă macroeconomică și structurală și a modului în care acestea interacționează și se influențează reciproc în diferite faze ale ciclului economic, în vederea identificării celor mai bune mijloace de consolidare a finanțelor publice, concomitent cu realizarea Strategiei de la Lisabona;
- o
o o
31. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2007 - 2008

EXTRAS

DIN DOCUMENTUL „TEXTE ADOPTATE”

AL ȘEDINȚEI DIN

RO

26 aprilie 2007

Răpirea jurnalistului Alan Johnston în Gaza

Rezoluția Parlamentului European din 26 aprilie 2007 privind răpirea jurnalistului BBC Alan Johnston în Gaza

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 115 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, la 12 martie 2007, jurnalistul BBC Alan Johnston a fost răpit sub amenințare cu arma, în timp ce se întorcea acasă în orașul Gaza, iar locul în care se află a rămas necunoscut,
- B. întrucât domnul Johnston a rămas în Gaza în ultimii trei ani, în timpul unei perioade de violență acută, în special pentru a raporta lumii evenimentele din Gaza,
- C. întrucât comunitatea media palestiniană, opinia publică și toți oamenii politici au condamnat răpirea și cer eliberarea imediată a jurnalistului și sfârșitul tuturor actelor de răpire, demonstrând cât de apreciată este activitatea lui de populația locală,
- D. întrucât Președintele Autorității Naționale Palestiniene Mahmoud Abbas a confirmat public că există dovezi credibile că domnul Johnston este în viață, că este deținut în condiții de siguranță și că există informații legate de gruparea care îl deține,
- E. întrucât nicio grupare nu a revendicat răpirea domnului Johnston, care a fost condamnată de Președintele Abbas și de toți conducătorii mișcărilor palestiniene importante,
- F. întrucât, potrivit Comitetului de protecție a jurnaliștilor, organizației Reporteri fără frontiere și Federației Internaționale a Jurnaliștilor (FIJ), din august 2005, 15 jurnaliști străini au fost răpiți în Fâșia Gaza și mii de jurnaliști din întreaga lume se confruntă zilnic cu amenințări de răpire, violență și intimidare,
- G. întrucât BBC are reputația justificată de a fi unul dintre posturile de televiziune importante din lume, care sprijină valori precum imparțialitatea, obiectivitatea și corectitudinea în reportajele sale,
- H. întrucât libertatea presei are o importanță esențială pentru democrație și respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, având în vedere rolul său esențial în garantarea liberei exprimări a opiniilor și a ideilor și în asigurarea participării efective a popoarelor în procesele democratice,
- 1. cere ca domnului Johnston să fie eliberat nevătămat, imediat și necondiționat, în siguranță;
- 2. își exprimă susținerea totală atât pentru familia domnului Johnston în aceste circumstanțe dificile, cât și pentru colegii și directorii de la BBC, care au desfășurat o campanie neobosită pentru a obține susținere din partea opiniei publice și a oamenilor politici pentru eliberare;

3. aduce un omagiu activității domnului Johnston de jurnalist integru, desfășurate de-a lungul a șaisprezece ani în cadrul BBC, în special pentru munca sa din ultimii trei ani din Gaza, unde a fost singurul jurnalist străin permanent al unei organizații media majore;
4. își exprimă solidaritatea cu FIJ și cu sindicatele membre, inclusiv Sindicatul Jurnaliștilor din Palestina, în eforturile depuse pentru a obține eliberarea domnului Johnston și în campania pentru un nou angajament global de a pune capăt amenințărilor la adresa jurnalismului independent; în acest sens, reamintește apelul adresat de către FIJ liderilor Autorității Palestiniene la 19 aprilie 2007, însoțit de semnăturile a 197 de deputați în Parlamentul European;
5. cere Autorității Naționale Palestiniene să-și intensifice eforturile pentru a obține eliberarea rapidă a domnului Johnston, să garanteze faptul că jurnaliștii din Gaza pot să-și îndeplinească sarcinile fără a fi amenințați cu răpiri și hărțuiri și să garanteze că toate atacurile îndreptate împotriva jurnaliștilor și a altor civili sunt investigate în detaliu, iar persoanele responsabile sunt aduse în fața justiției;
6. solicită Biroului de asistență tehnică al Comisiei Europene pentru Cisiordania și Gaza, reprezentanțelor diplomatice ale statelor membre ale UE, precum și Înalțului Reprezentant pentru Politica Externă și de Securitate Comună (PESC) să-și consolideze și să-și coordoneze eforturile pentru a obține eliberarea domnului Johnston și să susțină eforturile Autorității Naționale Palestiniene în acest sens
7. condamnă acest act și toate celelalte acte de violență și intimidare împotriva exercitării libere a profesiei de jurnalist și a libertății de exprimare; subliniază faptul că siguranța jurnaliștilor trebuie tratată ca o prioritate de către toți cei care luptă pentru o societate deschisă și democratică și progresului spre pace în întreaga lume, în conformitate cu rezoluția S/RES/1738 (2006), aprobată în unanimitate de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite la 23 decembrie 2006;
8. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Înalțului Reprezentant pentru PESC, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Președintelui Autorității Naționale Palestiniene, Consiliului Legislativ Palestinian și Secretarului General al ONU.

PARLAMENTUL EUROPEAN

SESIUNEA 2007 - 2008

EXTRAS

DIN DOCUMENTUL „TEXTE ADOPTATE”

AL ȘEDINȚEI DIN

RO

26 aprilie 2007

Zimbabwe

Rezoluția Parlamentului European din 26 aprilie 2007 privind Zimbabwe

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluțiile sale din 15 ianuarie 2004¹, 16 decembrie 2004², 7 iulie 2005³ și 7 septembrie 2006⁴,
 - având în vedere Reuniunea de urgență la nivel înalt a Comunității pentru Dezvoltare din africa de Sud (CDAS) din 28-29 martie 2007 organizată la Dar es Salaam, în Tanzania,
 - având în vedere Declarația Biroului Adunării parlamentare comune ACP-UE din 21 martie 2007 privind tratamentul necorespunzător aplicat deputatului opoziției din Zimbabwe, Nelson Chamisa,
 - având în vedere Poziția comună a Consiliului 2007/120/PESC⁵ din 19 februarie 2007 privind prelungirea măsurilor restrictive împotriva Zimbabwe până la 20 februarie 2008,
 - având în vedere Regulamentul (CE) nr. 236/2007⁶ al Comisiei din 2 martie 2007 de lărgire a listei persoanelor din Zimbabwe care fac obiectul măsurilor restrictive,
 - având în vedere Declarația Forumului societății civile africane 2007 privind Zimbabwe din 24 martie 2007,
 - având în vedere raportul Grupului Internațional de Criză din 5 martie 2007 intitulat „Zimbabwe: ieșirea din impas”,
 - având în vedere articolul 103 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât în această lună se sărbătorește cea de-a 27-a aniversare a independenței Zimbabwe, însă populația din Zimbabwe încă trebuie să își câștige libertatea,
- B. întrucât persoane, membri ai partidelor de opoziție și ai societății civile din Zimbabwe sunt atacați și/sau arestați în mod arbitrar și devin victime ale brutalității poliției și serviciului de securitate ale guvernului, într-un climat de violență politică sistematică care urmărește distrugerea structurilor opoziției și a societății civile înaintea alegerilor din 2008,
- C. întrucât după dispersarea violentă a adunării opoziției din 11 martie 2007, în timpul căreia au fost ucise două persoane, mai mult de trei sute de membri ai societății civile și ai

¹ JO C 92 E 16.4.2004, p. 380.

² JO C 226 E 15.9.2005, p. 358.

³ JO C 157 E 6.7.2006, p. 491.

⁴ *Texte adoptate*, P6_TA(2006)0358.

⁵ JO L 51. 20.2.2007, p. 25.

⁶ Regulamentul (CE) 236/2007 al Comisiei de modificare a Regulamentului (CE) 314/2004 al Consiliului privind anumite măsuri restrictive împotriva Zimbabwe (JO L 66, 6.3.2007, p.14).

partidelor de opoziție au fost arestate,

- D. întrucât Biroului Adunării parlamentare comune ACP-UE a condamnat în cei mai duri termeni atacul brutal asupra colegului său Nelson Chamisa,
- E. întrucât situația politică și economică din țară se deteriorează deja de opt ani și locuitorii din Zimbabwe continuă să treacă printr-o gravă penurie de alimente, iar Programul Alimentar Mondial a furnizat ajutoare alimentare de urgență pentru 1,5 milioane de locuitori ai Zimbabwe în primele trei luni din 2007, constatând însă că peste 4,5 milioane de persoane suferă de malnutriție,
- F. întrucât speranța de viață în Zimbabwe este una dintre cele mai reduse din lume, de 37 de ani pentru bărbați și 34, pentru femei, 20% dintre adulți sunt seropozitivi și peste 3.200 persoane pe săptămână mor din cauza bolii, creând, astfel, cel mai ridicat indice de copii orfani din lume,
- G. întrucât 80% din populație trăiește sub limita sărăciei, țara are o rată de șomaj de 80% în sectorul oficial, iar puținele persoane care au un loc de muncă în Zimbabwe nu au venituri care să le asigure măcar necesitățile de bază, suferind de o accentuată necalificare, corupție, taxe de școlarizare prohibitive și colapsul sistemului sanitar și al serviciilor de primă necesitate,
- H. întrucât o treime din cetățenii din Zimbabwe locuiesc pe teritoriul țărilor vecine, iar milioane de zimbabweni au părăsit deja țara și, actualmente, 50 000 de zimbabweni părăsesc țara în fiecare lună,
- I. întrucât în regiune se înmulțesc semnalele de alarmă privind repercusiunile dezastrului economic din Zimbabwe asupra țărilor vecine,
- J. întrucât orice formă de întrunire a mai mult de trei persoane trebuie să fie aprobată în prealabil de poliție, în conformitate cu legea ordinii și siguranței publice, ca urmare a modificării Constituției de către președintele Robert Mugabe înainte de februarie 2007, și întrucât legile privind presa sunt represive iar legea electorală este nedemocratică,
- K. întrucât mulți locuitori din Zimbabwe nu au informații privind violența dezlănțuită de forțele de securitate asupra opoziției și reprezentanților societății civile, din cauza absenței cotidianelor și mass-media independente, dar, întrucât poveștile victimelor violenței sunt răspândite,
- L. întrucât, conform Fondului Monetar Internațional (FMI), toate țările africane vor beneficia de creștere economică în 2007, cu excepția Republicii Zimbabwe, a cărei economie a scăzut cu 40% în ultimul deceniu și va mai scădea cu 5,7% anul acesta; întrucât Zimbabwe a intrat în situație de hiperinflație, definită ca atare din punct de vedere tehnic, când rata inflației anuale a ajuns în martie 2007 la 2 200% și întrucât, conform FMI, această rată ar putea depăși 5 000% până la sfârșitul anului,
- M. întrucât, conform Camerei Minelor din Zimbabwe, sectorul mineritului aurifer, care este cel mai important exportator al țării și deține 52% din producția de minereu, este pe cale să intre în colaps; întrucât industria tutunului din Zimbabwe care reprezintă aproximativ 50% din comerțul exterior al țării este într-o situație similară, deoarece începutul campaniei de comercializare a tutunului pentru 2007 se amână; și, întrucât,

productivitatea agriculturii a scăzut cu 80% din 1998,

- N. întrucât dezvoltarea Africii este o prioritate pentru democrațiile occidentale, iar ajutorul în sine nu poate da decât rezultate reduse, guvernele africane trebuie să se angajeze pe drumul democrației, al statului de drept și al drepturilor omului,
- O. întrucât Uniunea Africană (AU), (CDAS) și, în special, Africa de Sud, au roluri vitale în rezolvarea crizei și întrucât reuniunea CDAS a reprezentat un important pas înainte în această direcție,
1. condamnă ferm dictatura lui Mugabe pentru opresiunea necruțătoare asupra zimbabwezilor, partidelor de opoziție, grupurilor societății civile și pentru distrugerea economiei Zimbabwe, care a mărit nefericirea a milioane de zimbabwezi;
 2. salută concluziile Consiliului din 23 aprilie 2007 în care își exprima profunda preocupare referitoare la deteriorarea rapidă a situației din Zimbabwe și la amploarea încălcărilor drepturilor omului care au încă loc în țară și îndeamnă guvernul din Zimbabwe să își respecte angajamentele, ca parte semnatară a Tratatului CDAS și a protocoalelor acestuia, a Actului Constitutiv al UA și a Cartei Africane privind drepturile omului și ale cetățenilor și principiile Noului Parteneriat pentru Dezvoltarea Africii (NEPAD), în special respectarea principiilor democratice, ale drepturilor omului și ale statului de drept;
 3. deplânge faptul că, în ciuda situației din țară, a criticilor regionale și internaționale și ale autorității exersate de 27 de ani, Robert Mugabe a fost din nou numit de către Uniunea Națională Africană Zimbabwe - Frontul Patriot (Zanu-PF) candidatul la președinție în 2008 și că o campanie de sensibilizare are deja loc pentru a distruge structurile opoziției și ale societății civile și pentru a asigura câștigarea alegerilor parlamentare și prezidențiale;
 4. solicită din nou lui Robert Mugabe să își respecte promisiunea de a abandona puterea, cât de curând posibil, acest lucru fiind decizia cea mai importantă în vederea restabilirii societății, politicii și economiei din Zimbabwe;
 5. condamnă ferm reprimarea violentă a marșului pentru rugăciune din cadrul campaniei „Salvați Zimbabwe”, organizat la 11 martie 2007 de către opozanții lui Mugabe; condamnă, în special, crimele și își exprimă profunda durere față de moartea lui Gift Tandare, activist din opoziție, care a fost împușcat și al cărui cadavru a fost luat și îngropat în secret, fără știrea familiei, a lui Itai Manyeruke, care a murit o zi mai târziu după ce a fost bătut cu cruzime de către poliție, precum și față de moartea jurnalistului Edmore Chikomba, survenită la 30 martie;
 6. condamnă ferm atacurile împotriva liderilor opoziției și arestarea ulterioară a lui Morgan Tsvangirai, președintele Mișcării pentru schimbare democratică” (MDC), precum și a lui Nelson Chamisa, Grace Kwinjeh, Lovemore Madhuku, William Bango, Sekai Holland, Tendai Biti, Arthur Mutambara și mulți alții, tratamentul brutal aplicat de către forțele de poliție și interzicerea recurgerii la îngrijiri medicale în afara Zimbabwe; regretă mult faptul că o serie de alți participanți la manifestație au fost asaltați cu sălbăticie de către poliția din Zimbabwe; își exprimă profunda consternare față de faptul că, cu aceeași ocazie, ministrul informației din Zimbabwe, dl Ndlovu, a respins rapoartele privind brutalitatea și actele de tortură ale poliției, acuzând, în schimb, opoziția că a atacat forțele de poliție;

7. protestează față de rearestarea membrilor MDC, inclusiv a lui Morgan Tsvangirai și a altor persoane la 28 martie 2007, detenția continuă a multor activiști din opoziție, inclusiv a lui Ian Makone, consilierul special al lui M. Tsvangirai, reluarea atacurilor împotriva membrilor MDC, procesele periodice cu care aceștia se confruntă și care se bazează pe acuzații nefondate, precum și arestările și răpirile continue ale membrilor suspectați din opoziție;
8. consideră inacceptabil atacul împotriva lui Nelson Chamisa, care a avut loc în timp ce acesta se deplasa spre aeroportul Harare, de unde urma să ia un avion pentru a participa la reuniunea Adunării parlamentare comune ACP-UE (ACP-UE JPA);
9. este profund îngrijorat de știrea conform căreia cincizeci de femei din ONG-ul „Mișcarea femeilor din Zimbabwe” (WOZA) au fost arestate la 23 aprilie și zece dintre copiii acestora au fost închiși împreună cu ele;
10. condamnă ferm violențele iraționale ale poliției și armatei împotriva civililor, așa cum s-a întâmplat în ajunul sărbătorii de Paști, când forțe înarmate ale poliției au luat cu asalt populația care aștepta mijloacele de transport pentru a merge în destinații de vacanță, această tactică vizând în mod clar instaurarea terorii;
11. solicită guvernului din Zimbabwe să restabilească statul de drept și să pună imediat capăt atacurilor violente împotriva opoziției, a grupurilor societății civile și a cetățenilor, precum și disparițiilor și detențiilor arbitrare, torturii și abuzurilor împotriva deținuților; solicită totodată respectarea instanțelor judecătorești și a persoanelor din cadrul profesiei juridice, precum și respectarea și apărarea dreptului la libertatea de exprimare și de întrunire;
12. solicită guvernului din Zimbabwe să înceapă imediat un proces de încetare a crizei din țară, căzând de acord asupra unei foi de parcurs credibile pentru o tranziție democratică, restabilirea imediată a statului de drept, un cadru pentru alegeri libere și corecte sub supraveghere internațională, precum și garanții provizorii ale controlului imparțial asupra celor mai importante instituții de stat, precum armata și poliția;
13. solicită, în continuare, aplicarea unor schimbări constituționale necesare, precum și mandatarea adecvată a comisiei electorale în calitate de veritabil organism independent, capabil să supravegheze desfășurarea unor alegeri libere și corecte printr-un sistem transparent și consideră că o parte esențială a acestui proces va fi controlul deplin al buletinelor electorale, auditate corespunzător de la început până la sfârșit, cu o evidență fiabilă a numărului de buletine imprimate, distribuite fiecărui district și corect folosite;
14. oferă, în acest sens, asistență pentru realizarea oricărui proces convenit care va pune bazele unor alegeri libere și corecte, inclusiv trimiterea unei misiuni UE de observare a alegerilor și consideră că alte organizații, precum Commonwealth-ul, vor fi, de asemenea, invitate să trimită observatori electorali;
15. salută noua unitate în acțiune a partidelor și grupurilor din opoziție, din Zimbabwe, inclusiv toate elementele MDC, bisericile și Congresul uniunilor sindicale din Zimbabwe (ZCTU) și hotărârea lor de a lucra împreună în ciuda opresiunii guvernului, pentru a oferi cetățenilor democrație și libertate;
16. salută faptul că CDAS a recunoscut existența unei crize în Zimbabwe, precum și numirea

președintelui Republicii Africa de Sud, Thabo Mbeki, în vederea facilitării dialogului dintre Zanu-PF și opoziția MDC; sprijină evaluările reale ale situației din Zimbabwe realizate de către președintele Republicii Zambia, Levy Mwanawasa, președintele Republicii Ghana, John Kuffour, arhiepiscopul Desmond Tutu și arhiepiscopul Pius Ncube din Bulawayo; subliniază faptul că nu există sancțiuni economice împotriva Zimbabwe, ci doar măsuri restrictive îndreptate către regimul Mugabe; salută inițiativa CDAS de găsire a unei soluții de pe urma căreia să beneficieze atât cetățenii Zimbabwe, cât și întreaga regiune și îndeamnă întreaga comunitate internațională, în special națiunile africane, să profite de această oportunitate;

17. are încredere că președintele Mbeki al Africii de Sud, va pune capăt actualului val de violență și intimidare fără de care mandatul său de facilitare a dialogului dintre opoziție și guvernul din Zimbabwe și un amplu dialog național dincolo de Zanu PF și MDC, inclusiv conducătorii bisericii, oamenii de afaceri, sindicaliștii și alți actori ai societății civile nu poate fi dus la bun sfârșit în mod adecvat;
18. sprijină mișcarea studențească din Zimbabwe, ai cărei lideri și activiști sunt, în permanență, arestați, agresați și hărțuiți și campania actuală pentru inițiativa ZCTU și salută curajul acestora de a decreta „o sărbătoare națională” de două zile, denunțând incapacitatea lui Mugabe de a pune capăt colapsului economic al țării, în ciuda faptului că s-au raportat violențe ale poliției și că liderii ZCTU au fost luați sever cu asalt de poliție după ultima demonstrație din 2006; regretă că un angajament constructiv nu se poate realiza cu un guvern violent;
19. deplânge reînnoirea declarației de intenție a guvernului din Zimbabwe de hărțuire și închidere a ONG-urilor pe care le consideră că sprijină opoziția și schimbările politice și consideră că această amenințare indică reaua credință a guvernului referitor la găsirea unei soluții pentru țară;
20. solicită Consiliului să se asigure că toate statele membre pun în aplicare, cu rigurozitate, măsurile restrictive existente, inclusiv embargoul asupra armelor și interdicția de călătorie, subliniind faptul că situația din Zimbabwe nu poate fi tratată separat de relațiile extinse ale UE cu Africa; solicită, prin urmare, Consiliului să se asigure că nicio persoană pentru care s-au emis restricții nu este invitată și nu va participa la reuniunea la nivel înalt dintre Africa și UE care urmează să aibă loc la Lisabona în decembrie 2007; consideră că insuficiențele în aplicarea sancțiunilor vizate subminează grav politica UE privind Zimbabwe și dezamăgește foarte mult acele persoane din Zimbabwe care doresc să sprijine comunitatea internațională;
21. solicită Consiliului să continue lărgirea domeniului de aplicare al măsurilor restrictive vizate și să mărească lista persoanelor interzise pentru a cuprinde și mai mult din structura de putere a lui Mugabe, inclusiv miniștrii guvernului, deputații și guvernatorii, militarii, personalul Organizației Centrale de Informații (OIC) și forțele de poliție, precum și guvernatorul Băncii de rezervă a Zimbabwe;
22. constată că UE este cel mai important donator al Zimbabwe, cu o finanțare totală de 193 milioane euro în 2006, din care finanțarea totală a statelor membre se ridică la 106,9 milioane euro, finanțarea totală a Comisiei la 86,1 milioane euro; dintre aceste fonduri 94,7 milioane euro sunt destinate ajutorului pentru alimente, umanitar și de urgență și 49,9 milioane euro sunt destinate dezvoltării umane și sociale; cu toate acestea, regretă profund că regimul lui Mugabe manipulează un astfel de sprijin, în special ajutorul pentru

alimente, folosindu-l ca armă politică cu care să-i pedepsească pe cei care îndrăznesc să se opună regimului;

23. insistă ca tot ajutorul pentru Zimbabwe să fie acordat prin intermediul unor veritabile organizații neguvernamentale și să ajungă la persoanele pentru care este destinat, fără a fi interceptat în niciun fel de agenții regimului Mugabe;
24. solicită Regatului Unit, care a deținut președinția Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite în aprilie 2007, să treacă problema din Zimbabwe pe ordinea de zi a Consiliului și se așteaptă ca Africa de Sud să joace un rol constructiv ca membru nepermanent al Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite;
25. își reiterează cererea ca regimul lui Mugabe să nu obțină niciun beneficiu financiar sau de propagandă fie din perioada premergătoare Cupei Mondiale din 2010, fie din competiția propriu-zisă; în această privință, solicită Africii de Sud, națiunea gazdă și FIFA să interzică Zimbabwe participarea la meciurile de calificare la Cupa Mondială, la cele amicale internaționale sau găzduirea echipelor naționale implicate în acest eveniment;
26. salută inițiativa ACP-UE JPA de trimitere a unei delegații comune în Zimbabwe pentru a clarifica situația la fața locului, solicită ACP-UE JPA să realizeze o anchetă cât mai curând posibil, iar guvernului din Zimbabwe să ofere tuturor membrilor unei astfel de delegații acces în Zimbabwe; subliniază faptul că delegația ar trebui să aibă acces la toate domeniile societății civile și să nu fie obligată să se întâlnească numai cu grupurile guvernamentale organizate; solicită Comisiei să organizeze o vizită în Zimbabwe și îndeamnă autoritățile din Zimbabwe să coopereze în acest sens;
27. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor statelor membre, guvernului și parlamentului din Zimbabwe, guvernului și parlamentului din Africa de Sud, Secretarului General al Comunității pentru dezvoltare din Africa de Sud, co-președintelui Adunării parlamentare comune ACP-UE, președinților Comisiei și ai Consiliului Executiv al Uniunii Africane, Secretarului General al Commonwealth-ului, Secretarului General al Organizației Națiunilor Unite, guvernelor țărilor G8 și președintelui Federației Internaționale de Fotbal (FIFA).